



னானச்சுபர்



சந்நதித்யான ஆச்சிரமம்

வைகாசி

2019

257 ஆவது மலர்



வெளியீடு:

சந்நதித்யான ஆச்சிரம சைவ கலை பண்பாட்டுப் பேரவை

குறள் வழி



வலியில் நிலையான் வல்லுருவம் பெற்றம்
புலியின்தோல் போர்த்துமேய்ந் தற்று.

வாசுள்: மனத்தை அடக்கும் வன்மை இல்லாமையால் தவவேடம்
புண்டுகொண்டு மனம்போன போக்கில் போதல் பசு புலித்
தோல் போர்த்துக்கொண்டு பயிரை மேய்ந்தது போலாகும்.
(273)

தவமறைந் தல்லவை செய்தல் புதல்மறைந்து
வேட்டுவன் புள்சிமிழ்த் தற்று.

வாசுள்: தவவேடம் யுண்டிருந்து தவறானவற்றைச் செய்கல்
வேடன் புதரில் மறைந்திருந்து பறவைகளைப் பிடித்தது
போன்றது.
(274)

நற்சிந்தனை

மறப்பேனோ குருநாதன் தன்னை

முத்தி நல்குமே

நாடு மீடித்து நற்றமிழ் நாடனே



அந்தி சந்தியுள் சிந்திக்கு மெய்யன்பர்
புந்த பாசங்க டீர்க்கும் பரிசினன்
அந்த மாதியு மில்லா வியல்பினன்
இந்த விலங்கை யெழில்நக ரானே

01

ஆடு பாம்பணிந் தம்பலத் தாடுவான்
பாடு வார்பவந் தீர்த்திடும் பண்பினன்
ஓடு கங்கை யுடனவைத்த சென்னியன்
நாடு மீடித்து நற்றமிழ் நாடனே

02

இருவினை வந்தெனைத் தூக்கா திருக்கவும்
கருவி கரணமென் கட்டளை கேட்கவும்
அருவி கண்களி லாறாய்ப் பெருகவும்
தருக வருளீழத் தண்ணக ரானே

03

ஈவது கடைப்பிடித் தென்று மொழுகவும்
நோவது பேசாது நோன்பைப் பிடிக்கவும்
சாவது வந்தாலுள் சத்தியந் தழைக்கவும்
தேவர்தொழு மிலங்கைத் திருநக ரானே

04

உண்டான போதுநா னுற்றார்க் குதவவும்
சண்டாள ரோடுசச் சரவின்றி வாழவும்
கண்டொன்று சொல்லாமற் காலங் கழிக்கவும்
மண்டலம் புகழிலங்கை மாநக ரானே

05

னானசுகடர்



வளியீடு:

சந்நீதியான் ஆச்சீரம சைவ கலைபண்பாட்டுப் பேரவை



ஞானச்சுடர்

வெளியீடு - 3

சுடர் - 257

2019

பொருளடக்கம்

வைகாசி

திருவாசகத்தின் காப்புச் செய்யுள்... மு.க. மாசிலாமணி		01 -05
சந்நிதியின் தோற்றமும்...	கு. சிவபாராஜா	06 -09
திருச்சதகம்	சு. அருளம்பலவனார்	10 -13
துளசியின் மகிமை	திருமதி பொ. திலகவதி	14 -15
ஆனந்தக் கிருஷ்ணனின்...	திருமதி பா. சிவனேஸ்வரி	16 -18
அமைதிக்கான வரங்கள்...	கே.எஸ். சிவஞானராஜா	19 -20
திருவருட்பயன்	ஆ. ஆனந்தராசன்	21 -26
மேன்மைகொள் கடமை...	பூ.க. இராசரத்தினம்	27 -28
வழித்துணை	ஆசுகவி செ. சிவசுப்பிரமணியம்	29 -30
தற்கொலையைத் தடுக்கும்...	செல்வி ச. வர்ணி	31 -32
நித்திய அன்னப்பணி...	சந்நிதியான் ஆச்சிரமம்	33 -34
சன்னாகம் மயிலணி...	பிரம்மமூரீ நா. சிவசங்கரக்குருக்கள்	35 -38
ஒளவையாரின் பாடற் சிறப்பு	மூ. சிவலிங்கம்	39 -42
வளமிக்க வாழ்வுக்கு...	எம்.பி. அருளானந்தன்	43 -45
அரசமர மகிமை	திருமதி ஜெ. இராஜேஸ்வரி	46 -47
சமய வாழ்வு	இரா. செல்வவடிவேல்	48 -51
ஆதரித்தாயே ஸ்ரீ முத்துமாரி...	திருமதி பொ. செல்வக்காந்திமதி	-52
வருடாந்த வைகாசிப்பெருவிழா...	தொகுப்பு	53 -56

வருட சந்தா: 500/= (தபாற் செலவுடன்)

சந்நிதியான் ஆச்சிரம

சைவ கலை பண்பாட்டும் பேரவை

தொலைபேசி இலக்கம்: 021 321 9599, 021 226 3406

அச்சகம்: சந்நிதியான் ஆச்சிரமம்

ஞானச்சுடர் சித்திரைமாத வெளியீடு

வெளியீட்டுரை:-

ஞானச்சுடர் சித்திரை மாத மலருக்காகிய வெளியீட்டுரையினை சந்நிதியான் ஆச்சிரமத்தோடு ஆரம்பகாலம்தொட்டு இன்றுவரை தமது ஆதரவை வழங்கிக் கொண்டிருக்கும் இளைப்பாறிய கிராம சேவையாளர் திரு க. ஸ்ரீஸ்கந்தராசா அவர்கள் மேற்கொண்டிருந்தார்.

அவர் தனது உரையின்மூலம் ஆச்சிரமம் ஆற்றும் சகல பணிகளையும் விதந்துரைத்ததுடன் எல்லாவற்றுக்கும் மேலாக ஞானச்சுடர் வெளியீடு ஒரு காத்திரமான செயற்பாடு என்றும் இவ் வெளியீட்டுக்கு ஆச்சிரமம் சார்ந்தோர் மிகவும் பிரயாசையுடனும் கரிசனையுடனும் செயலாற்றுவதன்மூலம்தான் தொடர்ந்து இம்மலர் பிரகாசிக்கின்றது என்றும் கூறியதுடன் இச் செயற்பாட்டின் நிமித்தம் தானும் வருடம் ஒருமுறை கலந்து கொள்வதற்கும் சந்நிதி வேலவனது பூரண அருள் கிடைத்துக்கொண்டிருக்கிறது. அது தொடர வேண்டும் என்று கூறித் தனது வெளியீட்டுரையை நிறைவு செய்தார்.

மதிப்பீட்டுரை:-

ஞானச்சுடர் 256ஆவது மலருக்குரிய மதிப்பீட்டுரையினை இளைப்பாறிய அதிபரும் ஆச்சிரமத்தினால் மேற்கொள்ளப்படும் சகல பணிகளுக்கும் தன்னாலான ஆதரவை நல்கி வருபவருமான திருமதி தவமலர் சுரேந்திரநாதன் அவர்கள் மேற்கொண்டார்கள்.

சந்நிதியான் ஆச்சிரம சைவ கலை பண்பாட்டுப் பேரவை இம்மலர் வெளியீடு மூலம் பலவகையான சமயம், சமூகம் சார்ந்த கருத்துக்களை உள்வாங்கி வெளியிடுவது என்பது ஒரு மகத்தான சாதனை. அதற்குத் துணையாயிருக்கும் ஆன்மீக எழுத்தாளர் களையும் நாம் பாராட்ட வேண்டும்.

குடாநாட்டில் எத்தனையோ மலர்கள் வெளிவந்தாலும் ஆன்மீகம் சம்பந்தமாகவும், இளம் எழுத்தாளர்களை ஊக்குவிக்கும் முகமாகவும் இம்மலர் தொடர்ந்து வெளிவந்து கொண்டிருப்பதன்மூலம் பலவிதமான கருத்துக்களையும் எம்மால் மீட்டுப்பார்க்க முடிகிறது. தொடர்ந்து இம்மலர் வெளிவர எல்லாவற்றுக்கும் மூலகாரணமாக விளங்கும் சந்நிதி வேலவனது அருள்கிடைக்கவேண்டும் என்ற பிரார்த்தனையுடன் தனது மதிப்பீட்டுரையை நிறைவு செய்தார்.

சுடர் தரும் தகவல்

கதிர்காமக் கொடியேற்றத்திற்கு ஏறக்குறைய இரு மாதங்கள் முன்னரே- அதாவது வைகாசி மாத நடுப்பகுதியிலேயே- கதிர்காமம் பாத யாத்திரையில் பங்கு கொள்ளும் அடியார்களின் ஆரவாரத்தால் செல்வச்சந்நிதிச் சுற்றாடல் களைகட்ட ஆரம்பித்துவிடும்.

வடபகுதியிலிருந்து மட்டுமல்லாமல்- கிழக்கு மாகாணத்தின் பல்வேறு பகுதிகளிலிருந்தும் பலரும் கலந்துகொள்ளும் இந்த யாத்திரையானது பன்னெடுங்காலமாக உள்ள ஒரு நிகழ்வாகும்.

ஆரம்ப காலங்களில் ஆலய சுற்றாடலில் தங்கியிருந்த ஜேர்மன் சுவாமிகள் உட்பட பல சித்தர்களும் இந்தப் பாதயாத்திரையில் கலந்துகொண்டு சிறப்பித்துள்ளனர்.

பாதயாத்திரை ஆரம்பமாகும் அந்த நன்னாளில் காலையில் - சந்நிதிச் சுற்றாடலில் உள்ள அயற்கிராம மக்கள்- தத்தம் வசதிக்கேற்றபடி உணவு வகைகளைப் பக்குவமாகத் தயாரித்து பனை ஓலைப் பெட்டிகளில் வைத்து அடியார்களுக்கு வழங்குவதை ஒரு சடங்காகவே கருதினர்.

பின்னாளில் ஏற்பட்ட யுத்தகூழல் பல்வேறு மாற்றங்களை ஏற்படுத்திவிட்ட போதிலும், இந்தக் கதிர்காம யாத்திரை மட்டும் வருடம் தவறாது தொடருவது முருகன் திருவருளேயாகும்.

யாத்திரை புறப்படும் நாளன்று காலையில் செல்வச்சந்நிதி முருகனுக்கு நடைபெறும் பூசை வழிபாடுகளில் கலந்துகொண்டபின், சந்நிதியான் ஆச்சிரமத்தில் காலை உணவருந்தி- கைச் செலவுக்காக சுவாமிகளால் வழங்கப்படும் பணத்தினையும் பெற்றுக்கொண்டு- சுவாமிகளின் ஆசீர்வாதத்துடன் யாத்திரையை ஆரம்பிப்பர். வைகாசி விசாகத்தன்று வற்றாப்பனை கண்ணகை அம்மன் ஆலயத்தில் நடைபெறும் பொங்கல் விழாவில் கலந்து கொள்வதுடன், தொடர்ந்து தண்ணீர்நற்று- மாமூலை- குழுமுழை- செம்மலை ஊடாக தமது யாத்திரையைத் தொடருவர்.

இந்த யாத்திரை வேளையில்- அவர்களது பயணப் பாதையில்- இன மத வேறுபாடின்றி- சகல தரப்பினருடைய உபசரிப்பதும், குறிப்பாக இரவு தங்குமிடங்களில் அந்தந்தக் கோயில் நிர்வாகத்தினருடன் பொது மக்களும் இணைந்து சகல வசதிகளையும் செய்துகொடுத்து வழியனுப்பி வைப்பதும் மனித நேயத்திற்கு அப்பால் பல மடங்கு உயர்ந்து நிற்கிறது.

இப்பயண வேளையில் உகந்தை முருகன் ஆலயத்திற்கு அப்பால் காட்டுப் பாதையில் பயணிக்கும் பக்தர்களின் குடிநீர்ப் பிரச்சினையைத் தீர்க்கும்பொருட்டு- சந்நிதியான் ஆச்சிரமத்தினால் வழங்கப்பட்டு- தம்பிலுவில் சிவதொண்டர் அமைப்பில் தரித்து நிற்கும் பாரிய தண்ணீர்த் தாங்கியானது யாத்திரிகர்களின் குடிநீர்த் தேவையைப் பூரணப்படுத்துகிறது.

யாத்திரை வேளையில், பல்வேறு இடங்களிலும் அவர்கள் தரித்து நிற்கும் வேளைகளில், பாத யாத்திரைப் பயணிகளின் தேவைகளைக் கேட்டறிந்து, அவர்களுக்கு வேண்டிய தயாரிக்கப்பட்ட உணவு வகைகளை வழங்கி வரும் ஆச்சிரம சுவாமிகளின் கவனப்பானது, சந்நிதியான் ஆச்சிரமம் கதிர்காம பாதயாத்திரையினர்மீது கொண்டுள்ள அக்கறையினை வெளிப்படுத்தி நிற்கிறது.

இந்த யாத்திரைக் குழுவின் வரவேற்று- ஆதரித்து வழியனுப்பி வைக்கும் அனைவருக்கும் சந்நிதி முருகன் அருள்வேண்டி சந்நிதியான் ஆச்சிரமம் கைதொழுது நிற்கிறது.

ஸ்ரீ அருணகிரிநாத சுவாமிகள் திருவாய் மலர்ந்தருளிய திருவகுப்பு

15. புய வகுப்பு

வசைதவிர் ககன சசிவ கரண மகாங்குத
 சீல சால வரமுநி சித்தரை
 யஞ்ச லஞ்ச லென்று வாழ்வித் துநின்றன
 மணிவட மழலை யுடைமணி தபனிய நாணழ
 காக நாடி வகைவகை கட்டும
 ருங்கு டன்பொருந்து ரீதிக் கிசைந்தன
 வருணித கிரண வருணித வெகுதரு ணாதப
 சோதி யாடை வடிவுபெ றப்புனை
 தின்செ யுங்கு றங்கின் மேல்வைத் தசைந்தன
 வளைகட லுலகை வலம்வரு பவுரி வினோதக
 லாப கோப மயில்வத னத்துவி
 னங்கு மங்கு சங்க டாவிச் சிறந்தன
 வரையக நிருதர் முடிபக மகர மகோததி
 தீயின் வாயின் மறுகவி திர்தயில்
 வென்றி தங்கு துங்க வேலைப் புனைந்தன
 மதியென வுதய ரவியென வளைபடு தோலவி
 சால நீல மலிபரி சைப்படை
 கொண்டு நின்று முன்று சாதிக்க முந்தின
 மனகுண சலன மலினமில் துரியஅ தீதக
 காநு பூதி மவுனநி ரசஹ
 மந்தி ரம்பொ ருந்தி மார்பிற் திகழ்ந்தன
 வகைவகை குழுமி மொகுமொகு மொகென அநேகச
 முக ராக மதுபம்வி முச்சிறு
 சண்ப கஞ்செ றிந்த தாரிற் பொலிந்தன.,

வைகாசிமாத சிறப்புப்பிரதி பெறுவோர் விபரம்

Dr T. ஸ்ரீஸ்கந்தராசா

(லண்டன்)

பொ. கஜேந்திரகுமார்

(யாழ்ப்பாணம்)

ச. கந்தசாமி

(தேவன் ஸ்ரோர்ஸ், ஆவரங்கால்)

மா. நாகலிங்கம்

(லக்ஷ்மி வெதுப்பகம், பத்தமேனி, அச்சுவேலி)

க. அரியரத்தினம்

(கதிர் தொலைத்தொடர்பு நிலையம், வல்வெட்டி)

கா. அருந்தவராசா

(பிரதானவீதி, தொண்டைமானாறு)

சி. தங்கவேல்

(கேம்பிரிட்ஜ் கல்வி நிறுவனம், நவிண்டில்)

க. கிருபாகரன்

(சந்தைவீதி, உடுப்பிட்டி)

நா. சுந்தரம்

(இளைப்பாறிய பிராந்திய நிர்வாக அலுவலர், உரும்பராய்)

ந. நற்குணராசா

(தாதி உத்தியோகத்தர், யாழ். போதனா வைத்தியசாலை)

P. சாந்தருபன் G.S

(சாருகாந் தொலைத்தொடர்பு நிலையம், கெருடாவில்)

திருமதி இ. லோகநாதன்

(இளை. பொது முகாமையாளர், மானிப்பாய்)

Dr V. பாலகிருஷ்ணன்

(கரவெட்டி)

இ. கணேசலிங்கம்

(கிராம உத்தியோகத்தர், அச்சுவேலி)

ஆ. வேலாயுதம்

(உலக்கை ஓடை, கம்பர்மலை)

வீ. நடராசா

(சாவகச்சேரி)

சி. கஜன்

(சண்டிலிப்பாய்)

S. இராசரத்தினம்

(நீர்வேலி)

த. விக்னேஸ்வரன்

(தங்கராசா நகை மாளிகை, யாழ்ப்பாணம்)

உரிமையாளர்

(சுந்தரம் பிறதேர்ஸ் மருந்துக்கடை, திருநெல்வேலி)

K. அருள்வேல்

(விரிவுரையாளர், யாழ் பல்கலைக்கழகம்)

ஆ. குலேந்திரநாயகம்

(கிராம உத்தியோகத்தர், அச்சவேலி)

செ. கஜேந்திரன்

(கந்தர்மடம், யாழ்ப்பாணம்)

ஐ.கோ. சந்திரசேகரம்

(மார்ஷல், யாழ் பல்கலைக்கழகம்)

செல்வி T. பெரியதம்பி

(முன்னாள் கல்விப் பணிப்பாளர், பருத்தித்துறை)

செல்வி பா. ரதிவதனி

(மாயக்கை, தம்பசெட்டி)

Dr P. சிவபாலன்

(உரும்பராய்)

மாணிக்கம் குட்டித்தம்பி

(வல்லியாவத்தை, கரணவாய்)

திருமதி சீ. ஆதவன்

(வல்லிபுரக்கோவில் வீதி, புலோலி)

சாவித்திரி அருணாசலம்

(தும்பளை, பருத்தித்துறை)

க. பொன்னுச்சாமி

(அம்மன் கோவிலடி, கரணவாய்)

பேரின்பபாலசுப்பிரமணியராசா கபிலேஷன்

(அரசவீதி, உரும்பராய் கிழக்கு)

ஐ. புவனேஸ்வரன்

(அச்சவேலி)

நி. ஜெயந்தன்

(மங்கை ஸ்ரோர்ஸ், நீர்வேலி)

சு. சந்திரலிங்கம்

(ஆனைக்கோட்டை)

பாலகுரு விமலேந்திரன்

(குரு பிறிணரேஸ், ஆடியபாதம் வீதி, திருநெல்வேலி)

பொ. கந்தையா

(புருடிவேன், அரியாலை)

செ. கிருஷ்ணராஜா

(கலட்டி வீதி, கோண்டாவில்)

வை. சிற்றம்பலம்

(தேவி வாசம், கொக்குவில்)

மா. தங்கவேல்

(சுண்ணாகம்)

வரதலிங்கம் செல்வமோகன்

(மோகன்கடை, ஆவரங்கால்)

திருமதி கண்மணி கணபதிப்பிள்ளை

(பத்தமேனி, அச்சவேலி)

தா. தர்மலிங்கம்

(கொக்குவில்)

த. கணேசலிங்கம்

(தில்லையம்பலம் கந்தையா ஸ்ரோர்ஸ், ஆனைக்கோட்டை)

ம.செ. சபாநாயகம்

(மாலிசந்தி, கரவெட்டி)

K. வேணுகோபாலு

(வேணி இல்லம், புலோலி)

S. மிகிந்தலா

(கரவெட்டி)

திருமதி S. உமாரதி

(மங்கை இல்லம், உடுப்பிட்டி)

செ. ஸ்ரீதரன்

(விமலவாசா, உச்சில் ஒழுங்கை, கரவெட்டி)

சி. மதியழகன்

(திக்கம், அல்வாய்)

ஜெகநாதன் ஜனனி

(யாழ்ப்பாணம்)

சிவரஞ்சன் கலைவாணி

(போதராமடம், துன்னாலை)

ஐ. சிவஞானம்

(கமலபதி, கரவெட்டி)

அ. சின்னத்தம்பி

(மாயக்கிராயன், துன்னாலை)

கதிரவேலு சதாசிவம்

(அந்திரான், கரவெட்டி)

ச. ஜெகசோதிராசா

(ஆனைக்கோட்டை மேற்கு)

ம. பிரசாந்தன்

(யாழ்ப்பாணம்)

த. முருகானந்தா

(பிரம்படிவேல், கொக்குவில்)

A.T. கதிரவேல்

(திருநெல்வேலி, யாழ்ப்பாணம்)

த. யாழினி

(கந்தர்மடம், யாழ்ப்பாணம்)

ஆறுமுகம் மயில்வாகனம்

(இணுவில் கிழக்கு)

வே. பாண்டியர்

(கைதடி தெற்கு)

வ. இராசையா

(இருபாலைவீதி, கோப்பாய்)

சோ. இராசலிங்கம்

(ஆவரங்கால் கிழக்கு)

சி.க. இராசரெத்தினம்

(பத்தமேனி, அச்சுவேலி)

K. குலரெட்டினம்

(நவாலி வடக்கு, மானிப்பாய்)

சி. பாலபாரதி

(கற்கோவளம், பருத்தித்துறை)

சு. பானுஜா

(துன்னாலை, கரவெட்டி)

ச. தெட்சணாமூர்த்தி

(கோண்டாவில்)

ஜெயசந்திரபோஸ் இந்திராணி

(அச்சுவேலி)

திருவாசகத்தின் காப்புச் செய்யுள் அல்லது கடவுள் வாழ்த்துச் செய்யுள் சிவபூரணமே

- திரு மு.க. மாசிலாமணி அவர்கள் -

திருவாசகத்தின் காப்புச் செய்யுள் அல்லது கடவுள் வாழ்த்துச் செய்யுள் மணிவாசகரால் அருளப்பட்ட “நமச்சிவாய வாழ்க; நாதன் தான் வாழ்க” என ஆரம்பிக்கும் முதற்பதிகமான சிவபூரணமே”. திருவாசகத்தின் சிறப்புப்பற்றி அதனைக் கற்றுணர்ந்த பிற்காலப் புலவர்களால் பாடப்பட்ட பாடல்களில் ஒன்றான “தொல்லையிரும் பிறவிச் சூழும் தளைநக்கி” என்ற வேண்பா அன்று என்பது பற்றிய சிறு விளக்கமே இக் கட்டுரை.

செய்யுள் நடையில் நூல்கள் பாடும் இலக்கிய மரபு பெருவழக்காவிருந்த மிக முற்பட்ட காலங்களில் புதிதாக நூலொன்றைப் பாடும் புலவன் தான் பாடும் நூல் எதுவித குறைவுமின்றிச் சிறப்பாக அமைய வேண்டுமெனத் தனது வழிபடு தெய்வத்தை வேண்டிக் கடவுள் வாழ்த்து அதாவது காப்புச் செய்யுள் பாடியே தனது ஆக்கத்தைத் தொடர்ந்து பாடுவதனையே பல புலவர்கள் வழமையாகக் கொண்டிருந்தனர். அவ்வாறு கடவுள் வாழ்த்துடன் ஆரம்பிக்கும் மிகப் பழைய நூல்களில் புறநானூறு, அகநானூறு, ஐங்குறுநூறு சிவனையும் குறுந்தொகை முருகனையும் நற்றிணை திருமாலையும் வாழ்த்திப் பாடும் காப்புச் செய்யுட்களுடன் பாடப்பட்டுள்ள சங்க இலக்கியங்களாகும். சைவம் சார்ந்த மிகப் பழைய நூல்களில் பன்னிரு திருமுறைகளில் பத்தாந் திருமுறையாகவும் தமிழில் பாடப்பட்ட முதல் ஆகம நூலாகவும் சைவசித்தாந்த நூலாகவும் விளங்கும் திருமந்திரத்தின் ஆசிரியர் திருமூலர்.

ஐந்து கரத்தனை யானை முகத்தனை
இந்தின் இளம்பிறை போலும் எயற்றனை
நந்தி மகன் தன்னை ஞானக் கொழுந்தினைப்
புந்தியில் வைத்தடி போற்றுகின்றேனே”

எனக் கணபதிக்குக் காப்புச் செய்யுள் பாடிய பின்பே தொடர்ந்து 3000 (மூவாயிரம்) தமிழ் மந்திரங்களைப் பாடியுள்ளார். திருமந்திரம் போன்றே பெரியபூரணமும் இறைவனே “உலகெலாம்...” என அடியெடுத்துக் கொடுக்க,

“உலகெலாம் உணர்ந்தோதற் கரியவன்
நிலவுலாவிய நீர்மலி வேணியன்
அலகில் சோதியன் அம்பலத்தாடுவான்
மலர் சிலம்படி வாழ்த்தி வணங்குவாம்”

எனத் தில்லையுள் மாநடஞ் செய்யும் தில்லையம்பலக் கூத்தனுக்கு வணக்கச் செய்யுள் பாடியே சேக்கிழார் சைவத் தமிழ்ப் பெருங் காப்பியத்தைப் பாடியுள்ளார்.

நாட்கள் கற்றுத் தராததை வருடங்கள் கற்றுக் கொடுக்கின்றன.

இவை போன்றே கந்தபுராணம், திருவிளையாடற்புராணம், கந்தரலங்காரம், கந்தரனுபூதி, அபிராமி அந்தாதி எனச் சைவம் சார்ந்த பல நூல்கள் கடவுளை வாழ்த்தும் காப்புச் செய்யுட்களுடனேயே பாடப்பட்டுள்ளன. ஆகவே மேற்குறிப்பிட்ட நூல்களை ஒதும்போது அல்லது புராணபடனஞ் செய்யும்போது அந்நூல்களைப் பாடிய புலவர்களினால் பாடப்பட்ட கடவுள் வாழ்த்துப் பாடல்களை ஒதியபின் அல்லது அப்பாடலுக்கு உரை கூறியபின்பே தொடர்ந்து நூலிலுள்ள பாடல்களை ஒதுவதும் உரை கூறுவதும் பின் நூலை நிறைவு செய்யும் போதும் கடவுள் வாழ்த்துப் பாடலுடனேயே நிறைவும் செய்யவேண்டும். அதுவே பொருத்தமான ஒழுங்கான நடைமுறையுமாகும்.

தமிழிலுள்ள மிகச் சிறந்த நூல்கள் எனப் போற்றப்படும் திருக்குறள், திருவாசகம், திருப்புகழ் போன்ற நூல்கள் மேலே கூறப்பட்ட நூல்கள்போல் காப்புச் செய்யுள் எனத் தனிப்பாடலில்லாது நூலின் ஆரம்பமே கடவுள் வாழ்த்தாக அமையும் வண்ணம் பாடப்பட்டுள்ளன. உதாரணமாக 133 அதிகாரங்களைக் கொண்ட திருக்குறளில் முதலாம் அதிகாரம் “கடவுள் வாழ்த்”தென்றே நூல் ஆரம்பிக்கின்றது. திருக்குறளின் தொடக்கப் பாடலான,

“அகர முதல எழுத்தெல்லாம் ஆதி பகவன் முதற்றே உலகு”

என்ற குறள் திருக்குறள் நூலின் கடவுள் வாழ்த்துப் பாடல் என்பதுடன் 1330 குறட்பாக்களைக் கொண்ட அந்நூலின் முதற் பாடலுமாகும். முருகன் புகழ்பாடும் திருப்புகழிலும்

“கைத்தல நிறைகனி அப்பமொடவல் பெரி கப்பிய கரிமுகள் அடிபேணி...” எனக் கணபதி வணக்கத்துடன் ஆரம்பித்துத் திருப்

புகழின் அநேகமான பாடல்கள்போல் இப்பாடலும் “பெருமாளே” என முடிவுறும் முதலாவது திருப்புகழும் ஆகும். அதுபோலவே திருவாசகமும் அதன் பாயிரம் போலமையும் முதற் பதிகமான சிவபுராணத்தில் முதல் பதினைந்து அடிகளிலும்

“நமசிவாய வாழ்க நாதன் தாள் வாழ்க
இணம்பொழுதும் என் நெஞ்சில் நீங்காதான் தாள் வாழ்க...”

எனத் திருவைந்தெழுத்தையும் சிவனின் திருவடிகளையும் வாழ்த்தித் தொடர்ந்தும் “தாள், அடி, கழல்” எனப் பதினாறு இடங்களில் ஒரு பொருள் தரும் ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட சொற்களால் திருவடிகளைக் குறிப்பிட்டும் “வாழ்க, வெல்க, போற்றி” என அத் திருவடிகளை வாழ்த்தியும் வணங்கியும் கடவுள் வாழ்த்துடன் ஆரம்பித்துத் தொடர்ந்து 51 பதிகங்கள் 658 பாசுரங்களுடன் திருவாசகம் நிறைவு பெறுகின்றது. “ஊனினை உருக்கி உள்ளொளி பெருக்கி உலப்பிலா ஆனந்தமாய தேனினைச் சொரியும்” ஒப்புயர்வற்றதொரு தெய்வீக ஞானப்பனுவலான திருவாசகத்தை ஒதும்போது அதன் கடவுள் வாழ்த்துச் செய்யுளாக அமையும் “நமசிவாய வாழ்க நாதன் தாள் வாழ்க...” என ஆரம்பிக்கும் சிவபுராணத்திலிருந்து தொடங்கி இறுதிப் பதிகமான அச்சோப் பதிகத்தின் இறுதிப் பாடலான “செம்மைநலம் அறியாத சிதரொடுந் திரிவேனை...” என்ற பாடலுடன் நிறைவும் செய்யவேண்டும். அவ்வாறு திருவாசகம் பாடிய மணிவாசகரினால் பாடப்பட்ட கடவுள் வாழ்த்துப் பாடலுடன் திருவாசகம் ஒதுவதனை ஆரம்பிக்குமுன் திருவாசகத்தைக் கற்றனுபவித்து அதனுடாகத் தாம் பெற்றுக்கொண்ட அனுபவவுணர்வுகளைப் பிற்காலப் புலவர் ஒருவர் திருவாசகத்தின் சிறப்பைப் போற்றிப் பாடிய பின்வரும் பாடல்

“தொல்லையிரும் பிறவிச் சூழும் தளைநக்கி
அல்லலறுத்து ஆனந்தம் ஆக்கியதே - எல்லை
மருவா நெறியளிக்கும் வாதவூரெங்கோன்
திருவாசகம் என்னுந் தேன்”

என்ற வெண்பாவொன்று திருவாசகம் பாடிய மணிவாசகரினால் பாடப்பட்ட கடவுள் வாழ்த்துச் செய்யுள் அல்லது காப்புச் செய்யுள்போலத் திருவாசகம் ஒதப்படும் இடங்களில் எல்லாம் பிரசித்தமான பாடலொன்றாக இடம்பிடித்துவிட்டது. திருவாசகத்தைப் போலவே மேலே எடுத்துக் காட்டப்பட்ட திருக்குறள், திருப்புகழ் போன்ற மேன்மை மிகு நூல்களையும் மனம் ஒன்றிக் கற்று அனுபவித்த பிற்காலப் புலவர்கள் தமது அனுபவவுணர்வுகளை அந் நூல்களின் சிறப்பை விதந்து பாடிய பாடல்கள் பல அந்நூல்களில் பின் இணைப்பாகச் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன. உலகப் பொதுமறை என விதந்து போற்றப்படும் திருக்குறளின் சிறப்பு பற்றி நக்கீரர், ஔவையார் போன்ற தெய்வீகப் புலவர்களுட்பட ஐம்பதுக்கு மேற்பட்ட பிற்காலப் பெரும் புலவர்கள் பாடிய பாடல்கள் “திருவள்ளுவமாலை” எனத் தொகுத்துத் திருக்குறளின் பின் இணைப்பாக இணைக்கப்பட்டுள்ளன. இதுபோலவே திருப்புகழின் சிறப்புப்பற்றிப் பிற்காலப் புலவர்களால் பாடப்பட்ட பாடல்கள் திருப்புகழின் பின் இணைப்பாகச் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன. திருக்குறளை

அல்லது திருப்புகழை ஒதும்போது அந் நூல்களின் சிறப்பை விளக்கும் பிற்காலப் புலவர்களால் பாடப்பட்ட பாடல்களை யாரும் பாடுவதில்லை. திருவள்ளுவர் இயற்றிய திருக்குறட் பாக்களையும் அருணகிரிநாதர் பாடிய திருப்புகழ்ப் பாக்களையுமே பாடுகின்றனர். திருவாசகத்தை ஒதும்போது மட்டும் மணிவாசகரால் பாடப்படாததும் திருவாசகத்தின் சிறப்புப் பற்றிப் பிற்காலப் புலவரொருவரால் பாடப்பட்டதும் மேலே எடுத்துக்காட்டப்பட்டதுமான வெண்பாவைக் காப்புச் செய்யுள் அல்லது கடவுள் வாழ்த்துச் செய்யுள் போல ஒதியே திருவாசகத்தை ஒத ஆரம்பிப்பதும் பின் அவ் வெண்பாவை ஒதியே திருவாசகம் ஒதுவதனை நிறைவு செய்வதும் இப்போது வழமையாகி விட்டது.

தமிழ்மொழிக்குக் கிடைத்துள்ள மிக மிக மேன்மையுடைய ஞானக் களஞ்சியமான திருவாசகத்தைக் கற்றனுபவித்த பிற்காலப் பெரும் புலவர்கள் பலர் அதன் சிறப்புப் பற்றிப் பாடிய பல பாடல்கள் திருவாசகப் பதிப்புகளில் பின் இணைப்பாக இடம்பெற்று உள்ளன. திருவாசகத்தை மனம் ஒன்றிக் கற்றனுபவித்த இராமலிங்க வள்ளலார்

“வான்கலந்த மாணிக்க வாசகநின் வாசகத்தை
நான் கலந்து பாடுங்கால் நற் கருப்பஞ்சாற்றினீலை
தேன்கலந்து பால் கலந்து சேழுங்கனித் தஞ்சவை கலந்தென்
ஊன் கலந்து வுயிர்கலந்து வுவுட்டாமல் இனிப்பதுவே”

எனத் திருவாசகத்தை மனம் ஒன்றிப் பாடும்போது தான் அடையும் இறையின்ப உணர்வுகளைச் சிறப்பாக விளக்கி மிகமிக உன்னதமான கவிதைகளே திருவாசகம் எனத் தான் பாடிய “திருவருட்பா” என்ற நூலில் “ஆளுடைய அடிகள் அருள் மாலை” என்ற பகுதியில் பத்துப் பாடல்கள் பாடியுள்ளார். 17ஆம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்தவரும்

கலங்காத உள்ளம் படைத்தவர்களே இறுதி வெற்றிக்கு உரியவர்கள்.

கவித்துவத்தின் மேன்மை காரணமாகக் கவிச்சிங்கமென விதந்து குறிப்பிடப்பட்டவருமான துறைமங்கலம் சிவப்பிரகாசர் தான் பாடிய “நால்வர் நான்மணிமாலையில்”

“விளங்கிழை பகிர்ந்த மெய்யுடை முக்கட்
காரண னுரையெனு மாரண மொழியோ
ஆதிரீர் பரவும் வாதவூண்ணல்
மலர் வாய்ப் பிறந்த வாசகத் தேனோ
யாதோ சிறந்த தென்குவீராயின்
வேத மோதின் விழிநீர் பெருக்கி
நெஞ்ச நெக்குருகி நிற்பவர்க் காண்கிலேம்
திருவாசகமிங் கொருகா லோதிற்
கருங்கன் மனமுங் கரைந்துருகக் கண்கள்
தொடு மணற் கேணியிற் சுரந்து நீர்பாய
மெய் மயிர் பொடிப்ப விதிர் விதிர்ப் பெய்தி
அன்பராகுநன்றி
மன்பதை யுலகின் மற்றையரிலரே”

எனத் திருவாசகத்தை வேதத்துடன் ஒப்புநோக்கிப் படிப்பவர் மனதை உருக்குந் தன்மையில் வேதத்திலும் சிறந்தது திருவாசகமெனப் பாடுகின்றார். இவ்வாறு திருவாசகத்தின் சிறப்புப்பற்றிப் பிற்காலப் புலவர்கள் பாடிய பல பாடல்களுள்ளன. அவைகளுள் ஒன்றே மேலே எடுத்துக்காட்டப்பட்டதும் திருவாசகம் ஒதுவதற்கு முன் காப்புச் செய்யுள் போல ஒதுப்படுவதுமான “தொல்லையிரும் பிறவிச் சூழும் தளை நீக்கி...” என்ற வெண்பாவுமாகும். திருவாசகம்பற்றி உரை நிகழ்த்தும்போது அல்லது எழுதும்போது திருவாசகத்தின் சிறப்பை விபரமாக விளக்குவதற்குத் திருவாசகத் தேனைப் பருகி அனுபவித்த பிற்காலப் புலவர்கள் பாடிய மேலே குறிப்பிடப்பட்ட பாடல்களை மேற்கோள்களாக எடுத்துக்காட்டி உரை நிகழ்த்துவதற்கும் எழுதுவதற்கும் அவை பெரிதும் பயன்படக்கூடியவை. ஆயின், ஒரு நூலின் கடவுள் வாழ்த்துச் செய்யுள் அல்லது காப்புச் செய்யுளென்பது அந் நூலின் ஆசிரியரால் நூலினைப் பாட ஆரம்பிக்குமுன் தன் வழி

படு தெய்வத்தின் ஆசிவேண்டிப் பாடும் செய்யுளேயன்றி அந்நூலைக் கற்றுணர்ந்த பிற்காலப் புலவர்களால் அந்நூலின் சிறப்புப் பற்றிப் பாடப்பட்ட செய்யுளன்று என்பதைத் திருவாசகம் பாடிய மணிவாசகரால் பாடப்படாத “தொல்லையிரும் பிறவிச் சூழும் தளை நீக்கி...” என்ற வெண்பாவை முதலில் ஒதித் தொடர்ந்து திருவாசகத்தைப் பக்தி சிரத்தையுடன் ஒதுகின்ற நாம் ஒவ்வொருவரும் சிந்தித்துத் தெளிதல் வேண்டும்.

திருவாசகத்தின் பொருள் தில்லை நடராசனே என மணிவாசகராலேயே கூறப்பட்ட சிறப்பிற்குரிய ஞானநூல் திருவாசகம் என்பதுடன் அதனை மணிவாசகர் சொல்ல அந்தணர் வடிவில் தோன்றிய சிவனால் எழுதப்பட்டதென்ற மிக மேன்மையுடையதொரு தெய்வீக நூலுமாகும். பாண்டிய பேரரசின் தலைமை அமைச்சரான திருவாதவூரர் அரசு கடமையினை நிறைவேற்றும் பொருட்டுச் சென்ற வேளையில் இறைவனே தேடிச் சென்று வழிமறித்து ஆட்கொண்டபின் அவர் மூலமாக மனுக்குலத்திற்கு மாண்பு மிக்க

தெய்வீக நூலொன்று கிடைக்க வேண்டும் என்ற பெருநோக்குடன் மணிவாசகரை விட்டுப் பிரிந்து செல்கின்றார். அப் பிரிவினைத் தாங்கிக்கொள்ள முடியாத மணிவாசகர் திருப்பெருந்துறையில் இறைவன் தன்னைத் தேடி வந்து ஆட்கொண்டபோது தான் பெற்றுக்கொண்ட ஆனந்தமான அந்த இறையனுபவம் நிலைத்திருக்கவில்லையே என்ற ஏக்கத்தில் மீண்டும் இறைவனை அடைய வேண்டுமென்ற பேராதங்கத்துடன் ஆன்ம

யாத்திரை மேற்கொண்டு சிவனோடு நேரில் உரையாடுவதுபோல அமுதமுது உருகியருகிப் பாடியதும் இறையனுபவத்தின் பிழிவாகக் கிடைத்திருப்பதுமான அந்த மேன்மைமிகு ஞானநூலை ஒதும்போது மணிவாசகர் தான் யாரை அடையவேண்டுமெனத் திருவாசகம் முழுவதும் எடுத்தோதினரோ அவரின் திருவடிகளையே “வாழ்க, வெல்க, போற்றி” என மீண்டும் மீண்டும் உரக்கக்கூறி வணங்கி வாழ்த்திப் பாடியுள்ளதுடன், தொடர்ந்தும்

“சிவனவனென் சிந்தையுள் நின்ற அதனால்
அவனருளாலே அவன் தான் வணங்கிச்
சிந்தை மகிழ்ச் சிவபுராணந் தன்னை
முந்தை வினை முழுதும் ஓய...”

தான் சிவ வணக்கத்துடனேயே சிவபுராணத்தை உரைத்துள்ளதாக மணிவாசகரே சிவபுராணத்தில் வெளிப்படையாகப் பொருள் விளங்கும்படி அழுத்திக் கூறியுள்ள தற்கமைய நாமும் “திருச்சிற்றம்பலம்”- “நமச்சிவாய வாழ்க நாத்தன்தாள் வாழ்க இமைப்பொழுதும் என் நெஞ்சில் நீங்காதான் தாள் வாழ்க” என மணிவாசகர் ஓதிய கடவுள் வாழ்த்துடன் திருவாசகத்தை ஒத

ஆரம்பிப்பதும் பின்பும் “நமசிவாய வாழ்க நாத்தன்தாள் வாழ்க” “திருச்சிற்றம்பலம்” என ஒதி நிறைவு செய்வதுமே மிகமிகப் பொருத்தமானதும் சரியானதுமான நடைமுறையுமாகும். “மனங்கரைத்து மலங் கெடுப்பதும்” மணிவாசகர் சொல்ல இறைவனாலேயே எழுதப்பட்டதுமான அதி சிறப்பிற்குரிய திருவாசகத்தை ஒதும்போது மணிவாசகர் அருளிய ஒழுங்கிலோதி ஆன்ம இன்பம் பெறுவோமாக.

துறவிக்குக் காவி ஆடை

துறவி விவேகானந்தரைச் சந்தித்த இளைஞன் ஒருவன், “எல்லாவற்றையும் துறந்த நீங்கள் காவி உடையை மட்டும் துறக்காதது ஏன்? எல்லாத் துறவிகளும் காவி உடையையே அணிகிறார்களே” என்று குறும்பாகக் கேட்டான்.

அதற்கு சுவாமிகள், “இதை நாங்கள் பெருமைக்காக அணியவில்லை. ஒரு வகை பாதுகாப்பிற்காக அணிகிறோம். காவி உடை அணிந்திருப்பவரைப் பார்த்து யாரும் பிச்சை கேட்பது இல்லை. பொருள் உதவிவேண்டி நிற்பதும் இல்லை. அதனால் நாங்கள் யாருக்கும் இல்லை என்று சொல்லவேண்டியது இல்லை.

பிறவித் தளையிலிருந்து விடுபட எண்ணுபவர்கள், வாழ்க்கையில் மிகுந்த துன்பம் அடைந்தவர்கள், காவி உடையைப் பார்த்துத் தங்களுக்கு நல்ல வழி கிடைக்கும் என்ற எண்ணத்தில் எங்களிடம் வருகிறார்கள். அவர்களுக்கு எங்களாலான உதவிகள் அனைத்தும் செய்கிறோம். வறுமையில் வாடுபவர்கள் எங்களை நாடிவருவது இல்லை” என்று விளக்கம் தந்தார்.

உண்மையாகத் தியாகம் செய்வதினால் மட்டுமே பிறரின் உள்ளங்களை நீ வெல்ல முடியும்.

சந்நிதியின் தோற்றமும் இயற்கை எழில்மிக்க இட அமைவும்

- திரு கு. சிவபாலராஜா அவர்கள் -

வடமராட்சி யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டின் முக்கிய பிரதேசம். இப் பிரதேசம் பருத்தித் துறை, வல்வெட்டித்துறை, நெல்லியடி, கரணவாய், கரவெட்டி, தொண்டைமானாறு, கெருடா வில் ஆகிய முக்கிய நகரங்களை மையப்படுத்தி பல சிறு கிராமங்கள் கொண்டமைந்த தொகுதி யாகக் காணப்படுகிறது. யாழ்ப்பாணம்- பருத்தித்துறை பிரதான வழித்தடத்தில் காணப்படும் வல்லைவெளி இதன் எல்லையாக வழங்கப்பட்டு வருகிறது. இவ்விடம் தொண்டைமானாற்றின் தொடு கடலாகக் காணப்பட்டு பரந்துபட்ட பாலம் ஒன்றினால் பிரிக்கப்படும் உள்ளது. வடமராட்சியின் மேற்கெல்லையாகக் காணப்படுவது தொண்டைமானாறு என்னும் பழைய நகராகும். இந் நகரின் மத்தியில் காணப்படுவதுதான் செல்வச்சந்நிதி என்னும் முருக தலமாகும். யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து 25 கி.மீற்றர் தூரத்தில் இத் தலம் அமைந்துள்ளது. இத் தலத்தின் மறுபெயர்களாக சின்னக்கதிர்காமம், செல்வக் கதிர்காமம், கல்லோடைக் கந்தன், ஆற்றங்கரையான் என வழங்கப்படுகிறது. தொண்டைமானாறு முன்னர் “வல்லிநதி” என வழங்கப்பட்டதாக சில வரலாற்று ஆதாரங்கள் கூறும். குரசங்காரம் பற்றி விளக்கும் கந்தபுராண வரலாறுகளின்படி கந்தப்பெருமானின் முக்கிய படைத் தளபதிகளாக விளங்கிய ஒன்பது வீரர்களுள் (நவவீரர்) வீரவாகு தேவர் என்பவர் முக்கிய தளபதியாக இருந்துள்ளார். குரனிடம் தூது சென்ற வீரவாகு தேவர் சந்நிதி கோவிலில், வல்லி நதிக்கரை ஓரத்தில்,



வாழ்க்கையை வகுத்துக்கொள். இல்லாவிட்டால் வாழ்க்கை அர்த்தமின்றிக் கழிந்துவிடும்.

வேல் ஒன்றினைப் பிரதிட்டை செய்து, முருகப் பெருமானுக்குச் செய்யவேண்டிய “சந்திப் பூசையை” நிறைவு செய்து வழிபட்டார் என்று கூறப்படுகிறது. அவ் வேலை வழிபட்டவர்களுள் முனிவர்களும், யோகிகளும் அடங்குவர். இதனால் அவர்கள் முத்தியடைந்தனர். சந்நிதி முருகன் கல்லோடைக் கந்தன் என்றும் அழைக்கப்பட்டான். இது ஐதீகம் ஆகக் கூறப்பட்டுள்ளது. எனவே வீரவாகுதேவரின் பாதச்சுவடு பதிந்துள்ள கற்பாறை ஒன்று கோவில் வடக்கு வீதியில் இன்றும் காணப்படுகிறது. இதை முருகப் பெருமானின் பாதம் பட்ட இடமாகவும் (கல் அடையாளம்) கருதுவர். இத் தலம் முன்னர் மிகப் பெரும் ஆலயமாக விளங்கியது. திரு குல. சபாநாதன் அவர்களின் கருத்துப்படி; சோழநாட்டில் குலோத்துங்க சோழனின் (என்பவனின்) ஆட்சிக் காலம் கி.பி 1070- 1120 ஆண்டாகும். இம் மன்னன் கருணாகரத் தொண்டமான் என்பவனை படைகளுடன் இலங்கை நாட்டுக்கு அனுப்பினான். அவனே தொண்டமானாற்றை பெருங்கடலுடன் தொடுக்கும் அளவுக்கு அதை ஆழப்படுத்தி கப்பல்கள் தங்குவதற்குரிய துறைமுகமாக மாற்றியமைத்தான். அவ் வேளையில் கரணவாய்ப் பகுதியிலுள்ள கடல் உப்பினை மரக்கலங்களில் ஏற்றி சோழநாட்டுக்கு அனுப்பும் பணி இத் தொண்டமானாறு வழியாகவே நடைபெற்றது.

கோவில் தோற்றமும், வரலாறும் இவ்விதம் கூறப்பட்டுள்ள வேளையில்; இன்னொரு வரலாறும் இக்கோவில் தோற்றம் பற்றிய ஐதீகத்தில் இடம்பெற்றுள்ளது. தொண்டமானாற்றில் மீன்பிடித் தொழில் செய்து வந்த மருதர் கதிர்காமர் என்பவருக்கு முருகப்பெருமான் நேரில் காட்சி கொடுத்து வேல் ஒன்றினையும் வழங்கி அருளினார். முன்பு இருந்த கோவில் போர்த்

துக்கேயராலும், ஒல்லாந்தராலும் அழிக்கப்பட்ட பின்னர்; தொண்டமானாற்றில் வாணிபம் செய்து வந்த செட்டிமார் சிலரால் சிறு கோவில் அமைக்கப்பட்டது. காலப்போக்கில் அவர்களிடையே ஏற்பட்ட சில முரண்பாடுகள் காரணமாக சிறுகோவில் பூட்டி வைக்கப்பட்டது. அவ்வேளையில்தான் முருகப்பெருமான் மருதர் கதிர்காமருக்கு நேரில் காட்சி கொடுத்துள்ளார். மருதர் கதிர்காமர் அக் கோவிலை முறைப்படி வழிபட்டு வந்த ஒரு முருக பக்தராகக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. பூசைப் பொறுப்பு கதிர்காமரிடம் முருகப்பெருமானால் ஒப்படைக்கப்பட்டது. ஆயினும் செட்டிமாரின் தலையீடுகள் காரணமாக கதிர்காமரால் அங்கு பிரதிட்டை செய்யப்பட்டு வந்த வேலினை எடுத்துச் சென்று அங்குள்ள அன்னதான மடம் ஒன்றில் வைத்து வழிபாடு செய்து வந்தார். பின்னர் செட்டிமார் அதிகாரம் குறைந்து அவர்கள் இறந்துபட்ட தருணத்தில் இங்கு இறுதியாக வாழ்ந்த ஒரு செட்டியார் கோவில் பொறுப்பு முழுவதையும் கதிர்காமரிடமே ஒப்படைத்தார். அன்றுதொட்டு கோவில் கதிர்காமரது சந்ததி பரம்பரையினரால் வழிபாட்டு நிர்வாகம் செய்யப்பட்டு வருகின்றமை குறிப்பிடத்தக்கது. கதிர்காமருக்குப் பூசை முறைகள் தெரியாது என கதிர்காமர் முருகப்பெருமானுக்கு கூறவும், உடனே முருகப் பெருமான் கதிர்காமக் கந்தனுக்குச் செய்யப்படும் வாய் கட்டிய பூசை முறையை நேரில் காட்சிப்படுத்தி அவ்வாறே தனக்கும் செய்யுமாறும் கதிர்காமரிடம் பணிக்கப்பட்டது. அறுபத்தைந்து ஆலம் இலைகளில் பச்சரிசிச் சாதமும், பயற்றம் கறியும் முருகப்பெருமானுக்குப் படைக்கப்பட்டது. இன்றும் ஆலம் இலைகளில் அமுது படைக்கும் வழக்கம் இங்கு காணப்படுகிறது. இக்கோவில் ஒரு சமாதிக் கோவிலாகக் கருதப்படுகிறது.

“ஐராவசு முனிவர்” சமாதியடைந்த இடம் இக் கோவில் மேற்குப் பக்கமுள்ள பூவரசு மரத்தடியில் நினைவு கூரப்படுகிறது. இக் கோவிலுக்கு அழகு செய்யும் ஆறானது கோவிலின் மேற்குப் பகுதியில் விசாலமாக அமைந்து காட்சியளிக்கின்றது. இது அமைவிடத்தை இயற்கை அழகு செய்யும் கடலாக உள்ளது. கோவில் வீதிகளிலும், சுற்றயல் பகுதிகளிலும் காணப்படும் வரிசையில் அமைந்த அடர்ந்து வளர்ந்துள்ள மருத மரங்கள், விழுதுகளுடன் கூடிய ஆலமரங்கள், இத்தி மரங்கள், அரசமரங்கள், பூவரசு மரங்கள் என்பன கோவில் வீதிகளை இயற்கையாக அழகுமிக்க சூழலை ஏற்படுத்துகிறது. கோவிலடியிலிருந்து சற்றுத் தூரத்திற்கு அப்பால் காணப்படும் பனை, தென்னை மரங்களின் அடர்ந்த சோலைபோன்ற வனப்புமிக்க காட்சியும், கடல் வெளிகளும், தரவை நிலங்களும் மேற்குப் பக்கமாகக் காணப்படும் தொண்டைமானாற்றுக்கு மேலாக அமைந்துள்ள இரும்புப் பாலம், அச்சவேலி பிரதான வீதியில் அமைந்துள்ள சீமெந்துப் பாலம் என்பனவும் கோவில் அமைவிடத்தை வழித்தடத்தில் பெருமைப்படுத்தி நிற்கும் அம்சங்களாகக் காணப்படுகின்றன. கோவில்லைச் சுற்றிய பகுதிகளில் சிறு கேணிகள், குளங்கள், கிணறுகள் என்பன நீர் வழங்கும் நிலையங்களாக விளங்குகின்றன. கண்ணுக்கெட்டிய தூரத்தில் பெருங்கடல் (சமுத்திரம்) தெரிவது அவதானிக்கப்பட்டுள்ளது. கோவில் வீதியானது வெண்மணல் பரப்பிய ஆனந்தமான இட அமைவாகும். இக் கோவிலின் தல விருட்சம் பூவரசு. மூலக் கடவுள் “அன்னதானக் கந்தன்” எனச் சிறப்பாகக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன.

இக் கோவிலின் சிறப்புக்குக் காரணமாக அமைவது இங்கு காணப்படும் மடங்களாகும். முன்னர் இங்கு ஐம்பது மடங்கள்

அமைந்து காணப்பட்டது. பின்னர் ஏற்பட்ட யுத்தம் போன்ற காரணங்களால் பல மடங்கள் அழிவடைந்தும், காலவோட்டத்தால் அதன் கட்டிடங்கள் சிதைந்தும் போனதால் இன்றுவரை சில மடங்கள் மட்டும் தமது பணிகளைச் செய்து வருவது அவதானிக்கப்பட்டுள்ளது. இம் மடங்கள் யாவும் அன்னதானம் அளிக்கும் நிலையங்களாகத் தொடர்ந்து இயங்கி வருவது சிறப்புடையது. முன்னர் திங்கட்கிழமை தொடக்கம் வெள்ளிக்கிழமை வரையுள்ள நாட்களில் தினமும் அக்கிழமை நாட்களின் பெயர் சொல்லி அன்னமளிக்கும் தொண்டு நிறைவேற்றப்பட்டு அடியார்கள் மற்றும் வருவோர் போவோர்களின் பசி தீர்க்கும் பணி சிறப்புற நடைபெற்றதாகவும் கூறப்பட்டுள்ளது. திரு மயில் வாகனம் சுவாமிகள் அவர்கள் அமரத்துவம் அடைந்த பின்னர், திரு மோகனதாஸ் சுவாமிகள் அவர்கள் மடம் அமைத்து முருக வழிபாடியற்றியும், அன்னதானம் செய்தும், பஜனை பாடியும், நடாத்தி வந்து இன்றும் நடாத்துகிறார். பின் வந்த காலங்களில் அவ்விடம் பெருவளர்ச்சி பெற்று முருகன் திருவருளால் அது ஓர் ஆச்சிரமமாக இன்றுவரை பரிணமித்து நிற்கிறது. “சந்நிதியான் ஆச்சிரமம்” என சிறப்புப் பெயர்பெற்று; தினமும் அடியார்களுக்கும், ஏனையோருக்கும் அன்னதானம் வழங்குவதோடு வறுமை நிலையில் வாழும் பலருக்கு இலவச உதவுப்பொருட்களை வழங்கி உதவிகள் செய்து, தினமும் அங்கே பூசை வழிபாடுகள் செய்யப்பட்டு, பஜனை செய்தல், ஆன்மீக சஞ்சிகை வெளியிடுதல், அறிவுப்பசி தீர்த்தல், ஆன்மீகச் சொற்பொழிவுகள் செய்தல், தாகசாந்தி உபசாரங்கள் முதலிய பல நற் காரியங்களைச் செய்து வருவதோடு மேலும் இவற்றினை முன்னேற்றுவதற்கும், இலங்கையின் சிங்கள, தமிழ், முஸ்லீம் பிரதேசங்களில்

பாதிக்கப்பட்ட மக்களுக்கு உதவுதல் போன்ற நற்காரியங்களை எவ்வாறு திறம் படச் செய்யலாம் என்பதை ஆராய்ந்தும் வருகின்றமை கண்கூடு. சந்நிதி மடங்களில் அன்னதானம் உண்போர் அதை ஒரு நேர்த்திக் கடனாகவே கருதுகின்றனர். அங்கு சாப்பிடாமல் வீடு செல்வதை ஒரு குற்ற உணர்வுடன் நோக்குகின்றனர். சில கோவில்களில் மடங்களே சந்நிதிகளாக விளங்கும். அதே சமயம் செல்வச்சந்நிதியில் கோவிலே வழிபடுவோரின் சந்நிதியாக விளங்குதல் சிறப்பாகவுள்ளது. இம் மடங்களில் பல ஞானிகளின் தவச்சாலைகளாக முன்னர் விளங்கின என்றும், இன்று ஆதரவற்றோரின் புகலிடமாகவும் விளங்கி வருகின்றன.

இக் கோவிலைச் சுற்றி நாலா திசைகளிலும் அமைந்துள்ள பல ஊர்கள் அல்லது நகரங்கள் பற்றிய கண்ணோட்டம் இங்கு அவசியமாகின்றது. இத்தகைய நகரங்களில் வாழ்வோர் சந்நிதி முருகப்பெருமானின் கருணையினால் ஈர்க்கப்பட்டு அவரை வணங்கவென கோவிலுக்கு வருகின்றனர்.

தொண்டைமானாறு நகரத்தின் கிழக்கே அம்பன், குடத்தனை, நாகர்கோவில், துன்னாலை, கரவெட்டி, பருத்தித்துறை, வதிரி, உடுப்பிட்டி, சக்கோட்டை, இன்பருட்டி, பொலிகண்டி, வல்வெட்டித்துறை முதலிய இடங்களிலிருந்தும், கோவிலின் மேற்கே பலாலி, மாதகல், மயிலிட்டி, தென்மேற்கே கதிரிப்பாய், இடைக்காடு, பத்தமேனி, அச்சவேலி முதலிய இடங்களிலிருந்தும் சந்நிதி முருகனை வழிபடும் நோக்கோடு கோவிலுக்கு வருகின்றனர். இவர்களில் பலர் மேல்நிலை உயர்வர்க்கத்தினராக அல்லாது கீழ்மட்டத்தில் வாழ்வோராவர். இவர்கள் சந்நிதி முருகப்பெருமான்மீது தளராத பக்தி கொண்டோராவர். சந்நிதியில் இவர்கள் யாவரும் சுதந்திரமான மன உணர்வுடன் வழிபடுவதால் இறைவன்பால் மேலும் ஈர்க்கப்படுகின்றனர். கால்நடையாக கோவிலுக்கு வருவோர் குறுகிய வழித்தடங்களைப் பின்பற்றி வருவர். திருவிழாக் காலங்களில் இதை அவதானிக்க முடியும். அவர்கள் இதனால் ஆன்மீக திருப்தியடைவர்.

ஆன்மீகச் சிந்தனை

நீ வாழும்போது மற்றவர்களை வாழ வை. நீ இறந்த பிறகு அவர்கள் உன்னை வாழ வைப்பார்கள். இறைவனை உள்ளத்தில் இருத்தி வாழும்போதுதான் மனிதன் மாண்புடையவன் ஆகிறான். தெய்வ பண்பாட்டுடன் மனிதன் வாழ்ந்தால் அவன் வாழ்வு சிறப்பதோடு அவன் வாழும் சமுதாயமும் சிறக்கும். மனிதராகப் பிறந்தும் மிருக நிலைக்கு பலர் இழிந்து போகிறார்கள். மனிதராகப் பிறந்தும் மிகச் சிலரே தேவர் நிலைக்கு உயர்கிறார்கள். மனிதராகப் பிறந்தும் மனிதராக மாண்புடையவன் சிலரே சராசரி வாழ்க்கை வாழ்கிறார்கள். நாம் தேவராக உயராவிட்டாலும் மிருக நிலைக்குத் தாழ்ந்து போகாமல், சராசரி மனிதராக வாசிலும் வாழ வேண்டும். இறைவனை நினைப்பதே வாழ்வின் ஊதியம் என்று நல்லவர்கள் நமக்கு அறிவுறுத்தியிருக்கிறார்கள். அடக்கம் உள்ளவன் தெய்வ நிலைக்கு உயர்கிறான். இத்தகைய அடக்கம் இல்லாதவன் வாழ்க்கை அவனை நரகத்திற்கே இட்டுச் செல்லும்.

திருச்சுகம்

(தொடர்ச்சி...)

பக்திவைராக்கிய விசித்திரம்

(திருப்பெருந்துறையிலருளிச் செய்யப்பட்டது)

மறைந்த

- சங்கநூற் செல்வர் பண்டிதர் சு. அருளம்பலவனார் அவர்கள் -
(யாழ்ப்பாணம் - காரைநகர்)

08. ஆனந்தத்தமுந்தல்

கீறைவனது பேரின்பத்தில் முழுகி நின்றல்

எழுசீர்க் கழி நெடிழை யாசிரிய விருத்தம்

83 சிந்தை செய்கை கேள்வி வாக்குச் சீரில் ஐம்புலன்களால் முந்தை யான காலம் நின்னை யெய்தி டாத மூர்க்க னேன் வெந்தை யாவி முந்தி லேன்என் உள்ளம் வெள்கி விண்டிலேன் எந்தை யாய நின்னை யின்னம் எய்த லுற்றி ருப்பனே.

ப-ரை:

ஐயா! வழிபாட்டிற்குரிய இறைவனே; சிந்தை செய்கை கேள்வி வாக்கு சீர் இல் ஐம்புலன்களால்- மனம் செயல் கேள்வி மொழி சிறப்பில்லாத ஐம்பொறிகள் ஆகிய இவற்றால்; முந்தை ஆன காலம்- நின்னால் ஆட்கொள்ளப்பட்ட முற்காலத்தில்; நின்னை எய்திடாத மூர்க்கனேன்- நின்னை உடனே அடைதற்கேதுவாகிய பெரிய தவத்தைச் செய்யாத அறிவிலியாகிய யான்; விழுந்து வெந்திலேன்- தீயில் விழுந்து வெந்திலேன்; என் உள்ளம் வெள்கி விண்டிலேன்- நீ ஆட்கொண்டு பிரிந்தமையால் என் மனம் நாணி உடைந்து இறந்திலேன்; எந்தையாகிய நின்னை- எமது தந்தையாகிய நின்னை; இன்னம் எய்தல் உற்று இருப்பன்- இன்னமும் அடைதற்கு முயன்று கொண்டு இருப்பேனாயினேன்.

ஐயா, சிந்தை செய்கை கேள்வி வாக்கு சிறப்பில்லாத ஐம்பொறிகள் ஆகிய இவற்றால் முற்காலத்தில் நின்னை எய்திடாத மூர்க்கனாகிய யான் தீயில் விழுந்து வெந்திலேன்; என் உள்ளம் வெள்கி உடைந்து இறந்திலேன்; எந்தையாகிய நின்னை இன்னமும் அடைதற்கு முயன்றுகொண்டிருக்கிறேன். இந்நிலை கண்டு இரங்கியருள வேண்டும் என்பதாம்.

ஐம்புலன்களால் என்புழி ஆல் என்றது மூன்றனுருபைச் சிந்தை முதலியவற்றோடும் கூட்டி எண்ணும்மைகளை விரித்துரைக்க. கருவிகளுள் சிந்தை சிறந்தமை பற்றி அதனை முதலிற் கூறினார். செய்கை- மனம் மொழி மெய்களுள் மெய்யின் செயல் கேள்வி- கேட்டறியும் அறிவு. "சீரில்" என்பது நடுநிலை விளக்காக நின்று சிந்தை செய்கை கேள்வி வாக்கு என்பவற்றோடும் இயையும். மனமொழி மெய்களையும் அறிவையும் ஐம்புலன்களையும் சீரில் என அடிகள் கூறியது இறைவன் வலிய வந்து ஆட்கொள்ளுதற்கு

தோல்வி குற்றம் ஆகாது. உயர்வற்ற இலட்சியமே குற்றமாகும்.

ஏதுவாகிய தவத்தைச் செய்த இக் கருவிகள், உடனே இறைவனை அடைவதற்கும் ஏதுவான மிக்க தவத்தைச் செய்யாமை பற்றி என்க. புலன்களாகிய காரியங்கள் அவற்றை உணரும் கருவிகளாகிய பொறிகளுக்கு ஆகுபெயர்.

முந்தை- முன். முந்தையான காலம்- முற்காலம். ஈண்டு அடிகள் இறைவனால் ஆட்கொள்ளப்பட்ட நாளைக் குறித்தது. அதனை முந்தையான காலம் என்று அடிகள் கூறியது இறைவனைப் பிரிந்தபின் கழிந்த நாட்கள் நெடுங்காலம்போலத் தோன்றியமை பற்றி என்க. சிந்தை செய்கை கேள்வி வாக்கு ஐம்புலன்களால் எய்திடாத என்பதற்கு அக்கருவிகளால் இறைவனை உடனே எய்துதற்குரிய பெரிய தவத்தைச் செய்யாத என்பது பொருளாகும். அங்ஙனமன்றிச் சீரில்லாத அக்கருவிகளையுடையால் நின்னை அடைய மாட்டாத என உரைக்கலாகாதோவெனின் அவற்றையுடைய அடிகளை இறைவன் வலிய வந்து ஆட்கொண்டது எங்ஙனம் என எதிர்வினாவுக.

மூர்க்கன்- அறிவிலி. “முத்தி நெறியறியாத மூர்க்கனொடு” அச்சோ 1. வெந்து விழுந்திலேன் என்பதனை, விழுந்து வெந்திலேன் என மாறிக் கூட்டிப் பொருள் உரைக்கப் பட்டது. வேதலாகிய தொழில் பற்றி வேதற்கு இடன் தீயென்பது பெறப்பட்டது. “தாயிலாகிய இன்னருள் புரிந்தவென் தலைவனை நனி காணேன் தீயில் வீழ்கிலேன் திண்வரை யுருள் கிலேன்” (சத 39) என அடிகள் அருளியமையுங் காண்க.

வெள்கி- நாணி. வில்வினை மேருவில் வைத்தவன் தில்லைத் தொழாரின் வெள்கி” திருக்கோவை 26. உள்ளம் வெள்கி- மனம் நாணி. நாணம் என்னையெனில் இறைவன் வலியவந்து ஆட்கொண்டும் உடனே கதி அருளாது அடிகளை பூமியில் விட்டுப் பிரிந்தமை பற்றியுண்டாகியது.

“ஏல என்னை யீங்கொழித் தருளி

இறைவன் ஈண்டிய அடியவ ரோடும்
பொலிதரு புலியூர்ப் புக்கினி தருளினன்
ஒலிதரு கயிலை யுயர்கிழ வோனே”

கீர்த்தி 129-146.

என அடிகள் அருளியவாறுங் காண்க. உள்ளம் வெள்கி விண்டிலேன் என்றது நாணத்தினால் மனம் உடைந்து இறக்கப் பெற்றிலேன் என்றவாறு.

இன்மை எய்தலுற்று இருப்பன் என்றது வெந்து விழுதல், வெள்கி விள்ளுதல் முதலியன செய்யமாட்டாத யான் இன்னும் நின்னையடைய முயன்று கொண்டிருப்பே னாயினேன் என்றவாறு.

இதன்கண், சிந்தை முதலியவற்றால் எய்திடாத மூர்க்கனேன் வெந்து விழுந்திலேன்; உள்ளம் வெள்கி விண்டிலேன்; இன்மை எய்தலுற்று இருப்பன். என்பனவற்றால் என்னிலைமை கண்டிரங்கி நின்னை எய்துமாறு அருள் செய்ய வேண்டும் என்பது புலப்படுதலின் ஆனந்தத் தழுந்தல் என்னும் எட்டாம்பத்து நுதலியபொருள் போதருதல் காண்க. 79.

எந்த நிலைக்கு உயர்ந்தாலும் வந்த நிலையை மறவாதே.

84 இருப்பு நெஞ்ச வஞ்ச னேனை ஆண்டு கொண்ட நின்னதாட்
கருப்பு மட்டு வாய்ம டுத்தெ னைக்க லந்து போகவும்
நெருப்பும் உண்டு யானும் உண்டி ருந்த துண்ட தாயினும்
விருப்பம் உண்டு நின்கண் என்கண் என்பதென்ன விச்சையே.

ப-ரை:

இருப்பு நெஞ்ச வஞ்சனேனை-
இருப்பு போன்ற வலிய நெஞ்சத்தையுடைய
வஞ்சனாகிய என்னை; ஆண்டு கொண்ட
நின்ன தாள்- ஆட்கொண்டருளிய நின்னுடைய
திருவடி யின்பமாகிய; கருப்பு மட்டுவாய்
மடுத்து- கருப்பஞ்சாற்றை உண்பித்து;
என்னை கலந்து போகவும்- என் உயிரோடு
கலந்து நீ பின்னர் பிரிந்து செல்லவும்;
நெருப்பும் உண்டு- நெருப்பும் உள்ளது;
யானும் உண்டு இருந்தது உண்டு- யானும்
அந்நெருப்பில் வீழ்ந்து இறந்தொழியாமல்
உணவுகளை உண்டு உயிர் வாழ்ந்திருந்
ததும் உண்டு; அது ஆயினும்- அது
அங்ஙனமாயினும்; நின் கண் என்கண் விருப்
பம் உண்டு என்பது- நின்னிடத்து எனக்கு
விருப்பம் உண்டு என்று சொல்வது; என்
அவிச்சையே- என் அறியாமையேயாகும்.

இரும்புபோலும் வலிய நெஞ்சத்தை
உடைய வஞ்சகனாகிய என்னை ஆட்கொண்
டருளிய நின்னுடைய திருவடியின்பமாகிய
கருப்பஞ்சாற்றை உண்பித்து என் உயிரோடு
கலந்து நீ பின்னர் பிரிந்து போகவும் நெருப்
பும் உள்ளது; யானும் அந்நெருப்பில்
விழுந்து இறந்தொழியாமல் உண்டு உயிர்
வாழ்ந்திருந்ததும் உண்டு. அங்ஙனமாயினும்
நின்கண் எனக்கு விருப்பம் உண்டு என்று
சொல்வது என் அறியாமையேயாம் என்பதாம்.

கரும்பு இரும்பு என்பன எதுகை
நோக்கி வலித்தல் விகாரம் பெற்றன. அன்
பினால் குழையாத வலிய நெஞ்சமுடையனே
என்பார். “இருப்பு நெஞ்ச வஞ்சனேனை”
என்றார். “இரும்பு தரு மனத்தேனை” (ஏசறவு
1) என அடிகள் பிறாண்டு அருளியமையுங்

காண்க. “வன்னெஞ்சமாம் இரும்பும் குழைத்த
மதுரைப்பிரான்” (85) என மதுரைக் கலம்
பகத்து வருதலுங் காண்க. வஞ்சனேனை-
வஞ்சகமுடையனாகிய என்னை, “ஆண்டு நீ
யளித்த அருளினை மருளினான் மறந்த
வஞ்சனேன்” (வாழ்பா 6) என அடிகள் அருளி
யமையுங் காண்க. நின் என்பது நின்ன என
விரித்தல் விகாரம் பெற்றது. அ, ஆறாம்
வேற்றுமைப் பன்மை உருபு. தாட் கருப்பு
மட்டு என்பது “நற்பகற் சோமன்” (திருக்
கோவை 168) என்புழிப்போல விகார வகை
யான் வலிந்து நின்றது எனக்கொண்டு தாள்
மடுத்து கலந்து போகவும் என உரைப்பினும்
அமையும். ஈண்டு கருப்பு மட்டு என்பதற்கு
கருப்பஞ்சாறு போன்ற திருவருள் இன்பம்
எனக்கொள்க. வாய் மடுத்து- உண்பித்து.
ஒரு சொல். கருப்பு மட்டு என்றதற்கு எற்ப
வாய் மடுத்து என்றாராயினும் திருவடியின்
பத்தை அநுபவிக்கச் செய்து என்பது கருத்
தாகக் கொள்க.

கலந்து போகவும்- என்னுயிரோடு
கலந்து பிரிந்து செல்லவும், உயிரோடு கலந்
தமை “ஊனா ருடல் புகுந்தான் உயிர் கலந்
தான் உளம் பிரியான், தேனார் சடை முடி
யான்” (உயிருண்ணிப் 2) என அடிகள் அருளி
யமையானுமறிக.

பிரிவுத் துயரை ஆற்றாது வீழ்ந்து
உடலை நீக்குதற்கு நெருப்பு உளதாகவும்
அங்ஙனம் செய்யாது யான் உண்டு உல
கில் வாழ்ந்திருந்ததுண்டு என்பார், “நெருப்பும்
உண்டு யானும் உண்டிருந்ததுண்டு” என்
றார். “ஊனிலாவியை ஓம்புதற் பொருட்டினும்
உண்டுடுத்திங் கிருப்பதானேன் போரேறே”

(சத 40:52) என அடிகள் பிறாண்டு அருளி யமையுங் காண்க.

அதாயினும் என்றது நெருப்பில் வீழ்ந்து இறவாமல் உயிர் வாழ்ந்திருந்தும் என்றவாறு. நின்கண் என்னும் ஏழாவது நான்காவதன் பொருளில் வந்தது. நின் பிரிவுத் துயரை ஆற்றாது தீயில் விழுந்து இறவாமல் யான் உண்டு உயிர் வாழ்ந்து கொண்டு நிற்பால் எனக்கு அன்பு உண்டு என்று கூறுதல் என் அறியாமையே என்பார், “விருப் பம் உண்டு நின் கண் என் கண் என்பதென்ன விச்சையே” என்றார். அவிச்சை அறியாமை

என்ன விச்சையே என்பதை, என்ன விச்சையே எனப் பிரித்து என்ன வித்தையோ என்றுரைப் பாருமுளர். இரங்கியருள் செய்யவேண்டு மென்பது குறிப்பெச்சம்.

இதன்கண், விருப்பம் உண்டு, நின்கண் என்கண் என்பது என் அவிச்சை. அதனால் இரங்கியருள் செய்யவேண்டும் என்பதனால் ஆனந்தத்தழுந்தும் அவா புலப்படுதலிஷ் ஆனந்தத் தழுந்தல் என்னும் எட்டாம் பத்து நுதலிய பொருள் போதருதல் காண்க. 80. (தொடரும்...)

கண் திறந்து பாராயோ?

பக்ஷி

மனம் இரங்காயோ? மால்மருகா! - வள்ளி
மணவாளனே! எழில் வேல்முருகா!

(மனம்)

அருபக்ஷி

மனம் போன போக்கினிலே நான் அலைந்தேன்! - வண்ண மயிலேறும் நினை மறந்தேன்! மமதை கொண்டேன்!
சீனம் கொண்டென் வாழ்வினிலே சீர் இழந்தேன்! - திருந்தி சீரந்தாழ்த்தி நினைத்தினமும் வணங்கினின்றேன்!

(மனம்)

சரணம்

குற்றங்கள் பொறுத்து எந்தன் குறைதீர்ப்பாய்! - நீ
கோல மயில் மீதுவந்தென் வீனை களவாய்!
பற்று வைத்தேன் உன்னிடத்தில் சந்நிதிவேலா! - நின்
பதமலர்கள் தொழுதெழுவேன் சீவபாலா!

(மனம்)

வேலவனே! துயர் வந்து எனை மோதல் ஏது? - நீ
வெற்றிவேல் முருகனாய் வீற்றிருக்கும் போழ்து?
காலமெலாம் நினைப் பாடித்துதிப்பேன் அன்போடு! - வந்து
கண் திறந்து பாராயோ? என்னை இங்கு பரீவோடு!

-கி. குலசேகரன் -

துளசியின் மகிமை

— திருமதி வான்துரை திலகவதி அவர்கள் —

சரித்திர காலத்தில் இருந்தே புனிதத் திற்கும் மகத்துவத்திற்கும் எடுத்துக் காட்டாக இருப்பது துளசி. இந்துக்கள் இதனை தெய்வத்தன்மை கொண்டதாகக் கருதுகிறார்கள். துளசி மரத்தைப் போற்றி வளர்ப்பது மிகச் சிறந்த புண்ணியமாக மதிக்கப்படுகிறது. மூன்று உலகிலும் தேவ பூஜைக்கு உகந்த இலைகளிலும் சிறந்தது துளசி. இந்தத் துளசிச் செடியானது போற்றி வளர்த்துப் பயன்பெற இறைவனால் அளிக்கப்பட்ட ஓர் அபூர்வ மூலிகை ஆகும். துளசி மாடத்தை வலம் வருவதும் ஒரு நேர்த்தியான உடற்பயிற்சியாகும். இரத்த ஓட்டத்தைச் சீர்படுத்தி உடற்கட்டு குலையாமல் இருப்பதற்குச் சிறந்தது. விஷ்ணுவின் கோயில்களில் பக்தர்களின் நலத்தை நாடிவருவோர்க்கெல்லாம் துளசித் தீர்த்தத்தைக் கொடுக்கிறார்கள். துளசித் தீர்த்தம் ஜீரணத்தைப் பெருக்கும் சக்தி உடையது என்பது உண்மை.

துளசிச் செடியைச் சுற்றுவதா? என்று தோன்றலாம். உலகமெல்லாம் நீங்கள் தான் என்று அன்னை தந்தையை விநாயகர் வலம் வரவில்லையா? அதுபோல் உலகமே நீதான் என்னை நீ ரட்சிப்பாய் என்று சரணாகதித் தத்துவத்தின்படி நமது வழிபாடுகளில் நாம் துளசியை வலம் வருகிறோம். மனமெல்லாம் பரவி நிற்கும் நறுமணமும் கொண்ட இலையாய் விஷ்ணுவின் பாதங்களில் தன்னையே அர்ப்பணித்துக் கொண்டவள் துளசி. காலை



யிலும் மாலையிலும் யார் பக்தியுடன் துளசிச் செடியை வலம் வந்து வணங்குகிறார்களோ அவர்களின் குடும்பங்களில் மகன்மார்கள் பிறப்பார்கள் என்று பெரியோர்கள் கூறுகிறார்கள். கண்ணனின் லீலைகள் ஒவ்வொன்றிலும் தத்துவம் நிறைந்திருக்கும். ஒருநாள் சத்யபாமா, ருக்மணி இருவரின் அன்பில் யாருடையது உயர்ந்தது பார்ப்போம் என்று எடைக்கு எடை துலாபாரம் அளித்து நிரூபிப்போம் என்றார். கண்ணனைத் தராசின் ஒரு பக்கத்தில் அமர வைக்கிறார்கள். இன்னொரு பக்கத்தில் சத்யபாமா பொன்னும், மணியும், பொருளுமாகக் கொண்டுவந்து குவிக்கிறாள். சமனிலையே வரவில்லை. சத்யபாமா கலங்கினாள். ருக்மணி சிறிய துளசித் தளத்தை வைக்கிறாள். அவ்வளவுதான் துலாபாரம் சமனிலையை அடைகிறது. எத்தனை சக்தி வாய்ந்தது துளசி.

ஸ்ரீ வைகுண்ட ஏகாதசி அன்று கண்ண பெருமானை துளசிக்கொழுந்துகளால் அர்ச்சனை செய்து பக்திப் பாட்டுக்கள் உரத்த குரலில் பாடி பரவசம் அடைவார்கள். இந்தத் துளசி சாதாரணமாகவே நவம்பர், டிசம்பர் மாதங்களில் நன்றாக செழித்து வளரும். துளசியை எப்போதும் நிழலில்தான் வளர்க்க வேண்டும். நிழலில் வளரும் துளசியிலே அதிக மருத்துவ குணம் உண்டு. துளசியில் ஒருவித எண்ணெய் இருக்கிறது. அந்த எண்ணெய் உடலில் நோய்களை உருவாக்கும்

ஒழுக்கமில்லாத சுதந்திரம் ஆபத்தானது, நிலைத்து இருக்காது.

பக்ரீரியாக்களை அழிக்கும் ஆற்றல் கொண்டது. துளசி எந்த மண்ணில் விளைகிறதோ அந்த மண் துளசியின் மருத்துவ குணம் கொண்டதாக இருக்கும். அந்த மண்ணை உடலில் பூசி அரைமணி நேரம் கழித்து கழுவினால் சருமத்தில் இருக்கும் சொறி, அரிப்பு போன்றவை நீங்கும். சருமமும் அதிக மென்மையாகும். துளசித் தீர்த்தம் மூளைக்குச் சறுசறுப்பையும் வலிமையையும் கொடுக்கும். துளசியைத் தொடர்ந்து சாப்பிட்டு வர ஆயுள் கூடும்.

துளசியைப் பறித்து ஊற வைத்து பிறகு கசக்கிப் பிழிந்து அந்த நீரைப் பருகி வர கல்லீரல், மண்ணீரல் நோய்கள் வராமல் தடுக்கலாம். சிறிது கோரோசனை மாத்திரையைக் கரைத்து குழந்தைகளுக்கு கொடுத்து வந்தால் குழந்தைகள் நோய்கள் ஏதுமின்றி நல்ல ஆரோக்கியத்துடன் வளர்ந்து வருவார்கள். மூக்கடைப்பு, மூச்சுத்திணறல், இருதய நோய்க்கு மிகவும் உகந்தது. தலையில் உண்டாகும் பேன்களுக்கு துளசிச் சாறு தலையில் பூசினால் பேன்கள் இல்லாமல் போகும். கிட்னியில் கல் இருப்பவர்கள் துளசிச் சாறில் தேன் கலந்து சாப்பிட்டால் கல் கரைந்து போகும். தினமும் காலையில் வெறும் வயிற்றில் சில துளசி இலைகளை மென்று தின்று வந்தால் அவர்களின் நினைவாற்றல் அதிகரிக்கும். துளசி சேர்த்து கொதிக்க வைத்த நீரில் சிறிதளவு தேன் சேர்த்து குடித்தால் தொண்டையில் ஏற்படும் நோய்கள் கட்டுப்படும். உப்புக் கலந்து வாய் கொப்பளித்தால் சொத்தைப்பல் குணமாவது மட்டுமின்றிப் பற்களும் ஈறும் பலமாகும். விஷப் பூச்சிகள் கடித்தால் அந்த இடத்தில் துளசிச்சாறு தேய்த்தால் விஷத்தன்மை உடனே குறைந்துவிடும்.

ஐந்து துளசி இலைகளை மென்று தின்னும் பழக்கம் இருந்தால் அவர்களது உடலில் கொழுப்புச்சத்து சேராது. இரத்த அழுத்தமும் கட்டுக்குள் இருக்கும். துளசிச் செடி சுற்றிலுமுள்ள விஷக்கிருமிகளைக் கொல்லும். துளசிச் செடியானது நாம் வெளியிடும் கரியமில் வாயுவை உட்கொண்டு நமக்கு வேண்டிய தூய்மையான பிராண வாயுவை அதிக அளவில் வெளிவிடுகிறது. பூஜைக்கு புஷ்பங்களை அர்ப்பணிக்கும் போது அன்றலர்ந்த புஷ்பங்களை கீழே உதிர்த்து விழுவதற்கு முன்னாலிருக்கும் நிலையில் பறித்து வைக்க வேண்டும் என்பது நியதியாகும். ஆனால் பூஜைக்கு உகந்த துளசியில் இம் மாதிரியான நிலை கிடையாது. என்றும் புதிதான நிலையைக் கொண்டது துளசி. துளசி ஜலத்தில் ஸ்நானம் செய்தால் எல்லாப் புண்ணிய நதிகளிலும் ஸ்நானம் செய்த பலன் உண்டு.

மரணப் படுக்கையில் இருப்போர்க்கு நீருடன் ஓரிரு துளசி இலைகளைப் போட்டு வாயில் ஊற்றினால் விஷ்ணுலோகம் போவதற்கு வாய்ப்புக் கிடைக்கும். இந்தச் சிறிய துளசி இலைக்கு ஒருவரின் பிராணனை வைகுந்தம் அழைத்துச் செல்லும் சக்தி இருக்கின்றதென்றால் இந்த இலையின் தன்மை எவ்வளவு சிறந்தது.

திருமணமாகாத பெண் பிள்ளைகள் துளசியால் பூஜை செய்தால் ஸ்ரீ ராமனைப் போல் கணவர் கிடைப்பார் என்று பெரியவர்கள் சொல்லுகிறார்கள். துளசிச் செடியை இந்துக்கள் மட்டுமன்றி அதன் மருத்துவப் பயன் கருதி பிற மதத்தினரும் போற்றி வளர்த்து வருகிறார்கள். நாமும் இந்த துளசியைப் போற்றி வளர்த்துப் பயன்பெறுவோம்.

இன்று நல்லதைப்பேசி, நல்லதை எழுது. நாளை சந்ததி உன்னைப் பின்பற்றும்.

ஆனந்தக் கிருஷ்ணனின் அற்புத லீலைகள்

(தொடர்ச்சி..)

— திருமதி சிவனேஸ்வரி பாலகிருஷ்ணன் அவர்கள் —

ராதாவின் மதுர பக்தி

கண்ணனின் தீம்புகளும், விளையாட்டுக்களும் தனிப்பட்டவை. சுவைமிக்கவை. அற்புதம் வாய்ந்தவை. கிருஷ்ணனின் லீலைகள் விந்தையும், மர்மமும், மகிமையும், வீரதீரமும், பெருமையும் மிக்கவை. பகவான் பிருந்தாவனத்தில் கோபாலனாகப் பதினொரு வருடங்கள் லீலைகள் புரிந்தார்.

இதுவரை வெண்ணெய் திருஷுவந்த கிருஷ்ணன் இளங் கோபியர்களின் உள்ளங்களைக் கொள்ளை கொள்கிறான். அவர்கள் கண்ணனின் அன்புக்காக ஏங்குகிறார்கள். கோபிகைகள் கண்ட பிரேம பக்தி கிருஷ்ணனைத் தவிர வேறு எதிலும் ஈடுபடவில்லை. அவர்கள் படிப்பறிவில்லாவிட்டாலும் சிறந்த ஞானிகள். அவர்கள் எல்லாவற்றையும் கண்ணனுக்கே அளித்துவிடத் துடிக்கிறார்கள். அவரிடம் எதையும் எதிர்பார்க்கவில்லை. செய்யும் தொண்டு எல்லாவற்றையும் பகவானுக்குச் செய்யும் பூசையாகவே பார்க்கிறார்கள். கருதும் பொருள்களிலெல்லாம் கண்ணனையே காண்கிறார்கள். கண்ணனுடைய குழலோசையைக் கேட்டதும் வீட்டையும், குடும்பத்தையும் துறந்து வந்து விடுகிறார்கள். மரங்களே! பூஞ்செடிகளே! மலர்களே! எங்கள் கண்ணனைப் பார்த்தீர்களா? கார்முகில் வண்ணத்தவனாக இருப்பான். தாமரைக் கண்ணனாக இருப்பான். குழந்தையைப்போல் கள்ளமில்லாச் சிரிப்பை



நாம் நம் செயல்களால் வாழ்கிறோம்; ஆண்டுகளால் அல்ல.

உதிர்ப்பான். அவனுடைய முடியை அலங்கரிக்கும் மயிற்பீலி அசையும்போது நம் முடைய மனமும் கூடவே அசையும். அவன் கேட்கும்போது நீங்கள் இல்லையென்று எதையும் மறுக்க முடியாது. எங்கும் அவன் நிறைந்திருப்பானே! இப்போது எங்கே மறைந்திருக்கிறான்? நீங்கள் சொல்லமாட்டீர்களா? மரம், செடி, கொடி எல்லாவற்றிலும் இறைவனைக் காண்கிறார்கள். உண்மையில் இதுதான் நிறைவான பக்தி. பக்தி பாவங்களில் சிறந்ததான மதுர பக்திக்கு மிகவும் உன்னதமான உதாரணமாக விளங்குபவள் ராதை. கோகுலத்து கோபி ராதிகா எனும் ராதை கண்ணனை விட வயதில் பெரியவள். கண்ணனின் ஸ்பரிஸமும், தரிசனமும் இல்லாமல் அவளால் ஒரு கணம்கூட உயிர் வாழ இயலாத நிலை.

ராதை பூமாதேவியின் அம்சம். ராதை ஜீவாத்மா, கண்ணன் பரமாத்மா. ராதா கிருஷ்ணன் உறவு காதல்- பிரேமை ஆகிய வற்றிற்கெல்லாம் அப்பாற்பட்ட தெய்வீகமான பந்தம். அடிவானத்தை நோக்கினால் வானமும், பூமியும் தொடுவதைப்போலத் தோன்றும். ஆனால் அவை தொடுவதைப்போல தோன்றுமே தவிர தொடுவதில்லை. ராதையும், கிருஷ்ணனும் அடிவான சங்கமம்போல் ஒன்றானவர்கள். இதுதான் உண்மையான ராதா கிருஷ்ண தத்துவம்.

ராதாவின் பிரேம பக்தி கிருஷ்ணனைத் தவிர வேறு எதிலும் அவள் மனம் ஈடுபடவில்லை. கிருஷ்ணா, கிருஷ்ணா என்பதே ஒரே வேதம்.

காதலனுள் சோலையிலே

ராதே, ராதே! நின்ற

கற்பகமாய் பூந்தருவே

ராதே ராதே! (பாரதியார்)

ராதை எனும் பெயர் பக்தி எனும் தீவினிலே, பிரேமை எனும் சோலையிலே

ஒரு கற்பகமாய் உலவுகிறது. கிருஷ்ண பக்தர்களுக்கு ஜீவாத்மாவுக்கும், பரமாத்மாவுக்கும் இடையிலான ஈர்ப்பு- காதல் தத்துவத்தை “ராதாகிருஷ்ண” வடிவம் உணர்த்துகிறது. ஆண்டவனின் ஆனந்த அம்சம் ராதை! அழியா அழகு என்பதே கண்ணன் வடிவம். இதன் ஒருதுளி உலகத்தையே வெள்ளக்காடாக்கிவிடும். பெண்களோடு ஆண்களையும் உருக்கிவிடும் அழகு அது. கவர்ச்சிகளுக்கெல்லாம் மைய நிலை கண்ணன். எனினும் ராதை எனும் ஆனந்த அம்சத்தின் காதல் கண்ணனையும் கவரவல்லது என்பர். பத்மபுராணத்திலே “ராதா என்பர் காதலி. இந்தத் தேவிக்கு லட்சக்கணக்கான தோழியர் உண்டு. என் உருவம் எப்படி நித்தியமானதோ, அப்படியே என்றும் இருப்பவர்கள் ராதையும் தோழியரும்” என்று கூறினார் பகவான்.

ராதேராதே ராதேராதே ராதே கோவிந்தா
ராதே கோவிந்தா பிருந்தாவன சுந்தரா
அநாத நாதாத்ந பந்தோ ராதே கோவிந்தா.

ஆடை அபகர்ப்பு

மார்கழி மாதம் கோகுலத்துக் கன்னியர்கள் காத்யாயனி நோன்பை அனுஷ்டித்தார்கள். அருணோதய வேளையில் யமுனா நதியில் நீராடி, கரையில் தேவியின் உருவத்தை மண்ணினால் உருவாக்கிப் பூஜித்தார்கள். “காத்யாயனி தேவியே, மஹாயோகினியே, மஹா மாயையே, அதீஸ்வரியே, கிருஷ்ணனை எனக்குப் பதியாக்குவாயாக. உன்னை வணங்குகின்றேன்” என்ற மந்திரத்தை ஜபித்தபடி பூஜை செய்தார்கள். ஒரு மாதம் நோற்றார்கள். தினமும் அதிகாலையில் எழுந்து எல்லோரும் ஒன்றாகக் கூடி, கைகளைக் கோத்துக்கொண்டுபோய் நீராடுவார்கள். ஒருநாள் நதிக்கரையில் வழக்கம்போல் ஆடைகளை வைத்துவிட்டு, நீரில்

உங்களுக்காகப் பொய் சொல்பவன் உங்களுக்கு எதிராகவும் பொய் சொல்வான்.

இறங்கி, கிருஷ்ணரைப் பாடியபடி நீராடினார்கள். அத்தருணம் கிருஷ்ணர் அவர்களுக்கு அருள எண்ணி அவ்விடம் சென்றார். கரையிலிருந்த ஆடைகளை எடுத்துக்கொண்டு அருகிலிருந்த கடம்ப மரத்தில் ஏறி அமர்ந்து கொண்டார். கிருஷ்ணரும், நண்பர்களும் சிரித்தார்கள். கேலிகள் செய்தனர். “ஆடைகள் வேண்டுமென்றால் இங்கே வந்து பெற்றுக்கொள்ளுங்கள்” என்றார் கிருஷ்ணர்.

நாணத்தால் பெண்கள் தண்ணீரை விட்டு வரவில்லை. கழுத்தளவு குளிர்ந்த நீரில் அமிழ்ந்திருந்தார்கள். “கிருஷ்ணா, இப்படியெல்லாம் அநியாயம் பண்ணாதே. நீ யோக்கியன் என்று போற்றப்பட்டவன். நாங்கள் குளிரில் நடுங்குகிறோம். எங்கள் ஆடைகளைத் தந்துவிடு. நாங்களெல்லாம் உன்னுடைய வேலைக்காரிகள்தானே. நீ தர்மங்கள் எல்லாம் தெரிந்தவன்தானே. எங்கள் ஆடைகளைக் கொடுத்துவிடு” என்று வேண்டினார்கள்.

கிருஷ்ணர், “உண்மையில் எனக்கு நீங்கள் அடிமைகளாக இருந்து நான் சொல்லும் வண்ணம் செய்பவர்களாக இருந்தால், இங்கே வந்து அவரவர் ஆடைகளை வாங்கிக் கொள்ளுங்கள்” என்றார். வேறு வழியின்றி தங்கள் இருகரங்களாலும் உடலை மறைத்துக்கொண்டு கரையேறி வந்தார்கள். அவர்களது பரிசுத்த மனோபாவத்தைப்

பார்த்து சந்தோஷப்பட்ட கிருஷ்ணர் சிரித்த படியே “நோன்பை ஏற்ற நீங்கள் ஆடையில்லாமல் தண்ணீரில் இறங்கியதே தேவதைகளை அவமதித்ததாகும், அந்தப் பாவத்தைப் போக்கிக் கொள்வதற்காக, இரு கரங்களையும் தலைமேல் கூப்பித் தொழுது, தரையில் வீழ்ந்து வணங்கியபின் ஆடைகளைப் பெற்றுக்கொள்ளுங்கள்” என்றார். கோபியர்கள் விரத பலனை இழந்து விடுவோமோ என அஞ்சி கிருஷ்ணர் சொன்ன வண்ணம் வணங்கினார்கள். கிருஷ்ணரும் ஆடைகளைத் திருப்பிக் கொடுத்தார். எல்லோரும் ஆடைகளை அணிந்த பின்னும், போகாமல் கிருஷ்ணருடன் சங்கமிக்க வேண்டும் என்ற விருப்பம் மீதுர அசையாமல் நின்றார்கள். அவர்கள் கருத்தையறிந்த கிருஷ்ணர் “நீங்கள் எதற்காக நோன்பு நோற்றீர்கள் என்பதை அறிவேன். உத்தமப் பெண்களே உங்கள் விருப்பம் நிறைவேறும். என்னிடம் மனம் வைத்தவர்களது காமமானது, மீண்டும் விஷய சுகத்தை அனுபவிக்கக் காரணமாகாது. வறுத்த விதைகளும், வெந்த விதைகளும் மீண்டும் முளைப்பதில்லை. இனிவரும் இரவுகளில் என்னிடம் கிரீடை செய்வீர்கள்” என்றார். பெண்களும் அவரைத் தியானித்த படி வீடு திரும்பினார்கள்.

“கண்ணான கண்ணனின் காலைப் பிடித்தால் கடைத்தேறிவிடுவோம்” (தொடரும்...)

என்னையுணரும்படிக்கு!

போற்றப்படும் பெருமைகளால்

பேதலித்தப் போனதமில்லை

தாற்றப்படும் சிறுமைகளால்

மனமுடைந்து போனதமில்லை

ஏற்று ஆழ்ந்து சிந்தித்தால் நடு

நிலையால் எதுவுமேயில்லை

ஆற்றங்கரையான் அருளே அனைத்தும்

தன்னை யுணரும் படிக்கே யாம்!

-இராம ஜெயபாஸன்-

பணிவு என்பது தாழ்மையின் சின்னமல்ல, உயர்ந்த பண்பின் அறிகுறி.

அமைதிக்கான வரங்கள் சமாதியிலும் உண்டு

- திரு கே.எஸ். சிவஞானராஜா அவர்கள் -

கீரிமலையிலே மனித சாம்ராஜ்ஜியத்திற்கு வேண்டிய அத்தனை வரங்களும் உண்டு. என்ன அங்கு இல்லை? எல்லாமே உண்டு.

மூர்த்தி உண்டு, முத்தியுண்டு,
கீர்த்தி உண்டு, கிராமமுண்டு,
தலம் உண்டு, தங்குமிடமுண்டு,
தீர்த்தமுண்டு, தீர்த்த ஊற்றுண்டு,
திக்கற்றவர்க்கு வாழ்வுண்டு, வரமும் உண்டு.

எப்படியெனில் திசையுக்கிர சோழனின் மகளான பேரழகி மாருதப்பூரவீக வல்லியின் குதிரை முகம் நீங்கிய விசேடம் மிக்க தீர்த்தம் கீரிமலையிலேதான் ஊற்றெடுக்கிறது. கடல் என்பது விளையாட்டுக்குரிய இடமாக மாறிவிட்டதையெண்ணி மனம் வருந்துகிறது.

இலங்கையில் அதி உயரமான கோபுரம் கீரிமலை நகுலேஸ்வர ஆலயத்திலேதான் காணப்படுகிறது. அதன் உயரம் 117அடி உயரமாகும். ஒரு கோபுரம் கட்டி 12 வருடம்வரை அதனது வரங்களுக்காக நாம் பொறுத்திருக்க வேண்டும். அவசர அவசரமாக வான் உயர்ந்த கோபுரங்கள் எழுப்புவதற்குத் திருமூலரின் திருமந்திரத்தினைத் திரும்பத் திரும்பப் படிக்கவேண்டும். மேற்படி கோபுரம் பையப் பையக் கட்டப்பட்ட கோபுரமாக இருப்பதனால், வரங்கள் ஏராளம் அதில் பொதிந்துள்ளது.

அதேபோல, இலங்கையில் சமாதிகளும் வரமீய்கின்றன. குறிப்பாக யாழ் மண்ணில் ஏராளம் சமாதிகள் இருந்து அருள் சுரக்கின்றன. அவற்றில் ஈழத்துச் சித்தர்களின் சமாதிகள் கீரிமலைக் கடற்கரையோரம் அதிகம் உண்டு. 1621ஆம் ஆண்டு தொடக்கம் சமாதிகள் பல அழிந்தொழிந்து போய்க்கொண்டிருக்கின்றன. கீரிமலைத் தீர்த்தக் கரையில்,

குழந்தைவேல் சுவாமிகள் சமாதிச் சிவாலயம்,

அருளம்பலம் சுவாமிகள் சித்தர் சமாதி

ஈழத்துச் சித்தர்பீட சிவாலயம் ஆகியன மகா முத்துமாரி அம்மன் ஆலயத்திற்கு முன்பாக அருளும் வரமும் சுரக்கிறது. யாரும் எவரும் அங்கு சென்று வரம் பெற முடியும். அதனோடு மத்தியில் சைவ அறப்பணி மையம் 03.11.2016இல் அரசாங்க அதிபரால் இயங்க வைக்கப்பட்டுள்ளது. முன்பாக அண்ணாந்து பார்க்க வைக்கும் ஒரு சிவலிங்கம் கண்களை ஈர்த்துக்கொள்கிறது.

மேலும், சிறாப்பர் மடத்திற்கு முற்பட்ட ஒரு பாழடைந்த வீடு ஒன்று காணப்படுகிறது. குனிந்து செல்லக்கூடிய தலைவாசலும், கண்டகல்லு மதிலும், மூதாதையரின் இருப்பிடங்களும்

எந்த முடிவும் எடுக்கவில்லை என்பது ஒரு முடிவுதான். ஆனால் தவறான முடிவு.

நெஞ்சுக்கு நீதியும், உறுதியும், ஊக்கமும் பயக்கின்றன. சிறாப்பர் மடமும், மேற்படிச் சமாதிச் சூழலும் அவசர ஆய்வுக்கு உரியன.

மேலும் சமாதிக்குத் தெற்குப் பக்கத்தில் ஒரு பூர்வீக வீடுண்டு. அந்த வீட்டின் விமான முகப்பில் இலங்கையில் எங்குமேயில்லாத ஒரு அழகான அலங்கார பீடம் வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளது. ஒரு பக்கம் சிங்கம், ஒரு பக்கம் குதிரை, கீழ்ப்பக்கம் குதிரை, பூக்கள் 24, ஒரு பறவையின் குடும்பம், தூண்கள் எல்லாமே கலைநயம் சொட்டக்கூடியவை. அற்புத வரங்கள் இவையாகும். கீரிமலைச் சமாதிகள் சும்மாவல்ல! சௌபாக்கியங்களைத் தரக்கூடியன. கதிரைகளில் இருந்தால் இவை எப்படிக் கண்ணுக்குப் புலப்படும்?

சந்நிதி வேலன்

ஆலிலையில் அமுதருந்தி பூவரசீற் குடிபுகுந்து
 அன்பர்மனங் களிலுறைவான் சந்நிதி வேலன்
 நீலமயில் ஏறிவந்து சேவற்கொடி ஏந்திநின்று
 நெஞ்சமெலாம் நிறைந்திருப்பான் சந்நிதி வேலன்
 சீலமுறு அடியவர்முன் சிறுகுழந்தை யாகவந்து
 சிரிக்கவைத்துக் களித்திருப்பான் சந்நிதி வேலன்
 கோலவள்ளி தெய்வயானையுடன் கோமகனாய்க் காட்சிதந்து
 குளீர்நிலவாய்ச் சிரித்திருப்பான் சந்நிதி வேலன்.

ஆற்றங்கரை யானென்பர் அப்பன்முருகன் துணையென்பர்
 அழைத்தபோது அருகில்வந்து நிற்பவன் இவனென்பர்
 சீற்றங்கொண்டு சூரன்வதை செய்தவனும் இவனென்பர்
 சுந்தரமாய்த் தமிழ்கேட்டுக் குழைபவனும் இவனென்பர்
 ஆற்றுப்படை அருணகிரிக்கு அளித்தவனும் இவனென்பர்
 அன்னதானக் கந்தன்என ஆனவனும் இவனென்பர்
 தோற்றம்முடிவு இல்லாத சோதியனும் இவனென்பர்
 தொண்டைமா னாற்றுச்செல்வச் சந்நிதியின் வேலனென்பர்.

வடபுலத்தில் வேலெடுப்பான் தென்புலத்தே வலம்வருவான்
 வரும்வழியில் வில்லூன்றிப் பதிதனிலே யமர்வான்
 நடைபயிலும் பக்தரொடு வெருகலாற்றில் இணைந்திருப்பான்
 நல்லதமிழ்ச் சிறுவனென வழித்துணையாய் நடப்பான்
 தடைகள்வரின் தகர்த்தெறிவான் உகந்தையிலே அருள்சுரப்பான்
 தென்னகரில் கதிரமலைக் கந்தனென நமீர்வான்
 மடைதிறந்த வெள்ளமென வருமடியார் குறைதீர்த்து
 மனமுடவந்த வேலவனாய்ச் சந்நிதியில் அமர்ந்தான்.

-சுந்தவனம் கோணேஸ்வரன்-

உமாபதி சீவம்
அருளிய
திருவருட்பயன்

(விரிவான ஸொருளுரையும் தெளிவுரையும்)

முனைவர் ஆ. ஆளந்தராசன்

(தொடர்ச்சி...)



95. சீவனைப் போல எங்குமாய் நிற்கல்

அவனை அகன்று எங்குஇன்றாம்; ஆங்கு அவனாஎங்கும்
இவனை ஒழிந்து உண்டாதலில்.

பொருள்:

எந்த இடமும் சீவனை நீங்கியில்லை. அவ்வாறே, சீவமாம் தன்மை பெற்றுச் சிவனாகவே உள்ள இந்தச் சீவன் முத்தனை நீங்கி எவ்விடமும் இல்லையாம்.

சொற்பொருள்:

அவனை- சீவனை, அகன்று- நீங்கி, எங்கு- எவ்விடமும், இன்றாம்- இல்லை, ஆங்கு- அவ்வாறே, அவனாஇவனை- சீவமாந்தன்மை பெற்றுச் சிவனாக உள்ள இந்தச் சீவன் முத்தனை, ஒழிந்து- நீங்கி, எங்கும்- எவ்விடமும், உண்டாதலில்- உளதாதல் இல்லை.

விளக்கம்:

சீவனை அணைந்தோர் உடம்பில் நின்றாராயினும் உடம்பு அளவில் நிலலார்; சீவனைப் போலவே அவரும் வியாபகம் உடையவராய், எங்குமாய் நிற்பர் என்பது கருத்து.

அவனை அகன்று எங்கும் இன்றாம்; ஆங்கு (அதுபோல) அவனா இவனை ஒழிந்து எங்கும் உண்டாதல் இல் எனச் சொற்களை அமைத்துக்கொள்ள வேண்டும்.

வியாபகப் பொருள்:

ஆன்மாவின் அளவு பற்றி இங்கே தெரிந்துகொள்ளுதல் வேண்டும். அது உடம்பினுள்ளே இருக்கின்ற சிறிய பொருள் என்றே பொதுவாக நினைக்கின்றனர். அந்த நினைப்புத் தவறு. உடம்பு என்ற இடத்திற்குள் மட்டும் இருக்குமானால் ஆன்மா இடம் என்ற எல்லைக்கு உட்பட்டதாகி விடுகிறது. இட, எல்லைக்கு உட்பட்ட பொருள் எதுவாயினும் அதற்குத் தோற்றமுண்டு; அழிவுண்டு. நாம் பார்க்கின்ற சிறியனவும் பெரியனவும் ஆகிய

மனிதன் சிரிப்பது மற்றவர்களைப் பார்த்து. அவன் அழுவது தன்னைப் பார்த்து.

பொருள் யாவும் இட எல்லைக்கு உட்பட்டவை. ஆகவே அவை தோன்றி அழிவனவேயாகும். இந்த உலகத்திற்கும் இது பொருந்தும். இதுவும் இட எல்லைக்கு உட்பட்டதுதானே.

அம்முறையில் ஆன்மாவும் உடம்பாகிய இடத்திற்கு உட்பட்டது. என்றால் அதற்கும் அழிவு உண்டு என்று ஆகும். ஆன்மா அழியும் என்று கொண்டால், மறு பிறப்பு உண்டு என்பதும், வினை அதனைத் தொடர்ந்து சென்று பற்றும் என்பதும் ஏலாதனவாகிவிடும். ஆகவே ஆன்மாவுக்கு அழிவில்லை என்றே கொள்ளவேண்டும். அவ்வாறு கொண்டால் ஆன்மா இட எல்லைக்கு உட்படாது என்பதையும் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும். எனவே ஆன்மா எல்லையற்ற பொருள் என்பது விளங்கும். எல்லையற்ற பொருள் எங்கும் நிறைந்த பொருளாகவும் இருக்கும். அதனை வியாபகப் பொருள் என்பர். எனவே, ஆன்மா வியாபகப் பொருள் என்பது பெறப்படும்.

அடங்கிய வியாபகம்:

கடவுட் பொருளும் எல்லையற்றது. ஆன்மாவும் எல்லையற்றது என்றால் இரண்டிற்கும் வேறுபாடு இல்லையோ என்று கேட்கலாம். இரண்டும் வியாபகப் பொருளே என்றாலும் கடவுட் பொருள் எல்லாவற்றையும் தன்னுள்ளே அடக்கி நிற்கின்ற பெரு வியாபகம் உடையது. ஆன்மா அதற்குள் அடங்கி நிற்கின்ற வியாபகம் உடையது. அடங்கி நிற்பதை வியாப்பியம் என்று குறிப்பிடுவர். எனவே ஆன்மா வியாபகப் பொருளாயிருப்பினும் கடவுளுடைய வியாபகத்தை நோக்க அது வியாப்பியமே என அறிதல் வேண்டும்.

மல மறைப்பு:

இப்படிப்பட்ட பெரும் பொருளாகிய ஆன்மாவை ஆணவ மலம் முற்றாக மறைத்து நிற்கிறது. இதனால் ஆணவ மலமும் ஆன்மாவைப்போல வியாபகப் பொருளே என்பது விளங்கும். வியாபகப் பொருள்தானே மற்றொரு வியாபகப் பொருளை மறைக்க முடியும்.

முதல் நிலையாகிய கேவல நிலையில் ஆன்மா இவ்வாறு மலத்தினால் மூடப்பட்டுத் தான் ஒரு பொருள் உண்டு என்பதையும் அறியாமல் கிடக்கிறது. இந்நிலை குளத்தில் பாசி படர்ந்து நீர்ப்பரப்புச் சிறிதும் தோன்றாதவாறு அதனை மூடியிருப்பது போன்றதாகும். நீர்ப்பரப்பு போன்றது ஆன்ம வியாபகம். அதனை மறைத்துள்ள பாசி போன்றது ஆணவமலம்.

உடம்பு அளவில் விளங்கி நின்றல்:

இந்த நிலையில் உள்ள ஆன்மாவுக்கு உடம்பு முதலியவற்றைத் தருகிறான் இறைவன். இது சகல நிலை. இறைவனால் தரப்பெற்ற உடம்பும், கருவிகளும் ஆணவ மலத்தின் மறைப்பைச் சிறிது நீக்கி ஆன்மாவின் அறிவைச் சிறிது விளக்குகின்றன. இப்பொழுது ஆன்மாவின் இருப்புச் சற்றே புலப்படுகிறது. பாசி மூடிய குளத்தில் ஒரு கல்லை எறிந்தால் கல்பட்ட இடத்தில் பாசி சிறிது விலக, நீரின் இருப்புச் சிறிது புலப்படுவதைப் போன்றது இது.

ஆன்மாவுக்கு உடம்பு கிடைத்திருப்பது நீர்ப் பரப்பின்மீது கல்லெறிபடுவதைப் போன்றது. கல்லெறி பாசி முழுவதையும் நீக்கிவிடவில்லை. சிறிது இடத்தில் மட்டுமே

வாக்குறுதி ஒரு நிலவு போன்றது. உடனே நிறைவேற்று அல்லது தேய்ந்துவிடும்.

அதனை நீக்குகிறது. அதுபோல ஆன்மா உடம்போடு பொருந்திய இந்த இடத்தில் மட்டும் மலமறைப்பு நீங்கி அறிவு புலனாகிறது. ஆன்மா வியாபகமானது. எங்கும் நிறைந்திருப்பது என்று பார்த்தோம். உடம்புக்கு அப்பாலும் ஆன்மா இருப்பினும் அங்கெல்லாம் மலம் மறைத்துக்கொண்டிருப்பதால் அதன் இருப்பு மற்ற இடங்களில் புலனாவதில்லை. இதனால், உடம்பு அளவிலேதான் ஆன்மா விளங்கி நிற்கும் என அறியலாம்.

உடம்பு அளவில் மட்டும் அறிவு நிகழ்வதால் ஆன்மா தன்னை உடம்பு அளவில் உள்ள சிறிய பொருளாக நினைக்கிறது. ஆனால், உண்மையில் அது வியாபகப் பொருளாகும். “ஆன்மா” என்ற சொல்லுக்கே வியாபகம் என்பதுதான் பொருள்.

வியாபகத் தன்மையே இயற்கை நிலை:

குளத்தினுடைய விரிந்த நீர்ப்பரப்பு பாசியால் மூடப்பெற்றுக் கல் விழுந்த இடத்தில் சிறிய அளவில் விளங்கித் தோன்றுவது செயற்கை நிலையாகும். பாசி முழுதும் விலகி நீர்ப்பரப்பு முழுதும் உள்ளவாறு விளங்கித் தோன்றுவதே இயற்கை நிலையாகும். அதுபோல ஆன்மா ஆணவ மலத்தில் மறைப்புண்டு தனது வியாபகத்தை இழந்து உடம்பு அளவில் மட்டும் விளங்கி நிற்பது அதற்குச் செயற்கை நிலையாகும். மலம் முழுதும் நீங்கப்பெற்று ஆன்மா தனக்குரிய வியாபகத் தன்மையைப் பெற்று நிற்பதே அதற்கு இயற்கையாகும்.

முத்தி நிலையில் ஆன்மா மலத்தின் நீங்கிச் சிவத்தைத் தலைப்படும் காலத்தில் தனக்கு இயற்கையாய் உள்ள வியாபக நிலையை எய்தும். சிவத்தைப் போலவே அதுவும் எங்குமாய் நிற்கும்.

சீவன் முத்தியில் வியாபக உணர்வு:

உடம்போடு உள்ள சீவன் முத்தி நிலையில், அம்முத்தரின் சீவகரணங்கள் சிவகரணங்களாய் மாறி அவர்க்கு வியாபக உணர்வையே தந்து நிற்கும். அவ்வியாபக உணர்வினால் அவர் எல்லாவற்றிலும் சிவ முதற்பொருளையே கண்டு நிற்பர். “எல்லாம் சிவன் என்ன நின்றாய் போற்றி” என வரும் அப்பர் சுவாமிகளின் வாக்கு இவ்வாறு கண்டு கூறியதாகும்.

பரமுத்தியில் எங்குமாய் நிற்பல்:

இனி, உடம்பு நீங்கிய பரமுத்திநிலையில் அம்முத்தர் தமது வியாபகத்தை நேரே பெற்றுக் காலமும் இடமும் ஆகிய வரையறையின்றி, எங்குமாய், சிவனது வியாபகத்தில் கலந்து எப்பொழுதும் சிவானந்தத்தை இடையறாது நுகர்ந்து கொண்டிருப்பர். இந்நிலையை,

“கண்ணுதல் தன் நிறைவதனில் கலந்து, காயம்
கழிந்தக்கால் எங்குமாய்க் கருது அரன்போல்
நிற்பன்”

எனச் சிவஞானசித்தி கூறும்.

96. உள்ளும் புறமும் சீவகீம காணுதல்

உள்ளும் புறம்பும் ஒரு தன்மைக் காட்சியருக்கு உள்ளும் திறம் ஏதும் இல்.

பொருள்:

சிவஞானிகள் தம் அகத்தே சிவத்தைக் கண்டு நின்றாற்போலப் புறத்தேயும் எப்பொருளிலும் சிவத்தையே காண்பார்கள். இவ்வாறு அகம் புறம் என்னும் வேறுபாடின்றி ஒரே தன்மையாய்க் காணும் அவர்க்கு இகழ்தற்கு உரியதாக எப்பொருளும் இல்லை.

சொற்பொருள்:

உள்ளும் புறம்பும்- தம் அகத்தேயும், புறத்தே எப்பொருளிலேயும், ஒரு தன்மைக் காட்சியருக்கு- சிவத்தையே காணும் ஒரு தன்மையாய் உணர்வை உடைய சீவன் முத்தர்க்கு, உள்ளும் திறம்- இகழ்தற்கு உரியதான செயல், ஏதும் இல்- ஒன்றேனும் இல்லை, அ.தாவது, புறத்தே உள்ள பொருளிலும் அவர் சிவத்தையே காணுதலால் அப்புறப் பொருள் பற்றி வரக்கூடியதான காமம் வெகுளி மயக்கம் முதலிய குற்றங்கள் இல்லையாயின.

விளக்கம்:

தாயுமானவர் நிலை:

தாயுமானவர் வழிபாட்டிற்காகப் பூக் கொய்து வர நந்தவனம் சென்றார். அங்கே வெண்மையான நந்தியாவட்டை மலர்கள் மலர்ந்திருந்தன. அவற்றைப் பறிக்கக் கையைக் கொண்டு போனார். பார்க்கின்ற பொருள்களிலெல்லாம் இறைவனைக் காணுகின்ற பக்குவ நிலையை அடைந்து விட்டவர் தாயுமானவர். அதனால், பறிக்கப்போன மலர் ஊடும் அவன் இருப்பதைக் கண்டார். கண்டு, பரவச நிலையை அடைந்தார். அவனைக் கும்பிட எண்ணித் தமது இரு கைகளையும் குவிக்கப் போனார். ஆனாலும் அவ்வாறு செய்யவில்லையாம். ஏனெனில், அப் பனிமலர் இடையே இருந்த இறைவனை அவர் தம் அகமலரிலும் கண்டார். பனிமலரில் இருக்கும் இறைவனை வழிபடக் கைகுவிக்கும்போது அந்தக் கும்பிடு, குவித்த கைகளுக்குப் பின்னே. அகமலரில் இருக்கும் இறைவனுக்குச் செய்யும் கும்பிடு ஆகாதே. உள்ளும் புறமும் உள்ள ஈசனை ஒரே நேரத்தில் கும்பிட்டால் அல்லவா அது முழுக் கும்பிடு ஆகும். அக மலரில் உள்ள ஈசனைக் கும்பிடாமல் புறமலரில் உள்ள ஈசனை மட்டும் கும்பிட்டால் அ.து அரைக்கும்பிடுதானே! இதனை எண்ணி நாணமுற்றார். பெருமானை எப்படி வழிபடுவது என்று திகைத்து நின்றார்.

பார்க்கின்ற மலருடு நீயே இருத்தி; அப்

பனிமலர் எடுக்க மனமும்

நண்ணேன்; அலாமல் இருகைதான் குவிக்க எனில்

நாணும் என் உளம் நிறுநீ;

நான் கும்பிடும் போது அரைக் கும்பிடு ஆதலால்,

நான் பூசை செய்தல் முறையோ?

இதயம் ரோஜா மலராக இருந்தால் பேச்சில் அதன் நறுமணம் தெரியும்.

எனத் தமக்கு ஏற்பட்ட அனுபவ நிலையைத் தாயுமானவர் பாடியுள்ளார். இதனால், பார்க்குமிடம் எங்கும் நீக்கமற நிறைகின்ற பரம்பொருள் ஆகிய சிவத்தை உள்ளும் புறமும் கண்டு இன்புற்றவர் அவர் என்பது விளங்கும்.

ஞான சம்பந்தர் நிலை:

ஞானசம்பந்தர் பூம்பாவையை எழுப்பிய அருள் வரலாறு நாமறிந்தது. என்பு நிறைந்த குடத்திலிருந்து அவள் எழுதவொண்ணாத எழிலோடு திருமகளைப்போல எழுந்து நின்றாள். அக் காட்சியினை ஞானசம்பந்தர் எப்படிக்க கண்டிருப்பார்? சேக்கிழாரைத் தவிர வேறு யாரால் அதனைச் சொல்ல முடியும்? அவர் ஞான சம்பந்தரைப் பிரமதேவனோடு ஒப்பிட்டு, அவரது நிலை அவனால் எட்டமுடியாத ஞானப் பெருநிலை என்பதை எடுத்துக் காட்டுகிறார்.

பிரமதேவன் ஈடில்லா எழிலுடன் ஒரு பெண்ணைப் படைக்க எண்ணி அவ்வாறே திலோத்தமையைப் படைத்தான். அவள் அழகைப் பார்த்து அவனுக்கே ஆசை உண்டாகி விட்டது. அவனோ பல்லாயிரம் ஆண்டுகள் சென்ற படு கிழவன்; மேலும் வேதம் ஓதுபவன். அவனுக்கு வேதா என்ற பெயருண்டு. வேதம் ஓதியும் என்ன? தான் படைத்தவளைத் தனது மகளாகப் பார்க்கும் ஞானம் அவனுக்கு இல்லையே. அவன் காமத்தில் மூழ்கி அவளைத் தொடர, அவள் அஞ்சி ஓடி மறைந்தாள். அவளைத் தனது நான்கு முகங்களாலும் நான்கு திசையிலும் தேடினானாம்.

ஞானசம்பந்தப் பெருமான் சிவபெருமான் அருளால் பூம்பாவையைப் படைத்தார். அவருக்கு அப்போது வயது பதினாறு. உலகியலில் இந்த வயதுடைய எவருக்கும் இச்சை உண்டாவது இயல்பு. ஆனால், ஞானசம்பந்தர் அதனைக் கடந்த பெருமான். அவர் பதினாறு வயது நிரம்பியவராயினும் அந்தப் பதினாறு ஆண்டுகளும் வினைவயத்தால் உலக இச்சைக்கு ஆட்பட்டு அவமே கழிந்த ஆண்டுகள் அல்ல. அவை “புண்ணியப் பதினாறு ஆண்டுகள்”. அதனால் அவருள்ளத்தில் பூம்பாவையின் உருவம் எந்த ஆசையையும் ஏற்படுத்தவில்லை.

பிரமன் தன் படைப்பை எப்படிக்க கண்டான் என்பதை முதலில் காட்டிய சேக்கிழார் அடுத்து ஞானசம்பந்தர் தான் படைத்த பூம்பாவையை எப்படிக்க கண்டார் என்பதைச் சொல்லுகிறார்.

“எண்ணில் ஆண்டு எய்தும் வேதா
படைத்து அவள் எழிலின் வண்ணம்
நண்ணு நான் முகத்தால் கண்டான்.
அவளினும் நல்லாள் தன்பால்
புண்ணியப் பதினாறாண்டு பேர்பெறும்
புகலி வேந்தர்
கண்ணுதல் கருணை வெள்ளம்
ஆயிர முகத்தாற் கண்டார்”.

அவர் பூம்பாவையிடம் மாயா காரியமாகிய உருவ அழகைக் காணவில்லை. எந்த வேட்கைக்கும் அவர் ஆட்படவில்லை. காமனை எரித்த கண்ணுதலுக்கு ஆட்பட்டவர்

ஆயிரம் முறை சிந்தியுங்கள். ஆனால் ஒரேயொருமுறை முடிவு எடுங்கள்.

அல்லவா, அவர்? ஞானத்தின் முன் வேட்கை எங்ஙனம் தோன்றும்? அவர் பூம்பாவையின் வடிவத்தில் இறைவனது கருணை வெள்ளத்தையே கண்டாராம்.

பிரமன் தனது நான்கு முகங்களால் கண்டான். சம்பந்தரோ ஒரு முகம் உடையவர்தாம் என்றாலும் ஆயிரம் முகம் கொண்டு கண்டாராம்! பிரமன் கண்டது எழிலின் வண்ணம். சம்பந்தர் கண்டதோ கருணை வெள்ளம்! பிரமதேவனின் இழிந்த நிலை எங்கே! ஆளுடைய பிள்ளையாரின் ஞானநிலை எங்கே!

நமது அறிவு சிற்றறிவு ஆகும். வரம்புடைய இவ்வறிவினால் வரம்புடைய உலகப் பொருள்களையே அறிய இயலும். எங்கும் நீக்கமற நிறைந்த, வரம்பில்லாத சிவ பரம்பொருளை உணர்தற்குச் சிற்றறிவு உதவாது. வரம்பில்லாத ஞானத்தாலேயே வரம்பில்லாத அப் பெரும்பொருளை அறிய முடியும். ஞானசம்பந்தப் பெருமான் சிற்றறிவு ஒழிந்து, வரம்பில்லாத ஞானத்தை- பேருணர்வைப் பெற்றவர். அப்பேருணர்வால் அவர் பார்க்கின்ற பொருளிலெல்லாம் சிவ முதற் பொருளையே கண்டார். அது பற்றியே சேக்கிழார் “ஆயிரம் முகத்தாற் கண்டார்” என்று வியந்தும் நயந்தும் கூறினார்.

மெய்யுணர்ந்தார் உள்ளும் புறம்பும் ஒரு தன்மைக் காட்சியராய் விளங்குவர் என்பதை ஞானசம்பந்தர் முதலிய பெருமக்கள் வாழ்வில் வைத்து அனுபவமாகக் காணலாம்.

எள்ளும் திறம் இல்லை:

மலம் நீங்காத நமக்கு நிலையற்ற பொய்ப் பொருளாகிய உலகப் பொருள்களே புலப்படும்; அப்பொருள்களின் ஊடே கலந்திருக்கும் மெய்ப்பொருளாகிய சிவம் தோன்றுவதில்லை.

பொய்ப் பொருளைக் காணாது அதிற் கலந்திருக்கும் மெய்ப் பொருளாகிய இறைவனைக் காணுதல் வேண்டும். அதுதான் அறிவு என்று தெளிவுறுத்துகிறார் திருவள்ளுவர்.

“எப்பொருள் எத்தன்மைத் தாயினும் அப்பொருள்
மெய்ப்பொருள் காண்பது அறிவு”

அம் முறையில் சீவன் முத்தர் மாயா காரியமாகிய பொய்ப் பொருளைப் பற்றாது, அவற்றில் கலந்திருக்கும் சிவம் ஒன்றையே கண்டு நிற்பர். அவர்க்கு உலகமே சிவமயமாய்த் தோன்றும். ஆதலால் எப்பொருளிடத்தும் அவர்க்கு விருப்பேனும் வெறுப்பேனும் நிகழ்தல் இல்லை.

அவர்கள் எவரையும் வெறுக்கமாட்டார்கள். பிறர் தமக்குத் தீங்கு செய்தாலும் அதைப் பொருட்படுத்தமாட்டார்கள். விரல் தவறுதலாகக் கண்ணைக் குத்தி விடுகிறது. அதற்காக விரலை நறுக்கி எறிகிறோமா? சில சமயம் பல் நாக்கைக் கடித்து விடுகிறது. அதற்காகப் பல்லைத் தட்டி எறிகிறோமா? நாம் அப்படிச் செய்வதில்லை. கண்ணும் விரலும், நாவும் பல்லும் ஒரே உடலைச் சேர்ந்தவை. அதுபோல ஞானிகளும் எல்லோரையும் தம்மவராக நினைப்பர்; எல்லோர்மீதும் கருணை காட்டுவர். “மகவெனப் பல்லுயிர் அனைத்தையும் ஒக்கப் பார்க்கும் செல்வக் கடவுள் தொண்டர்” அவர்கள்.

(தொடரும்...)

நாம் நன்மை அடைய மற்றவர்களை எதிர்பார்க்கும்வரை நாம் அடிமைகளே.

மேன்மைகொள் கடமை உணர்வு விளங்குக உலகமெல்லாம்

- திரு பூ.க. சிராசரத்தினம் அவர்கள் -

ஒரு நாட்டில் வாழும் மக்கள் பல தரப்பினரும் தமது தாய் நாட்டிற்கு புரிய வேண்டிய கடமைகள், சேவைகள் பற்றி நன்கு உணர்வார்களேயானால் அந்த நாடு சீரும் சிறப்பும் பெற்று மேலாங்கி விருத்தியடையும் என்ற எண்ணக் கருவை உலக மக்கள் ஏற்றுக்கொள்வார்கள். அதேபோன்று உண்மையான ஒரு தனிக் குடும்பம் அல்லது தனிநபர் மேற்கூறிய கருத்தை விளங்கித் தத்தமது கடமைகளைப் புரிதல் இன்றியமையாதது ஆகும்.

கடமை உணர்வுடனும், மாண்புடனும் செயற்பட்டு புகழைச் சம்பாதித்த நாடுகளைப் பற்றியும், நாடுகளின் உத்தமர்களைப் பற்றிய பதிவும்தான் சரித்திரம் எனலாம். “கடமையைச் செய் பலனை எதிர்பாராதே” என பகவத்கீதை அறிவுரை வழங்குகிறது. இலக்கியங்களும் உதாரணவாயிலாக விளக்கியவண்ணமுள்ளது.

இயற்கையோடு இணைந்து வாழ்ந்த சில ஞானிகள் குறிப்பிட்டுள்ளார்கள். உதாரணமாகப் பூமியிடமிருந்து பொறுமையையும் மன்னிக்கும் இயல்பையும், தீயிடமிருந்து பாவத்தையும் தீய எண்ணங்களையும் எரிக் கக் கற்றுக்கொள்ளலாம். நீர் சளைக்காமல் மெல்ல மெல்லக் கல்லையும் கரைத்து விடுவதுபோல் விடாமுயற்சியினால் வகுத்த கொள்கைகளையும் இலட்சியங்களையும் அடையலாம். மேகம், கபடமில்லாது மழை பொழிவதுபோல் தாராள மனத்தோடு கடமைகளைப் புரியலாம். கடமைகளைப் புரிவதில்

ஏற்படும் இடர்களுக்கு எப்படி முகம் கொடுக்க வேண்டும் என்பதையும், தீமைக்குப் பதில் நன்மை புரியவும், எல்லோரையும் சமமாகக் கணிக்க வேண்டும் என்ற உண்மைகளையும் யாவரும் உணரலாம். உதாரணமாக சூரியன் கடல் நீரை உறிஞ்சி மழை நீராகத் தரும் உன்னதமான சேவைபற்றிச் சிந்திக்க வேண்டும்.

இன்று பலர் கடமைகளைச் சரியாகப் புரியாமல், ஏனோ தானோ என்ற மனப்பாங்கோடும் சுயநல நோக்கோடும் தொழிற்படுவதால் பல சீர்கேடுகள், தாமதங்கள், நஷ்டங்கள் ஏற்பட்ட வண்ணம் உள்ளன. மக்கள் பல இன்னல்களை அனுபவிக்க வேண்டியுள்ளது. மேற்பார்வையாளர்களும், பொறுப்பாளிகளும் அர்ப்பணிப்புடன் சேவை புரியாவிட்டால் பல குறைபாடுகள் ஏற்பட வாய்ப்புக்கள் உண்டு.

ஒரு நிறுவனத்துக்குச் சொந்தமான ஒரு பொருளை ஒரு கள்வன் எடுத்துக் கொண்டு ஓடினான். காவலாளி துரத்தினான் ஆனால் பிடிக்க முடியவில்லை. கைக்கடி காரத்தைப் பார்த்தான். கடமை நேரம் முடிவடைந்துவிட்டது. துரத்தவதைக் கைவிட்டான்.

மேலும் விளக்குவதற்கு ஓர் உதாரணத்தைக் குறிப்பிடுவது நன்று. நாட்டுப் பக்கத்தில் உள்ள ஊருக்கு மாட்டு வண்டியில் மாத்திரம் சிரமத்துடன் போகலாம். உத்தியோகத்தர்கள் வண்டியில் சென்று கொண்டிருந்தார்கள். போகும் வழியில் ஒரு சந்தை. சந்தையைச் சுற்றித் தார்போட்ட

அழகோடு அகங்காரம் கூடிநின்றால் அந்த அகங்காரமே அழகை அழித்துவிடும்.

வீதிகள்; மாடுகளுக்கோ எண்ணெய்ச் செக்கிழுத்த பழக்கம். சந்தையைச் சுற்றி வலம் வந்தன. வண்டியின் சாரதியும் பிரதம லிகிதரும் நித்திரை. ஏனைய இரண்டு லிகிதர்களும் நித்திரை கொள்பவர்களை எழுப்பவில்லை. ஏன் என்றால் அது தமது கடமை இல்லை எனக் கூறினார்கள். உதாரணங்கள் நகைச்சுவை உடையதாக இருந்தாலும் பொறுப்புணர்ச்சி, கடமையுணர்ச்சி, தெளிவுத்தன்மை பற்றிய நிலைப்பாடுகளை விளக்கி உள்ளன.

மேலும் இலட்சியத்தை அடையும் வரையில் கடமையைப் புரிய வேண்டும் என்பதை ஓடிக்கொண்டிருக்கும் ஓர் ஆற்றிடம் கற்கலாம். ஆங்கிலக் கவிஞன் ஆற்றின் கடமை பற்றிக் குறிப்பிட்ட இரண்டு வரிகளைக் குறிப்பிடுவது பொருத்தமாகும்.

“மனிதர்கள் வருவார்கள் மனிதர்கள் போவார்கள் ஆனால் நான் எப்பொழுதும் ஓடிக்கொண்டேயிருப்பேன்”

பெருந்தன்மையுடன் கடமையைப் புரிய வேண்டுமென்பதை மரங்கள் விளக்கிய வண்ணம் உள்ளன. தன்னை வெட்டுவனுக்கு நிழல் கொடுத்து உதவும் மரத்தைப் போல, தன்னை வெட்ட உபயோகிக்கும் கோடரிக்கு காம்பாகவும் உதவும் மரத்தை சிந்தனையில் மேற்கொள்ளவேண்டும்.

பல உத்தமர்கள் கடமை உணர்ச்சியின் மகத்துவத்தால் மறைந்தும் மறையாதவர்களாக இன்றும் வாழ்கிறார்கள். அமெரிக்க சனாதிபதியாக இருந்த தியாகி ஏபிரகாம் லிங்கன், அயர்லாந்து தேசத்து வீரர் டிவ் லெரா, பிரான்சு தேசத்து யோன் ஓங் ஆர்க், பாரத தேசத்து மகாத்மா காந்தி போன்றோர் குறிப்பிடத்தக்கவர்கள். இதற்கு சரித்திரம் சான்று பகருகின்றது.

நல்லவை, கெட்டவை இரண்டும் தவிர்க்க முடியாதவை. எனவே நாம் நல்ல

விளக்கத்துடனும், தூய உள்ளத்துடனும் தீயது என்று வர்ணிக்கும் சாத்தானை விரட்டி அடிக்க கூடிய சாதூரியத்தை, தந்துணியை, கடமை உணர்ச்சியை, தரும சிந்தனையை வளர்த்தெடுக்க வேண்டும். பெருவெள்ளம் கரை புரண்டு ஓடும்போது இடையில் திடல் அல்லது பிட்டி இருந்து அடைக்கலம் அளிப்பதுபோல நல்லவர்களின் ஆலோசனைகளும் ஆதரவும் கிடைக்கும்.

மனிதர்கள் சுத்தமாக, தூய சிந்தனையோடு வாழ விரும்ப வேண்டும். அப்பொழுது தான் நற்பயனை அடையலாம். தங்கம் மணியில் கலந்து சுரங்கத்தில் கிடப்பதுபோல அசுத்தமானதாகவே இருப்பதற்கு வாய்ப்புகள் உண்டு. மனிதன் பிறக்கும்பொழுது இருக்கும் தூய்மை சூழலின் தாக்கத்தால் மங்கத் தொடங்கிவிடும். ஆனால் தியானம், நற்சிந்தனை, நல்லொழுக்கம் கொள்வதை மேற்கொண்டால் அசுத்தமான தங்கத்தை உருக்கி சிறந்த தங்கமாக்குவதுபோல ஆத்மா பரிசுத்தமாகிறது.

புத்தபிரான் தரும் விளக்கத்தை குறிப்பிடுவது நன்று. “மனிதர்கள் தாங்கள் செய்யும் தீய செயல்களின் விளைவுகள் தங்களை எப்படிப் பாதிக்கின்றன என்பதை உணர்ந்தால் எப்போதும் தீயதை நினைக்க மாட்டார்கள்.”

எனவே தீய செயல்களைப் புரியாது தரும வழியில் நின்று கடமைகளை நன்கு புரிய முயற்சித்தால் மனிதன் நிறைவு எய்த முடியும். மேன்மை அடைய முடியும் என்பதை எல்லோரும் நம்புவோமாக. மேலும் கடமையை உணர்ந்து, உரிய காலத்தில் செய்வது உடம்புக்கும் நல்லது; உள்ளமும் அமைதி அடையும் என்ற தாரக மந்திரத்தைக் கடைப்பிடிப்போமாக.

வழித்துணை

23

— ஆசகவீ செ. சீவசுப்பிரமணியம் அவர்கள் —

- 01 தலைமைத்துவம் என்பது தலைமைதாங்கல் மட்டுமன்று தான் நடந்துகாட்டி பிறரை நடக்கச் செய்வதாகும் தத்துவத்தை உணர்ந்தோற்கே தலைவரென்று பெயராகும் உணராதபேர்களுக்கு தலைக்கனமே பொருளாகும்.
- 02 அங்கத்துவம் என்பது அங்கம்வகித்தல் மட்டுமன்று பங்கெடுத்துப் பலபணியும் செய்து முடித்தலாகும் எங்கும் இவ்வுண்மையினை எல்லோரும் ஏற்றிட்டால் மங்காத புகழோடு மானிடமும் மகிழ்ச்சியுறும்.
- 03 அதிகாரம் செலுத்துவோர்தான் அதிகாரி என்றல்ல அதிகாரமும் ஆற்றுவோற்கே அதிகாரி என்றுபெயர் உணர்ந்துயர்ந்த சேவைசெய்வோர் அதிகாரியாவார் உணராத பேர்களிங்கு சர்வாதிகாரி ஆவார்.
- 04 தன்னை உணர்ந்திடவே இறையிங்கு எனைப்படைத்தான் என்னையே என்னால் உணர்ந்திட முடியவில்லை உன்னையும் நியுணர முயன்றுபார் முடிந்திட்டால் பின்னைப் பரம்பொருளின் லீலைகளை உணர்ந்திடலாம்.
- 05 நன்றி உணர்வற்ற நெஞ்சினோடு நானிலத்து மன்றில் அதையுரைக்கும் நாவும் அற்றவர்கள் குன்றின்மேல் நின்றிந்தக் குவலயத்தை வாங்கினாலும் இன்றோ நாளையோ என்றோ நலிவர்.
- 06 பாதையிலே ஓர்மகனார் போவதினைக் கண்டுவிட்டால் பாதசாரி போகின்றார் என்பதோடு நின்றிடாமல் சரியான பாதையில்தான் செல்கிறாரா என்றறிந்து உயர்வழி காட்டுதலே உயர்ந்ததொரு வழித்துணையாம்.

சோதனையைச் சாதனையாக்கினால் வெற்றியின் எல்லையை அடையலாம்.

- 07 பதவியிலே இருக்கையிலே உதவிசெய்ய மறுத்துநீங்கள் கதவினையே அடித்திறுகச் சாத்திவிட முயற்சியாதீர் பதவிவிட்டு விலகியதும் உமக்குதவி தேவைவர மதவொன்றில் இருந்ததற்காய் வருத்தமுற நேர்ந்துவிடும்.
- 08 வாழ்த்துரையும் இழித்துரையும் பலித்திடவே சொல்வதற்கு காழ்ப்புணர்ச்சி ஏதுமிலா ஆத்மசக்தி வேண்டும் கீழ்த்தரமோ மேல்த்தரமோ சக்தியதைத் தந்திடாது ஏழ்இரண்டு பிறப்புணரின் எம்மிலது ஓங்கும்.
- 09 உண்டியல் என்பது நிதிசேர்க்கும் பெட்டியன்று உன்னியல் என்பதுவே உண்டியல் ஆனதுவாம் படைத்தல் காத்தல் அழித்தல் அருளலொடு மறைத்தலுமே உன்னியலாம் உண்டியலும் அதுவே.
- 10 நினைவுகளின் வெளிப்பாடே கனவுகள் ஆகும் கனவுகள் கலைவதுண்டு நினைவுகள் கலையாமைபோல் ஆத்மாவின் வெளிப்பாடே மானிடம் ஆகும் மானிடம் அழிவதுண்டு ஆத்மாக்கள் அழிவதில்லை.

கனவுக்குக் கலங்காதே

கால நேரம், துறவியின் ஆசிரமத்திற்கு வந்த பெருஞ்செல்வன் ஒருவன் அவருடைய திருவடிகளில் விழுந்தான். “துறவியாடீ! நீங்கள்தான் என்னைக் காப்பாற்ற வேண்டும். எனக்கு மிகவும் அச்சமாக உள்ளது” என்று நடுங்கியபடியே சொன்னான். துறவி அவனை அன்புடன் தன் அருகே அமர வைத்தார். “என்ன நடந்தது சொல்? ஏன் அஞ்சுகிறாய்?” என்று யரிடின் கேட்டார். “துறவியாடீ! நேற்றிரவு என் கனவில் ஆண் என்றும் பெண் என்றும் சொல்லமுடியாத ஓர் உருவம் தோன்றியது. அதன் கையில் பளபளக்கும் வாய் மின்னிக்கொண்டிருந்தது. அஞ்சி நடுங்கிய நான் கவர் ஓரமாக நின்றுேன். தன் வாய் முனையை என் நெஞ்சுக்கு நோக்கி வைத்தது அந்த உருவம். இன்னும் சில நாட்களில் நீ இந்த வாளுக்கு இரையாகப் போகிறாய். அப்பொழுது இந்தச் செல்வங்களை எல்லாம் எப்படி எடுத்ததச் செல்வாய்” என்றது. என்னைப் பதில் சொல்ல விடவில்லை. அந்த வாளை என் நெஞ்சுக்குள் இறக்குவதுபோல நடித்தது. நான் விழித்துக் கொண்டேன். அச்சத்தால் அதன் பிறகு எனக்குத் தாக்கமே வரவில்லை. உங்களிடம் ஓடி வந்தேன்” என்றான் அவன்.

துறவி அவனைப் பார்த்து, “கனவுக்கு அஞ்சுவது தவறு. நீ கண்ட கனவில் நிலையான இரண்டு உண்மைகள் உணர்த்தப்படுகின்றன. என்றேனும் ஒருநாள் நாம் சாக வேண்டும். அப்படிச் சாகும்போது இங்கிருந்து நாம் எந்தப் பொருளையும் எடுத்தத்செல்ல முடியாது. பாவ புண்ணியங்கள் மட்டுமே நம்முடன் வரும். ஆனால் அழிவில்லாதது என்றும் நிலையானது. உடலுக்கு உரியவற்றைத் தேடுவதைக் காட்டிலும் ஆன்மாவிற்கு உரியவற்றை தேடுவதற்கே நாம் முதன்மை தரவேண்டும். நல்வினை செய்தவர்களுக்கு சாவு மகிழ்ச்சியே தரும். உன்னிடம் உள்ள செல்வத்தை நல்ல வழிகளில் செலவழித்து நல்வினையைத் தேடி வைத்துக்கொள்” என்று அறிவுரை சொன்னார் அவர். அச்சம் நீங்கிய அவன், “துறவியாடீ! தாங்கள் சொன்னபடியே நடந்து கொள்கிறேன்” என்று மகிழ்ச்சியுடன் சொல்லிவிட்டு அங்கிருந்து சென்றான்.

வெட்டிப்பேச்சு வேலையைக் கெடுக்கும். விடாமுயற்சி வெற்றியைக் கொடுக்கும்.

தற்கொலையைத் தடுக்கும் ஆன்மீகம்

— எசல்வி ச. வர்ணி அவர்கள் —

“துன்பத்தை எதிர் கொள்ளப் பயந்தவர்
துணிந்து செய்கிறார் தற்கொலை”

சமீப காலத்தில் பத்திரிகைகளிலும் இணையத்தளங்களின் மூலமும் நாள்தோறும் வரும் கவலைக்கிடமான செய்தியாக தற்கொலையே வலம் வருகின்றது. பிரபல நகைச்சுவையாளரான பில்மேஹர் தற்கொலை பற்றிக் குறிப்பிடுகையிலே, “கடவுள் எனும் முதலாளியிடம், நீ என்ன என்னை வெளியேற்றுவது? நானே வெளியேறுகின்றேன்” என்பதுதான் தற்கொலை என்கிறார். பிறப்பும் இறப்பும் இயற்கையாக இறையினால் நிகழ்த்தப்படுவது. அதனை யாம் தீர்மானித்தால் எம் ஆத்மா உடனடியாக சாந்தி நிலையினை அடைந்துவிடாது; எம் இறப்புக் காலம் வரை அலைந்து அல்லலுற்று திரியும் என்பது எம் ஆன்மீக நிலைப்பாடு.

சமூகத்தினால் தனிமைப்படுத்தப்படும் ஒரு நபர் தனது தற்பெருமையினை நிலைநாட்டிக்கொள்ள மேற்கொள்வதாகத் தற்கொலை அமைகின்றது. தோல்வி, ஏமாற்றம், தனிமை, வறுமை, அச்சம், நிராகரிப்பு, சுய கௌரவம் இழக்கப்படல், பாலியல் பிறழ்வுகள், உணர்ச்சிவசப்படுதல் போன்ற மன அழுத்தங்களின் காரணமாக தற்கொலையை நாடுகின்றனர்.

உலகிலே ஒவ்வொரு மூன்று வினாடிகளுக்கு 24 பேர் தற்கொலை முயற்சி செய்கின்றனர். 40 வினாடிகளுக்கு ஒருவர் இறக்கிறார். தினமும் 3000 பேர் உலகில் தற்கொலை புகின்றனர். 172 உலக நாடுகளைக் கொண்டு உலக சுகாதார ஸ்தாபனம் மேற்

கொண்ட ஆய்வில் அதிகளவில் தற்கொலைகள் நடைபெறும் நாடுகளின் வரிசையில் இலங்கை 4ஆம் இடத்தில் உள்ளது. இலங்கையில் ஒரு வருடத்திற்கு எட்டு இலட்சம் பேர் தற்கொலை முயற்சி செய்வதோடு அதில் 40வீதம் தற்கொலைக்கு உளக்கோளாரான மனச்சோர்வே காரணம் என்கின்றனர். 2020ஆம் ஆண்டில் தற்கொலையில் உயிரிழப்போரின் எண்ணிக்கை 1.5 மில்லியன் என புள்ளிவிபரங்கள் எதிர்வு கூறியுள்ளமை வருந்தத்தக்கதாகும்.

இந்நிலையில், தற்கொலை புரியும் எண்ணத்துடன் இருப்பவர்களை ஆன்மீக வழியில் திரை திருப்பி அவர்களுக்குப் புது வாழ்வை அளிக்கமுடியும். இன்றைய இளைஞர்கள் பலர் ஆன்மீகத்தை விரும்புவதுமில்லை; நாடுவதுமில்லை இதுதான் நிதர்சனம். ஆன்மீக வழியில் பயணம் சென்று மனதை மாற்றும் கட்டுப்படுத்தும் பல வழிமுறைகளை எம் முன்னோர்கள் எம் மிடம் தந்துள்ளனர். நாம் அதற்குரிய அர்த்தம் புரியாமல் அவற்றைக் கைவிட்டு விட்டோம்.

மனதின் இறுக்கமான நிலை மாற்ற முற்று இன்பமயமான மனநிலையை அனுபவிக்க ஆலய தரிசனம் சிறந்த வழியாகும். அதாவது, “ஆலயம் தானும் அரன் எனத் தொழுமே” எனும் சிவஞானபோத வரிகளைப் போன்று ஆலயத்தை சென்றடைந்து இறைவன் திருவுருவத்தில் உளம் பறிகொடுத்து அங்கு நடைபெறும் பஜனைகளில் தினம்

பட்டம் பதவிக்குப் பறக்காதே. அவை தாமே பறந்துவந்து உன் மடியில் விழவேண்டும்.

ஈடுபட்டு வந்து பாருங்கள். சிறிது சிறிதாக தம் முள் ஒரு மாற்றம், மனச்சுதந்திரத்தன்மை கிடைக்கும். அத்தோடு சரியை, கிரியை, யோகம், ஞானம் என இயம்பப்படும் நாற்பாத வரிசையில் யோகம் பெருமளவில் தற்கொலையைத் தடுக்க உதவிபுரியும். தடுத்தும் உள் ளது. யோகாசனங்களைச் சரிவரச் செய்து வரும் ஒரு மனிதனை எடுத்தோமானால் நேரான சிந்தனைகளே அவனுள் குடிகொண்டு இருக்கும். தன்னை மன, உடல் ரீதியில் தானே கட்டுப்படுத்தி உயர்ந்த நிலையை அடைவார்கள். வாழுங் கலை அமைப்பினுடைய ஸ்தாபகர் ஸ்ரீஸ்ரீ ரவிசங்கர குருஜீ அவர்களிடம் ஒரு வினா எழுப்பப்பட்டது. குருதேவ், யோக சூத்திரங்களில், யோகாவின் நோக்கம் துயரத்தை நீக்குவது என்று கூறப்பட்டிருக்கின்றது. யோகாவின் ஆன்மீக நோக்கம் என்ன? என்ற வினாவிற்கு, குருஜீ அவர்கள் கூறுகையிலே, யோகாவின் ஆன்மீக நோக்கமே மனிதர்களின் எதிர்காலத்தில் வரக்கூடிய துயரங்களைத் தடுப்பதே ஆகும். அதாவது துயரத்தின் மூலகாரணம் யோகாவால் நீக்கப்படுகின்றது என்றார். “ஸ்ரீஸ்ரீ யோகா” என்ற தலைப்பில் பல யோகாசனப்பயிற்சிகள் இடம்பெற்று வருவதுடன் அதில் பயன் கண்டோர் இலட்சக்கணக்கானோர் என்றால் மிகையாகாது.

அத்தோடு, தற்கொலை எண்ணத்துடன் இருப்பவர்கள் பல ஆன்மீகச் சொற்பொழிவுகளை நேரடியாகவோ அல்லது வீடியோக்கள் மூலமோ பார்த்து வந்தால் மனம் திசை திருப்பப்படுவது உறுதி. “கடமையைச் செய் பலனை எதிர்பாராதே” என்ற பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரின் வாக்கினை சமூக வாழ்வியலில் கடைப்பிடித்துப் பாருங்கள். இலவசமான சேவைகளை செய்து வாருங்கள். ஏழைப் பிள்ளைகளுக்குக் கல்வி

கற்பியுங்கள், பாழடைந்த பொதுக் கிணற்றைத் தூய்மையாக்குங்கள், உணவினை இலவசமாக பசித்தோருக்காய் வழங்கிப் பாருங்கள் மனச்சாந்தி கிட்டும். இவ்வாறான எண்ணங்களிலிருந்து விடுதலை கிட்டி வேறு திசையில் பயணிப்பீர்கள்.

இதேபோன்று தியானம். அதாவது மூச்சைக் கட்டுப்படுத்துவதனுடாக நாம் மன தினைக் கட்டுப்படுத்த முடியும். குறிப்பாக, நமசிவாய, ஹரி ஓம், ராம் தியானங்கள் மனதை ஒருநிலைப்படுத்தி இருதயத்தைப் பாதுகாக்கின்றது.

“பித்தா! பிறைசூடி” என சுந்தரர் இறையை நட்புரிமை பாராட்டி பித்தா என்றார். இறைவனிடம் ஆழமுற ஐக்கியமாகி தமது கவலைகள், துன்பங்களை கொட்டிப் பாருங்கள் இறைவன் எமக்கருகில் ஐக்கியமாகிவிடுவான். இதனால் பல மன அழுத்தங்களில் இருந்து விடுதலை கிட்டும்.

சொல்லும் செயலும் மலையும் மடுவும் போன்றது. சொல்வதனை எளிதுற சொல்லி விடலாம். செயலில் இறங்குவது தான் கடினம். ஆனால் இறங்கிவிட்டால் பேரின்பத்தை அனுபவிக்கலாம். இவ்வழிகள் மாத்திரம்தான் ஆன்மீக வழிகள் என்றில்லை. ஏராளமுண்டு. இங்கே குறிப்பிட்ட சில சிறிய எளிமையான வழிகளை நாளாந்த வாழ்வில் சிறிது சிறிதாய் செய்து வந்தால் இத் தற்கொலை எண்ணங்கள் எளிதில் மாறி பூவுலகில் புது ஜனனம் கிடைத்ததைப்போல் மன புகழ்காங்கிதமடைவீர்கள். அனுபவித்துப் பாருங்கள் தங்கள் அனுபவத்தை துன்பத்தால் வாடும் இன்னொருவருக்கு பகிருங்கள்.

“அன்பர் பணி செய்யவெனை
ஆளாக்கி விட்டு விட்டால்
இன்ப நிலை தானே வந்தெய்தும் பராயமே...”

எழுதி வைக்காத கணக்கும், உழுது விதைக்காத நிலமும் ஒருபோதும் உருப்படாது.

நித்திய அன்னப்பணிக்கு உதவிபுரிந்தோர் விபரம்

(தொடர்ச்சி...)

மா. தங்கவேல்	சுன்னாகம்	5000. 00
R. பத்மலிங்கம்	ஏழாலை	7000. 00
சி. அஸ்வின்	லண்டன்	2000. 00
T. வேனுஜன்	சுவிஸ்	1000. 00
முருகவேல் பிரதீபா	நீர்வேலி	1000. 00
K. சந்திரன்	சண்டிலிப்பாய்	1100. 00
V. ஸ்ரீதரன்	லண்டன்	6000. 00
R. மகேந்திரன்	ஆவரங்கால்	5000. 00
S. ஸ்ரீதரன் குடும்பம்	சுவிஸ்லாந்து	5000. 00
K. ரூபன்	லண்டன்	
நதிஜா நாதன்	உடுப்பிட்டி	5000. 00
K. பார்த்தீபன்	யாழ்ப்பாணம்	1000. 00
P. விஸ்வநாதன்	மாத்தளை	1000. 00
பொரேஸ் சென்றர்	மாத்தளை	1000. 00
S. செல்வக்குமார்	மாத்தளை	1000. 00
அ. ஜெயக்குமார்	பிரான்ஸ்	100 யூரோ
நீ. குலேந்திரதாசன் குடும்பம்	உருத்திரபுரம்	5000. 00
R. பிரதீபன்	வல்வெட்டி	மரக்கறி, 1மூடை அரிசி
க. ஜனுஷன், க. சஜந்தன்	ஜேர்மன்	5000. 00
M. சிவகுமாரன்	திருநெல்வேலி	5000. 00
கு. சிவகுமார் குடும்பம்	சுன்னாகம்	5000. 00
வ. உதயகுமாரி	உடுப்பிட்டி	1000. 00
கதிரவேற்பிள்ளை அனுசியா	கனடா	500. 00
சி. ஆறுமுகம்	நல்லூர்	1000. 00
ம. ஜெயராஜன்	கொழும்பு-6	7000. 00
மயிலிட்டி அம்மா	வல்வெட்டித்துறை	10000. 00
வடிவேலு குடும்பம் கலைமானன்	கனடா	25000. 00
மோகன் குடும்பம்		
R. தயாபரன்	கொழும்பு	3000. 00
மு. ஞானவேல்	சுழிபுரம் (u.k)	10000. 00
சிறிலோகேஸ்வரம் குடும்பம்	திருகோணமலை	1000. 00
சயந்தன் இந்திரா	புலோலி	5000. 00
திருமதி பாலேந்திரராஜா குடும்பம்	திருகோணமலை	1000. 00

அஞ்சாமை நெஞ்சில் வேண்டும். துஞ்சாமை கண்ணில் வேண்டும்.

S. சுகிந்தன்	அச்சுவேலி	5000. 00
S. ஸ்ரீரங்கநாயகி தாதி உத்தியோகத்தர்	யாழ்ப்பாணம்	10000. 00
ச. சஷ்டிப்பிரியா	கொழும்பு	40000. 00
திருநாவுக்கரசு நவ்மணி	வடலியடைப்பு	50000. 00
சி. அசிதன்	வட்டுக்கோட்டை	5000. 00
சி. சபேசன்		
ச. பத்மகலா	வட்டுக்கோட்டை	5000. 00
ச. ஆதீசன்		
சி. அறிவன்		
அ. கார்த்திகா	வட்டுக்கோட்டை	6500. 00
அ. ரசியவர்ந்தினி		
சி. சசிதரன்		
ச. சிவதோசா	வட்டுக்கோட்டை	5000. 00
ச. அஸ்மிதா		
சி. அன்புமலர்	வட்டுக்கோட்டை	2000. 00
சு. நிர்மலாதேவி	பிரான்ஸ்	3000. 00
மு. தவக்குமார்	சுன்னாகம்	1000. 00
R. பரமக்குமார்	கரவெட்டி	1000. 00
சி. குணரத்தினம்	அச்சுவேலி	5000. 00
க. ஆனந்தராசா (இலங்கை வங்கி)	நெல்லியடி	25000. 00
S. மதனன்	பிரான்ஸ்	1000. 00
சி. குணம்	மானிப்பாய்	2500. 00
சி. கணபதிப்பிள்ளை	கரவெட்டி	10000. 00
டி. கண்மலர்	திருநெல்வேலி	1 மூடை அரிசி
V. ஸ்ரீராஜேஸ்வரன்	திருநெல்வேலி	3000. 00
கா. ஏரம்பமுர்த்தி	பருத்தித்துறை	1000. 00
R. சிவக்குமார் குடும்பம்	சிங்கப்பூர்	5000. 00
ச. மதுரா	திருநெல்வேலி	5000. 00
வசுதன் விநாயகமுர்த்தி	கனடா	40000. 00
பிரவீனா ஸ்ரீஸ்கந்தராசா	கனடா	7300. 00
மு. கனகசபாபதி	நாச்சிமார் கோவிலடி	5000. 00
ஈ. பிரவீனா, ஈ. கிஷானா	சண்டிலிப்பாய்	5000. 00
ரமணன் சத்தியேஸ்வரி	அவுஸ்திரேலியா	10000. 00
கா. தயாபரன்	கொழும்பு	3 மூடை அரிசி
K.V. துரைசாமி நினைவாக	மயிலிட்டி	1000. 00
ப. யசோதரன்	பிரான்ஸ்	5000. 00
சி. கந்தையா	அமெரிக்கா	5000. 00
க. செந்தூரன்	காரைநகர்	5000. 00

(தொடரும்...)

எளிமையும் கட்டுப்பாடும் நற்பண்பும் சேர்ந்தால் யாராலும் வெல்ல முடியாது.

சுன்னாகம், மயிலணி திருவருள்மிகு ஸ்ரீ முத்துமாரி அம்மன் திருத்தல வரலாறு

— பிரம்மஸ்ரீ நா. சிவசங்கரக் குருக்கள் அவர்கள் —

பொன்னாரும் வடிவுடைய தாயே போற்றி
புஜங்களிசை நடமாடி வந்தாய் போற்றி
மின்னாரும் சிவன்பாகங் கொண்டாய் போற்றி
வேண்டிமடியார்க்கு நலந் தந்தாய் போற்றி
முன்னாளில் ஒதி வடவியம்மன் என்று முற்று
வந்தோர் பூசிக்க இருந்தாய் போற்றி
சுன்னாகம் மயிலணியில் வீற்றிருக்கும்
துர்க்கை பரமேஸ்வரியே போற்றி போற்றி!!

-அருட்கவி சீ. விநாசித்தம்பிப் புலவர்.

முன்னுரை

சைவம் தழைத்தோங்கவும் மானிடம், உலக வாழ்வூடாக ஆன்மீகநெறியிற் சென்று இறையடியை அடையப்பெற்றுப் பேரின்பப் பெருவாழ்வு வாழவும் நம் முன்னோர் ஊர்தோறும் ஆலயங்களமைத்து வழிபட்டியுந்தனர்.

உலகெலாம் உணர்ந்தோதுதற்கு அரியவனும், அடியார்க்கெளியனுமான இறைவனைத் திருக்கோயில்களில் எழுந்தருளச் செய்தனர். தனி மனித உள்ளங்களிற் கருக்கொண்ட கோயிலின் தோற்றம் நிலையான கோயில்கள் உருப்பெற வழிசமைத்தது.

அக்காலத்தில் பாரத தேசத்தில் சேர, சோழ, பாண்டிய, நாயக்க மன்னர்கள் திராவிடச் சிற்பக் கலையினை அடிப்படையாகக் கொண்ட பிரமாண்டமான கோயில்கள் எழக்காரணமாயினர். தஞ்சைப் பெருங்கோயில், மதுரை மீனாட்சி அம்மன் கோயில் முதலியன இவ்விதப் பெருங்கோயில்களுட்

சிலவாகும். எமது ஈழமணித் திருநாடு பாரத தேசத்துடன் கொண்டிருந்த உறவு காரணமாக, பாரதத் தமிழர்களின் கோயிற் கலைச் சிறப்புக்கள் எமது நாட்டிலும் பரவி வளர்ச்சியுற்றுள்ளன. இத்தகைய கலையம்சங்கள் கொண்ட திருக்கோயில்களைக் குடியிருக்கும் இடமெல்லாம் அமைத்தனர். தமிழர்களால் இவ்வாறு அமைக்கப்பட்ட பல கோயில்கள் பாரத தேசத்தைப்போன்றே எமது நாட்டிலும் காணப்படுகின்றது. திருக்கோணேஸ்வரம், திருக்கேதீஸ்வரம் ஆகிய தேவாரப் பாடல்பெற்ற தலங்களும், அறுபத்து நான்கு சக்திபீடங்களுள் ஒன்றான புவனேஸ்வரி பீடமெனப்படும் நயினை நாகபூஷணி அம்மன் திருத்தலமும் இவ்வித வரலாற்றுப் புகழ்பெற்ற சில கோயில்கள் ஆகும்.

இந்த ஈழமணித் திருநாட்டின் சிரசெனப் போற்றப்படும் யாழ்ப்பாணத்தின் கண்ணே, திருக்கோயில்கள் நிறைந்து விளங்கும் தனிப்பெருஞ் சிறப்புமிக்க நகரமாக

கருணை காட்டும் குணம் கடவுள் உங்களுக்கு அளித்திருக்கும் மிகப்பெரிய பரிசு.

ராஜதகிரி, ரஜதாசலம் எனவும் பெயர்பெறும் சுன்னாகம் விளங்குகின்றது. இத்தகைய சுன்னாக நகரில் பல திருக்கோயில்கள் அருகருகே அமைந்திருப்பதும் அந்தண சிவாச்சாரியார்கள் குழுமி வாழ்வதும் சுன்னாகம் குமாரசாமிப் புலவர் உட்படப் பல பெரியோர் வாழ்ந்ததும், வாழ்கின்றதுமாகிய சீர்மிகு பதியே மயிலணிப் பதியாகும்.

இம்மயிலணிப் பதியிலே இற்றைக்கு சுமார் முந்நாறு (300) ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் தோற்றம் பெற்றதாகவும் பல்லாண்டுகளாகச் சிறிய ஆலயமாக விளங்கி இன்று பேராலயமாக விளங்குவதுமான திருத்தலமே “வடலியம்மன்” எனப் போற்றித் துதிக்கப்படும் ஸ்ரீ முத்துமாரி அம்மன் திருக்கோயிலாகும்.

தல வரலாறு

தொன்மைச் சிறப்புமிகு இத் திருக்கோவிலானது “ஸ்வயம்புவ” (சுயம்பு) மூர்த்தமாகவே உருவானதாக வரலாறு கூறுகின்றது. பனை வடலிகளுக்கு நடுவே காணப்பட்ட பாரிய ஒதிகை மரத்தினடியில் ஒரு கல்லில் முத்துமாரியம்மன் எழுந்தருளியதாக அறியமுடிகின்றது. அதுபற்றி அம்பிகையே தனது பக்தர்களான வயிரவி, மூத்தவி, சீனியர் ஆகியோருக்கு “ஒதிகையினடியிலுள்ள கல்லில் உள்ள என்னை ஆதரித்து வழிபடுங்கள்” எனக் கனவுரைத்தமையைத் தொடர்ந்து அங்கு சென்ற அவர்கள் அம்பிகையின் அருளாணைப் படியே ஒதிகையினடியில் ஒரு கல்லிருப்பதைக் கண்ணுற்றனர்.

அம்பிகையின் திருவருட் சிறப்பைக் கண்டு உள்ளம்பூரித்த அவ்வடியார்கள் அவ் இடத்திற் சிறு பந்தல் அமைத்து, தினமும் விளக்கேற்றி வழிபட்டு வந்தனர். இதனை அறிந்த ஊர்மக்கள் பலரும் அங்குவந்து

படையல்கள் படைத்து வழிபட்டனர். இவ் ஆலயம் பனை வடலிகளின் நடுவே அமைந்ததால் “வடலியம்மன் கோயில்” எனப் பெயர் பெற்றது. இத் திருக்கோயிலுக்கு அண்மையில் திருக்குட வாயில் விசாலாட்சி அம்பிகை உடனுறை ஸ்ரீ விஸ்வநாதசுவாமி (சிவன்) கோயில், வள்ளி தேவசேனாம்பா சமேத கந்தசுவாமி கோயில் சர்வ மங்கள ராஜ ராஜேஸ்வரி அம்மன் கோயில், பைரவர் கோயில் ஆகிய திருக்கோயில்கள் அமைவற்றுள்ளன. இவ்வாலயத்திற்கு முன்பாகவே சுன்னாகம் குமாரசுவாமிப் புலவரது இல்லமும் காணப்படுகின்றது.

இவ்வாறு அம்பிகைக்கு அடியவர்களால் ஆரம்பத்தில் அமைக்கப்பட்ட பந்தலில் வழிபாடுகள் இடம்பெற்று வந்தபோது, “சிறு ஆலயம்” ஒன்றை அமைக்கவேண்டும் என அடியார்களின் மனதிற் தோன்றிய எண்ணம் சிறு ஆலயத்தின் தோற்றத்திற்கு வழிசமைத்தது. புதிதாக அமைக்கப்பட்ட சிறு ஆலயத்தில் செவ்வாய், வெள்ளி ஆகிய தினங்களிலும், தைப்பொங்கல், வருஷப்பிறப்பு முதலாய விசேஷ தினங்களிலும் பூஜை வழிபாடுகள் இடம்பெற்று வந்ததுடன் அக்காலங்களில் மகேஸ்வர பூஜையும் (அன்னதானம்) நிகழ்ந்தது. ஆரம்பத்தில் கந்தசாமி, முத்தையா ஆகிய பூசாரிமாராலும் பின்னர் விசேஷ தினங்களில் அந்தண சிவாச்சாரியார்களாலும் இவை நிகழ்த்தப் பெற்றன.

இந்நிலையில் அம்பிகையை வழிபட வரும் பக்தர்களின் தொகை பெருகியதால் இடப்பற்றாக்குறை பெரிய பிரச்சினையாகியது. இதனால் சிறிய ஆலயத்தின் முன்பாக ஒரு மண்டபம் அமைக்கப்பட்டது. இது இடப்பிரச்சினையை ஓரளவு தணித்தது எனலாம். இது இவ்வாறுருக்கையில், அம்பிகையின் அடியார்கள் அனைவரும் ஒன்றுசேர்ந்து

இளமை தவறான பலவற்றை நம்புகிறது. முதுமை சரியான பலவற்றை சந்தேகிக்கிறது.

1993ஆம் ஆண்டு நிர்வாகசபை ஒன்றினை அமைத்தனர். இதன் தலைவராக திரு ஐ. சிவலிங்கமும், செயலாளராக திரு சி. தனேஸ்வரனும் பொருளாளராக திரு சி. பற்குணமும் மற்றும் 29 அங்கத்தவர்களும் தெரிவு செய்யப்பட்டனர்.

இந்நிர்வாகசபை பதவியேற்றதைத் தொடர்ந்து ஆலய வளர்ச்சியில் ஒரு புதிய பரிணாமமாக நித்யபூஜை ஆரம்பிக்கப்பட்டது. இதற்காக ஆரம்பத்தில் ஓர் அந்தண சிவாச்சார்யார் நியமிக்கப்பட்டபோதிலும் அவர் சொந்த விருப்பில் சில மாதங்களிலேயே பதவி விலகினார். அதனைத் தொடர்ந்து அம்பிகைக்குரிய பூஜை, குருத்துவப் பொறுப்புக்களை மயிலணியைச் சேர்ந்த “வேதசிவாகம கிரியா ஜோதி” சிவஸ்ரீ சிவ. நாகேஸ்வரக்குருக்கள் அவர்கள் ஏற்றுச் சிறப்பாகக் குருத்துவப்பணியாற்றிய நிலையில் அவர் அமரராகிவிட்ட பின்னர், இன்றுவரை அன்னைக்குரிய பூஜை, குருத்துவப் பணிகள் அவரது சிரேஷ்ட புதல்வரான ப்ரம்ஹஸ்ரீ நா. சிவசங்கரக்குருக்கள் தலைமையில் அவரது சகோதரர்களாகிய ப்ரம்ஹஸ்ரீ நா. சிவசுந்தரசர்மா, ப்ரம்ஹஸ்ரீ நா. சிவமனோகரசர்மா ஆகியோரால் சிறப்பாக மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகின்றன.

ஆரம்பத்தில் ஒருநேரப் பூஜையாக மாலைப் பூஜை மட்டும் இடம்பெற்று வந்தது. இதற்காக நித்யபூஜை உபயகாரர்கள் 31 நாட்களுக்கும் ஒழுங்கு செய்யப்பட்டு சிறப்புறு பூஜைகள் நடைபெற்று வந்தன. அக்காலப் பகுதியில் தைப்பொங்கல், பங்குனித்திங்கள், சித்திரை வருடப்பிறப்பு, வைகாசி விசாகம், ஆடிப்பூரம், நவராத்திரி, கேதாரகௌரி விரதம், திருவெம்பாவை ஆகிய விசேஷ தினங்களில் அபிஷேகம், பூஜைகள் இடம்பெற்று வந்ததுடன் மகேஸ்வரபூஜையும்

நிகழ்ப்பெற்றது. அக்காலப்பகுதியில் செவ்வாய், வெள்ளிக்கிழமைகளில் பெருமளவு பக்தர்கள் பங்கேற்கும் பஜனை சிறப்புறு நடைபெற்று வந்தமை இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது.

இவ்வாறிருக்கையில், அம்பிகையைத் தரிசிக்க வருகைதரும் அடியார்களின் தொகை மேலும் பல்கிப் பெருகியதால் சிறிய ஆலயத்தில் இடப்பற்றாக்குறை காரணமாக பாரிய நெருக்கடி தோன்றியது. இதனால் நிர்வாக சபையினர் அருகிலுள்ள காணியைக் கொள்வனவு செய்து பெரியதும், ஆகமவிதி முறைப்படியமைந்த ஆலயத்தை அமைக்க விரும்பினர். இதன்படி, அயற்காணி அதன் உரிமையாளரான திருவாளர் மயில்வாகனம் குமாரசாமி என்பவரிடமிருந்து பெற்றுக்கொள்ளப்பட்டது. இக்காணியில், அருட்கவி சீ. விநாசித்தம்பிப்புலவர் அவர்களால் இறையருளுடன் நிரணயிக்கப்பட்ட ஸ்தானத்தில் 03.09.1998 அன்று அடிக்கல் நாட்டப்பட்டது. தொடர்ந்து மிகக் குறுகிய காலத்திலேயே, அம்பிகையின் இன்னருள் காரணமாக ஆலயக் கட்டிட வேலைகள் மிகச் சிறப்பான முறையில் நிறைவு செய்யப்பெற்று 12.09.1999 ஞாயிற்றுக்கிழமை காலை 06.30 மணிக்கு அத்த நட்சத்திரத்தில் கும்பாபிஷேகம் நிகழ்ந்தது. பிரதம குருவான சிவஸ்ரீ சிவ. நாகேஸ்வரக்குருக்கள் அவர்கள் அமரரானமை காரணமாக, இக் கும்பாபிஷேகம் மயிலணி கந்தசுவாமி கோயில் பிரதம குருவாகிய சிவஸ்ரீ ச. வரதராஜேஸ்வரக்குருக்கள் அவர்களால் நிகழ்த்தப்பெற்றது. தொடர்ந்து 45 நாட்கள் மண்டலாபிஷேகம், அலங்கார உற்சவம் என்பன நடைபெற்று, மண்டலாபிஷேகப் பூர்த்தி நாளன்று மகா சங்காபிஷேகமும் சிறப்பாக நடைபெற்றது. அன்றையதினம்

அம்பிகைக்குரிய திருவுஞ்சற்பாடல் இணுவை யூர் “மஹாவித்வான்” பிரம்மரீ மாதந. வீரமணி ஐயர் அவர்களால் இயற்றப்பட்டு அவராலேயே இசைக்கப்பெற்றது.

அவ்வருடம் முதல் இன்றுவரை ஆவணிமாத அத்த நட்சத்திரத்தை இறுதி யாகக் கொண்டு பதினொரு தினங்கள் அலங்கார உற்சவமும் இறுதிநாளன்று மஹா சங்காபிஷேகமும் பக்திபூர்வமாக நடைபெற்று வருகின்றன. உற்சவகாலங்களில் அம்பிகை வீற்றிருந்தனர் பாலிப்பதற்கென வசந்தமண்டபமும், உள்வீதியில் தெற்குப்பக்க மண்டபமும், மடைப்பள்ளி, வாகனசாலை, களஞ்சியசாலை என்பனவும் வெளிநாடுகளில் வாழும் அம்பிகையின் பக்தர்களின் நிதி உதவியில் நிறைவு செய்யப்பட்டுள்ளன. அத்துடன் மணிக்கோபுரமும் கோபுர வாசல் மண்டபமும் அமைக்கப்பட்டுள்ளன.

இந்நிலையில் அம்பிகை உள்வீதி, வெளிவீதி என இரு வீதிகளிலும் வலம் வருவதற்கு மேற்குவீதி பற்றாக்குறையாக இருந்தபோதிலும், ஆலயத்தின் மேற்கே உள்ள வீட்டின் உரிமையாளரால் காணி வழங்கப்பெற்றமையால் 2007ஆம் ஆண்டு

தைப்பொங்கல்முதல் அன்னை இரு வீதிகளிலும் வலம் வந்து அருள்பாலித்து வருகின்றாள். இதற்கேற்றவாறு அழகிய மதிற்சுவர் மூலம் இரு வீதிகளும் வேறுபடுத்தப்பட்டுள்ளன.

தற்பொழுது அம்பிகைக்கு காலை 7.00 மணி, மாலை 4.30 மணி என இரு காலப் பூஜைகள் நடைபெறுகின்றன. அன்னை முத்துமாரியின் இன்னருளினால், “மூர்த்தி சிறிது கீர்த்தி பெரிது” என்பதற்கேற்ப அன்னையை வழிபடவரும் அடியார்களின் தொகை பல்கிப் பெருகியுள்ள அதேவேளை ஆலயமும் சிறப்பாக வளர்ச்சியடைந்து வருகின்றது. இதற்கு ஏற்கனவே பதவியிலுள்ள தலைவர், தனாதிகாரி ஆகியோருடன் புதிய செயலாளராகப் பதவியேற்றுள்ள திருமதி த. தவநிதியும் மற்றும் நிர்வாகசபை உறுப்பினர்களும் இணைந்து ஆலயத்தை நல்ல முறையில் வளர்ச்சிப்பாதையில் கும்பாபிஷேகம்முதல் இன்றுவரை நிர்வகித்து, தொண்டுகள் பல புரிந்து வருகின்றமையானது ஆலய வளர்ச்சியையே சுட்டிக்காட்டுகின்றது. ஆலயம் மேலும் வளர்ச்சி பெற அம்பிகை அருள்புரிவாளாக.

சாதி சமயம் கடந்து நின்றருள் புரிபவா முருகா

ஆதிமூல நாயகனே வேல் முருகா

உனக்கு அபயம் என்பேனே வாமுருகா

பாதி உமை சிவன் மகன் ஆனவா

பக்தர்க்கு அருள் சுரக்கும் எமது ஆண்டவா

நீதி நெறி புறளாது நின்றருள் புரிபவா

நித்த நித்த முனதடியாரின் குறைதீர்ப்பவா

சாதி சமயம் அற்று நின்று அருள்புரிபவா

சஞ்சல மில்லாது எமையும் வாழவைக்க வாமுருகா.

-சின்னப்பு தனபாலசிங்கம்-

உள்ளத் தூய்மையே ஒழுக்கத்தின் உயிர்நாடி.

ஒளவையாரின் பாடற் சிறப்பு

(தொடர்ச்சி...)

- திரு மூ. சிவலிங்கம் அவர்கள் -

கம்பரைப் பாராட்டிய சோழ மன்னனை வியக்க வைத்த ஒளவையார்

முன்னொரு காலத்தில் சோழ மன்னனின் சபாமண்டபத்தில் பல சிறந்த புலவர்கள் வீற்றிருக்கின்றனர். அக்காலப் புலவர்களின் சிறப்பான பாடல்கள் சபையைச் சிறப்பிக்கும். மன்னர் அப்பாடல்களைக் கேட்டுக் கருத்தறிந்து பாராட்டித் தக்க பொன்னும் பொருளும் வழங்குவது மரபு. கடைச்சங்க காலத்தில் சோழ மன்னனின் விருப்பத்திற்கேற்ப கம்பரின் பாடல்கள் இடம்பெற்றன. பாடலில் கம்பர் இராமாயண காவியத்திலமைந்த சில பாடல்களைப் பாடி நயம்பட உரைத்தார். இத் தமிழ்க்காவிய மழையில் ஊறிய சோழ மன்னன் தமது தமிழ் ஆர்வத்தினால் பெருமகிழ்வடைந்தான். தமது உள்ளக் களிப்பால் “பாரகாவியம் பாடுவதில் கம்பருக்கு நிகராக எவருமில்லை. கம்பரின் பாடலை வெல்ல யாருளர்” என்று கூறி வியந்தார்.

அச்சமயம் அச்சபையிலிருந்து எழுந்த ஒளவையார் கம்பரின் கவித்திறனை அறிந்தும் அச்சமயம் மன்னன் புகழ்ந்ததைச் சற்றுக் கீழிறக்கம் செய்ய முற்பட்டார். தமது திறமையை நிலை நிறுத்துவதற்காகப் பின்வரும் பாடல் மூலம் பதிலளித்தார். கம்பரைப்போல் பாரகாவியம் பாடுபவர் இல்லை எனக் குறிப்பிட்ட பாடல்கள் இவையாகும்.

“வான் குருவியின் கூடு வல்லரக்குத் தொல் கறையான்
தேன் சிலம்பி யாவர்குஞ் செய்யரிதால் - யாம் பெரிதும்
வல்லோமே யென்று வலிமை சொல வேண்டாங் காண்
எல்லோற்கும் ஒவ்வொன் றெளிது”

“சித்திரமும் கைப்பழக்கம் செந்தமிழும் நாப் பழக்கம்
வைத்ததொரு கல்வி மனப் பழக்கம் - நித்தம்
நடையும் நடைப்பழக்கம் நட்பும் தயையும்
கொடையும் பிறவிக்குணம்”

கம்பரின் கவிபாடலை யார் வெல்வார் என்பதற்கான பாடல் இது.

“காணாமல் வேணவெல்லாங் கத்தலாம் கற்றோர் முன்
கோணாமல் வாய்திறக்கக் கூடாதே - நாணாமற்
பேச்சுப் பேச்சென்னும் பெரும் பூனை வந்தக்கால்
கீச்சுக் கீச் சென்னுங் கிளி”.

கம்பரின் பாடலைப் பாராட்டி வியந்தமைக்காகப் பாடியது.

“விரகரிருவர் புகழ்ந்திடவே வேண்டும்
விர னிறைய மோதிரங்கள் வேண்டும் - அரையதனில்
பஞ்சேனும் பட்டேனும் வேண்டும் அவர்கவிதை
நஞ்சேனும் வேம்பேனு நன்று”

அன்பளிப்புப் பொருளைவிட அதை அளிக்கும் முறைதான் மதிப்பு மிக்கது.

ஒளவையாரை முன்னொரு போதும் அறிந்திராத மன்னன் அவரின் பாடல்களைக் கேட்டு வியப்புடன் அவரின் ஊரையும் பெயரையும் அறிய விரும்பினான். மிகவும் மதிப்பாக அம்மே நீ யார்? எங்கிருந்து வருகிறாய்? என்றான். மன்னன் கேட்டதை ஒளவையார் தமது தனித்துவமான முதுபெரும் தமிழ் பாடலில் பதிலளித்தார். பாடல் இதுவாகும்.

“கானொந்தே னொந்தேன்; கடுகி வழி நடந்தேன்;
யான் வந்த தூர மெளிதன்று! கூனன்
கருந்தேனுக் கண்ணாந்த காவிரி சூழ் நாடா
இருந்தேனுக் கெங்கேயிடம்?”

ஒளவையாரின் பாடலில் மகிழ்ந்த மன்னன் அவரிடமிருந்து மேலும் செந்தமிழில் பாடல் கேட்க விரும்பியதால் “உன்னிடமுள்ள சிறு மூட்டையில் என்ன இருக்கிறது” என்றான். ஒளவையார் மீண்டும் பாடினார்.

“கூழைப் பலாத் தழைக்கப் பாடக்குறமகளும்
முழைக் குழக்குத்தினை தந்தாள்; சோழா! கேள்
உப்புக்கும் பாடிப் புளிக்கு மொருகவிதை
ஒப்பிக்கு மென்ற னுளம்”

“நூற்றுப் பத்தாயிரம் பொன் பெறினும் நூற்சீலை
நாற்றிங்க ணாளுக்கு னைந்து விடும்; மாற்றலரைப்
பொன்றப் பொருதடக்கைப் போர்வேல் அகளங்கா
என்றுங் கிழியா தென் பாட்டு”

ஒளவையாரின் பாடலைக் கேட்ட மன்னன் மனிதருக்குள் அழகானது என்ன? என்றும், பொருள் எவ்வாறு சொல்லிவிட வேண்டுமென்றும் கேட்ட கேள்விக்காக மூதாட்டி பாடிய பாடலை அறிவோம்.

“சுரதந் தனி விளைத்த தோகை சுகிர்த
விரதந் தனிவிளைத்த மேனி - நிரதம்
கொடுத்திளைத்த தாதா கொடுஞ்சமரில் பட்ட
வடுத்தொளைத்த கல்ல பிராமம்”

நம்பனடியார்க்கு நல்காத் திரவியங்கள்
பாம்புக்காம், பேய்க்காம், பரத்தையர்க்காம் - வம்புக்காம்
கொள்ளைக்காம், கள்ளுக்காம், கோவுக்காம், சாவுக்காம்
கள்ளர்க்காம், தீக்காகும் காண்”

மேற்கூறிய இரு பாடல்கள்மூலம் ஆனந்தப் பரவசமடைந்த மன்னன் ஒளவையாரை வெகுவாகப் புகழ்ந்து பாராட்டியதுடன் அவருக்கு வேண்டிய சன்மானங்களையும் வழங்கிப் பெருமைப்படுத்தினான்.

மதுரை சங்கப் புலவரவையில் திருக்குறள் அரங்கேற்றத்தில் பாடியது

மதுரையில் உக்கிரப் பெருவழுதி என்னும் பாண்டிய மன்னன் அரசாண்ட காலமது. இக்காலத்தில் (கடைச்) சங்ககாலப் புலவர்கள் தாமே சிறந்த புலவர்கள் என இறுமாப்புடன்

அரசசபையை அலங்கரித்தனர். ஒரு சமயம் திருவள்ளூரின் திருக்குறளுக்குச் சிறப்புப் பாயிரம் பெறுவதற்காக திருவள்ளூர், இடைக்காடர் ஆகியோருடன் ஒளவையாரும் மதுரை அரச சபைக்கு சென்றிருந்தார். ஏற்கனவே மதுரைத் தமிழ் (கடை)ச் சங்ககாலப் புலவர்கள் கொண்ட இறுமாப்பை நீக்கவேண்ணிய ஒளவையார் சபையில் வீற்றிருந்த மன்னரை வணங்கினார். சபையின் புலவர்களை நோக்கித் தமது ஒரு கையின் ஐந்து விரல்களையும் மூடியும், சற்றுத் திறந்தும், சுட்டு விரலை மட்டும் நீட்டியும் ஐந்து விரல்களையும் அகலத் திறந்தும் தமது சில குறிகளைக் காட்டி இதன் பொருள் என்ன எனக் கேட்டார். ஒளவையாரின் குறிப்புகளின் பொருள் தெரியாத சபைப் புலவர்கள் சிற்றின்ப விடயமானதொரு பாடலைப் பாடினர். பாடல் இதுவாகும்.

“இவ்வளவு கண்ணுடையான் இவ்வளவு சிற்றிடையான்
இவ்வளவு போன்ற விளமுலையாள் - இவ்வளவா
நைந்தவுட லாணல மேவு மன்மதன் தன்
ஐங்கணையால் வாடினாள்”

அதனைக் கேட்ட ஒளவையார் நீங்கள் சொன்னது தவறாகும் என்று கூறி அவர்கள் மனம் கோணி வெட்கப்படுமாறு பின்வரும் பாடலைப் பாடினர்.

“ஐயம் இடுமின் அறிநெறியைக் கைப்பிடிமின்
இவ்வளவேனும் அன்னம் இட்டுண் மின் - தெய்வம்
ஒருவனே யென்று முணரவல் லீரேல்
அருவினைக ளைந்து மறும்”

தமது குறிப்புகளுக்கமைவான பாடலைப் பாடி இதுவே திருக்குறளின் ஞான வெளிப்பாட்டென விளக்கினார். திருவள்ளூர் தமது சகோதரர் மட்டுமன்றி மதிநூட்பம் மிகுந்தவர். புருஷார்த்தங்கள் நான்கினுள் தர்மார்த்த தர்மமென்னும் மூன்றையும் திருவள்ளூர் 1330 குறள் வெண்பாக்களினுள் சொல்லியவற்றைக் கேட்டருளி மோஷத்தையும் சேர்த்துப் புருஷார்த்தங்கள் நான்கையும் பின்வருமாறு கூறியுள்ளார்.

“ஈதலறம்; தீவினை விட் டட்டல் பொருள்; எஞ்ஞான்றும்
காதலிருவர் கருத்தொரு மித் - தாதரவு
பட்டதேயின்பம்; பரனை நினைத்திம் மூன்றும்
விட்டதே பேரின்ப வீடு”

ஒளவையாரின் திருக்குறிப்பிற்கமையத் திருக்குறளின் மெய்ஞ்ஞானநிலை கொண்ட பாடலைக் கேட்டதும் சங்கப்புலவர்கள் யாவரும் திருக்குறளையும் ஒளவை மொழிந்ததையும் வியந்தனர். பல புலவர்கள் பலவாறு புகழ்ந்து பாடினர்.

அவர்களுள் ஒருவரான இடைக்காடர் திருக்குறள் பெருமை பற்றித் தமது பாடலில்

“கடுகைத் தொளைத் தேழ் கடலைப் புகட்டிக்
குறுகத் தறித்த குறள்” என்றார்

அச்சமயம் ஒளவையார் அப்படியன்று

“அணுவைத் தொளைத் தேழ் கடலைப் புகட்டிக்

குறுகத் தறித்த குறள்” எனக் கூறுவதே திருக்குறளின் சிறப்பாகும் என்றார். சபையில் ஏற்கனவே தாமே சிறந்தவர்கள் என இறுமாப்புடைய புலவர்கள் யாவரும் ஒளவையாரின் செந்தமிழ் ஊற்றின் அலையால் வசீகரிக்கப்பட்டனர். இதனால்

சங்ககாலப் புலவர்கள் மட்டுமன்றிப் பிற்காலத்தவர்களும் திருக்குறளின் பெருமையை நிலைநாட்டித் தெய்வப் புலவர் திருவள்ளுவர் என வாயார வாழ்த்தினர். இப்பெருமை சேர் சிறப்பின் இவ்வரிய தெய்வீக நூல் இன்று உலகின் பல மொழிகளிலும் பரிமாற்றம் பெற உந்தியவர் ஔவையாரே என உலகமே போற்றுகிறது. (தொடரும்...

புலால் மறுத்தல்

ஒருயிரை வதைக்கவுனக் குரிமையில்லை
அவ்வுனை யுண்பதற்கேன் விரும்புகின்றாய்
ஆருயிரே யெதற்கும்தென் றெண்ணமின்றி
அவ்வுயிரை வதைப்பதுவே னுண்பதற்கா
ஒருயிரை யழித்த பின்போ அதனை மீண்டு
மவ்வுடலிற் புருந்தமுடி யாதுவுன்னால்
பாரிதனை யெண்ணியதை வாழ வைப்பாய்
பாரிலினிக் கொல்லாமை வேண்டுமப்பா.

உன்னையழித் துண்பதற்கோர் மிருகம்வந்து
எதிர்ப்படினோ ஓடியொழித் தொதுங்குகின்றாய்
தன்னுயிரைக் காக்கவலு வில்லா தேங்கும்
சிறிய விலங் கினங்களையேன் வருத்துகின்றாய்
உன்னுயிரைப் போலதையு மெண்ணிக் கொண்டால்
அவ்வுயிரும் வாழ்ந்துனையும் வாழ்த்தாமன்றோ!
சொன்னதிதைச் செய்யுயிரை வருத்திடாதே
தெய்வமுயி ரென்றுணர்வா யதுவேறல்ல.

உன்னுயிர்தா னிறைவனென்று எண்ணிக் கொண்டு
உயிர்க்கொலையை வெறுத்தினிதே வாழவேண்டும்
தன்னுயிரை யிழக்கவிரும் பாதுவாமும்
சிறுபறவை விலங்கினங்கள் வாழில்நன்றாய்
உன்னுயிரா மிறைவனவன் உள்ளிருந்தே
உனைநெடுநாள் வாழவைப்பான் வாழுநாளும்
சொன்னதுநா னல்லவெனு னுரையுமீசன்
செயலிதென வெண்ணியினி தாகவாழ்க.

ஒருயிரை வதைத்தானை யுண்ணுகிறாய்
உண்பதனா லுனக்குவரும் பாவந்தீங்காய்
நேருமென எண்ணுகின்றா யில்லையேனோ
நினதுடலை நீயுண்ண விரும்புவாயா?
பாரினிலே எதற்குமுயிர் பெரிதேயன்றோ!
புரியவில்லை யாவுனக்கு இரக்கமின்றி
ஒருயிரைக் கொன்றுணவா யுண்பதற்கேன்
எண்ணுகின்றா யதுவாழ நீவாழ்வாயே.

-ஆ. விநாயகமூர்த்தி-

வளமிக்க வாழ்வுக்கு பதினாறு லட்சுமிகளின் அருட்பிரவாகம் இன்றியமையாதது

— திரு காரை எம்.பி. அருளானந்தன் அவர்கள் —

மனித வாழ்க்கை பயன் உள்ளதாக இருக்க வேண்டுமானால் பதினாறு (16) வித பாக்கியங்கள் வேண்டியிருக்கின்றன. அந்தப் பாக்கியங்களை அள்ளித் தரும் லட்சுமியின் பதினாறு அவதாரங்களைப் படித்து வாழ்வோமாக.

1) சௌந்தர்ய லட்சுமி

ஒரு இடத்திற்கு நாம் போகும்போது முதலில் அவர்கள் நமது முகத்தை மட்டுமே பார்க்கிறார்கள். முக வசீகரம் இருந்தால் “வாருங்கள்” என்று நம்மை வரவேற்பார்கள். இதற்கு சௌந்தர்ய லட்சுமிகரம் என்று பெயர். அந்த பாக்யம் நமக்கு எப்போதும் இருக்க வேண்டும். இதற்காக முதல் லட்சுமியான சௌந்தர்ய லட்சுமி பூசையைச் செய்கிறோம்.

2) சௌபாக்ய லட்சுமி

எங்கும் நன்கு வரவேற்பிருந்தாலும் நமது சௌபாக்யங்கள் நல்ல முறையில் இருக்க வேண்டும். அதாவது நல்ல மனைவி, நல்ல கணவன், வீடு, வாகனம், நகைகள் இப்படிப் பல விதங்களில் பெருமை ஏற்பட சௌபாக்ய லட்சுமியின் அருள் வேண்டும்.

3) கீர்த்தி லட்சுமி

எவ்வளவு அழகும், செல்வங்களும் இருந்தாலும் நமது பெயர் சமூகத்தில் பல பேருக்கு நல்ல முறையில் தெரியும் அளவு இருப்பது கீர்த்தி என்பதாகும். இந்தப் பாக்யம் கீர்த்தி லட்சுமி மூலம் கிடைக்கிறது.

4) வீரலட்சுமி

நம்மையும், நமது மனைவி- மக்கள் இவர்களைக் காப்பாற்றிக்கொள்ள நம்மிடம் வீரம் இருக்க வேண்டும். தைரியமும் வேண்டும். இந்தப் பாக்யத்தை அளிப்பவள் வீரலட்சுமி என்பவள்.

5) விஜய லட்சுமி

மனிதனுக்கு எவ்வளவு செல்வங்கள் மதிப்பு இருந்து வந்தாலும் அவனுக்கு செல்வாக்கு என்பது அவசியம் வேண்டும். எதை எடுத்துச் செய்தாலும் அதில் வெற்றியைக் காண வேண்டும். அதற்கு அருள் புரிபவள் விஜயலட்சுமி.

6) சந்தான லட்சுமி

மனிதனுக்கு அழகு, செல்வம், செல்வாக்கு எனப் பல பாக்யங்கள் இருந்தாலும் அவனுக்குக் குழந்தை என்று ஒன்று இருந்தால்தான் அவன் பெருமை அடைகிறான். நல்ல குழந்தையாகவும் இருக்கவேண்டும். இதற்கு அருள்புரிபவள் சந்தான லட்சுமியேயாகும்.

வெற்றியின் ரகசியம் எடுத்த செயலில் நிலையாக நிற்பதுதான்.

7) மேதாலட்சுமி

சமூகத்தில் பல பேர்களுடன் பேசிக்கொண்டிருக்கும்போது ஏதோ ஒரு முக்கிய விஷயம் பற்றிப் பேசவேண்டிவரும். அப்போது புத்தி சரிவர வேலைசெய்ய வேண்டும். சில டாக்டர்களுக்கும், சில சட்டத்தரணிகளுக்கும் “மேதை” என்பது இருப்பதால்தான் அவர்கள் கீர்த்தி பெற்று இருக்கிறார்கள். இந்த மேதை என்பது எல்லோருக்கும் வேண்டும் இந்தப் பாக்யத்தை மேதாலட்சுமி மூலம் பெறலாம்.

8) வித்தியாலட்சுமி

கல்வி என்பது பல வகைப்பட்டது. தொழிற்கல்வி, வாழ்க்கைக்கல்வி, அறிவுக் கல்வி என்பனவாகும். இவை அனைத்தையும் அடைந்தாலும் “வித்தை” “ஸ்ரீ வித்யை” என்று கூறப்படும் காமேச்வரியின் பஞ்சதசீ மந்திரங்களேயாகும். இந்த மந்திர சக்தியினால் எதையும் சாதிக்க முடியும் அதனை அடைவதற்கு வித்தியா லட்சுமியின் அருள் வேண்டும்.

9) துஷ்டி லட்சுமி

மனிதனுக்கு எல்லாப் பாக்யங்களும் இருக்கும். ஆனால் எவரிடமும் சொல்லிக் கொள்ள முடியாதபடி மன வேதனை இருக்கும். அந்த மனவேதனையை அகற்றி உள்ளத்தில் நமக்கு ஆனந்தத்தை அளிப்பவள் துஷ்டிலட்சுமியேயாகும்.

10) புஷ்டி லட்சுமி

வெளி உலகில் நாம் சஞ்சரிக்கும்போது நம்முடைய சரீரத்தைக் கண்டு எவரும் அருவருப்புக் கொள்ளாமலும் இருக்க வேண்டும். நமது சரீரமும் புஷ்டியாக இருக்க வேண்டும். மேலும் பாக்யங்கள் அனைத்தும் பரிபூரணமாக இருக்க வேண்டும். அதற்கு புஷ்டி லட்சுமியின் அருள் வேண்டும்.

11) ஞானலட்சுமி

வாழ்க்கையில் எல்லா சுகங்களையும் அனுபவித்தாலும் அவ்வளவு சுகங்களும் கிடைத்தற்கரிய பேறாக அமையாது விட்டாலும், நாம் ஆசைப்பட்ட பொருட்கள் யாவும் ஒரு காலகட்டத்தில் நமக்கு இருந்தால் நாம் அதற்கு பயப்படவேண்டிய அவசியம் இல்லை. அந்த அருளை நமக்கு அளிப்பவள் ஞானலட்சுமியேயாகும்.

12) சக்திலட்சுமி

கடவுள் அருளாலும் மஹாலட்சுமியின் அருளாலும் எல்லாவித பாக்யங்களை நாம் அடைந்திருந்தாலும் நம் உடலிலும் மனதிலும் சக்தி வேண்டும். அதேமாதிரி எல்லாக் காரியங்களையும் சாதிக்க வேண்டுமானால் மனோபலம் அவசியம் தேவை. இதனை சக்திலட்சுமியின் அருளால் அடையலாம்.

13) சாந்திலட்சுமி

எவ்வளவு செல்வம், செல்வாக்கு எல்லாம் இருந்தாலும் ஏதோ ஒன்று மனதை உறுத்திக்கொண்டு நமது அமைதியைக் கெடுத்து வரும். அத்தகைய தொந்தரவு எதுவும் இல்லாமல் இருக்க சாந்தி (அமைதி) அவசியம் வேண்டும். இந்த அருளை சாந்தி லட்சுமியின்மூலம் அடையலாம்.

பல அறிஞர்களுடன் உறவாடினால் நீயும் அறிஞனாவாய்.

14) சாம்ராஜ்ய லட்சுமி

மனிதனுக்குப் பெருமை என்பது மிகமிக அவசியம். வீட்டில் குழந்தைகள் நம்மை மதிக்க வேண்டும், மனைவியும் பெருமை கொள்ள வேண்டும். அப்படியே நல்ல மனைவியை அடைந்ததற்கு புருஷனும் பெருமை கொள்ள வேண்டும். சமூகத்தில் ஓர் அந்தஸ்து வேண்டும். இந்தப் பாக்யம் சாம்ராஜ்ய லட்சுமியின் கடைசத்தால் கிடைக்கிறது.

15) ஆரோக்ய லட்சுமி

எல்லாப் பெருமைகளும் இருக்கின்றன. நல்ல ஆகாரம் சாப்பிட முடியாமல் வயிற்று வலி இருந்தால் என்ன பிரயோசனம். அந்த வியாதி என்றும் ஏற்படாமல் ஆரோக்யமாக இருந்தால்தான் இந்தப் பதினாறு லட்சுமியின் அருளைப் பெறுவதற்கு அர்த்தம் உண்டு. அந்த ஆரோக்கியத்தை அடைவதற்கு ஆரோக்ய லட்சுமியின் அருள் வேண்டும்.

16) ஸ்ரீ காமேஸ்வரி என்ற ஆதி மஹாலட்சுமி

சந்திரனுக்கு 16 கலைகள் உண்டு. அவனுக்கு ஒவ்வொரு நாளும் ஒவ்வொரு கலை விருத்தியாகிறது. பௌர்ணமியன்று வெளியில் பிரகாசமாக இருக்கிறான். ஆனால் அமாவாசை அன்று தனது பதினாறு கலைகளுடன் சூரியனிடம் அடக்கமாகிறான். இதை “அமாவாசை தினம்” என்று மஹான்கள் கூறியுள்ளனர்.

ஆதி மஹாலட்சுமிக்கு அமாவாசையன்று பூஜை செய்வது மிக விசேஷம் ஆகும். ஆதி மஹாலக்ஷ்மி முக்கோணத்தின் நடுவில் காமேஸ்வரி என்ற திவ்ய நாமத்துடன் வீற்றிருக்கிறாள். முக்கோண வடிவில் உள்ள யந்திரத்தில் மூன்று பக்கங்களிலும் ஐந்து ஐந்து லக்ஷ்மிகளால் சூழப்பட்டு நடுவில் ஆனந்தமாக வீற்றிருக்கின்றாள். இவளது அம்சமே மற்றைய பதினைந்து லக்ஷ்மிகளாகும். இவர்களைப் பூஜை செய்து எல்லா நன்மைகளையும் அடைகிறோம்.

**சாந்நிதியான் ஆச்சிரமம் மேற்கொண்டுவுரும் நித்திய அன்னைப்பணிக்கும்
மற்றும் ஆச்சிரமத்தினால் நடாத்தப்படும் சகல சமுதாயப்
பணிகளுக்கும் உதவிபுரிய விரும்புவோர் கீழே உள்ள
முகவரியுடன் தொடர்பு கொள்ளவும்.**

காசுக்கட்டளை

செ. மோகனதாஸ்
சந்நிதியான் ஆச்சிரமம்,
தொண்டைமானாறு.

தொ.இல - 0213219599, 0212263406

காசோலை

செ. மோகனதாஸ்
க.இல - 7342444
இலங்கை வங்கி,
பருத்தித்துறை.

E.mail : suthanm329@gmail.com

: sannithiyan@hotmail.com

நன்றாக உழைக்கின்ற எந்த மனிதனும் ஏழ்மையை அடைவதில்லை.

அரசமர மகிமை

— திருமதி இராஜேஸ்வரி ஜெகானந்தகுரு அவர்கள் —

எமது இந்து மதத்தில் அரசு என்று சொல்லப்பட்ட சில விருட்சங்களுக்கு பெரு மதிப்புண்டு. அம்மரங்களையும் தெய்வங்களாகவும், தேவதைகளாகவும் போற்றி வணங்குகின்றோம். உதாரணத்துக்கு அரசு, வேம்பு, வில்வம், வன்னி, நெல்லி, துளசி போன்றவற்றைக் கூறலாம். இவற்றுள்ளும் அரசமரம் இருக்கின்றதே. அதற்கு என்று ஒரு தனி மவுசு உண்டு. அதுதான் அரச மரமாச்சே. அரசு, மரங்களுக்கெல்லாம் அரசானதற்கு ஒரு வரலாறு உண்டு.

அரசு மரத்தை அச்வத்தம் என்றும் அழைப்பதுண்டு. வேள்விக்கும் அரசு பயன்படுவதால் அரசுக்கு யாக்குக விருட்சம் என்றும் ஒரு பெயர் உண்டு. இதன் குச்சிகள் ஹோமத்திற்குச் சிறந்தவை. அரசு மரத்தை வெட்டுவதோ எரிப்பதோ ஒவ்வாத செயலாகக் கருதப்படுகின்றது.

புத்திரப்பேற்றுக்கு அரசமரம் ஒரு வரப்பிரசாதமாக அமைந்துள்ளது. அரசு மரம், வேப்பமரம், மாமரம் ஆகியவற்றைப் பேணி வளர்ப்பதே புண்ணிய காரியமாகும். புத்திர பாக்கியம், செல்வம், ஆரோக்கியம் ஆகியவற்றை விரும்பும் மனிதன் இரண்டு அரசு மரங்களை பக்கத்திலே நாட்டி வைத்து பிரதிஷ்டை செய்து வளர்க்க வேண்டும். பின்னர் அவற்றைத் தனித்தனி பூசை செய்து வழிபட வேண்டும். இந்த இரு மரங்களுக்கும் காவலாக அருகே ஒரு வேப்ப மரத்தையும் வளர்த்து அதனையும் பேணிப் பூசை செய்து இந்த மரங்களைச் சோடி சேர்த்தால் கிடைப்பது பெரும்

பாக்கியமாகும். அதிலும் புத்திர பாக்கியம் சொல்லப்பட்ட வகையில் கிடைக்கும் என்பது ஆன்றோர் அனுபவ வாக்கு. அரசு மரத்தைப் பிரதட்சணம் செய்து நிறைவான பயன்கள் பெற்றவர்களின் வரலாறு பல உண்டு.

அமாவாசைத் திதி திங்கட்கிழமைகளில் வரும்போது அரசுமரத்தைப் பிரதட்சணம் செய்தால் உயர் பலன் கிடைக்கும் என்பது நம்பிக்கை.

பிரதட்சணம் செய்தல் என்பதன் அர்த்தம் உடலால் பிரணவ மந்திரத்தை எழுதுதல் என்று ஐதீகம் உண்டு. தொடர்ந்து மூன்று ஆண்டுகள் இவ்வகையில் பிரதட்சணம் செய்தால் நாம் கோரிய வரங்களைப் பெறலாம்.

ஒருமுறை அக்னி பகவான் மனக் குழப்பம் அடைந்து தேவ சபையை விட்டு வெளியேறினாராம். அக்கினியை சமாதானப்படுத்த தேவர்கள் அவரை விரட்டிக்கொண்டு பின்னால் சென்றனாராம். குதிரை வடிவில் ஓடிச் சென்ற அக்னி, தன்னை ஒரு அரசு மரத்தில் மறைத்துக்கொண்டாராம். அசுவம் என்றால் வடமொழியில் குதிரை என்று அர்த்தம். அசுவம் சென்று அதனுள் மறைந்ததால் அரசுமரத்திற்கு அசுவத்த விருட்சம் என்றும் பெயர் உண்டு.

பகவத்கீதையில் கண்ணன் மரங்களில் தான் அரசு மரமாக இருப்பதாகக் கூறியுள்ளார்.

பத்திரங்கள் என்று எடுத்துக்கொண்டால் சிவபெருமானுக்கு வில்வமும்,

உயர்ந்த உள்ளங்களுக்கு இடையில்தான் தாய்மையான தோழமை மலர முடியும்.

திருமாலுக்குத் துளசியும், விநாயகருக்கு அறுகும், அம்பிகைக்கு வன்னி, நெல்லியும் உகந்தவை.

மலர்கள், பத்திரங்கள் பலவாக இருப்பினும் வழிபாட்டின்போது எமது மனம் நிஜமாகவே இறைவன்பால் ஒரு வழிபட்டு இருத்தல்தான் முக்கியம். மலர் கிடைக்க வில்லையே என்ற கவலை வேண்டாம். பச்சிலை பத்திரங்கள் இருக்கவே இருக்கின்றன. இல்லை என்று கவலை வேண்டாம் மெய்யன்போடு எமது உள்ளமாகிய கமலத்தையே இறைவன் விரும்புகின்றான். இக்கருத்தினை விபுலானந்த அடிகள் எத்தனை அழகாகக் கூறியுள்ளார் என்று பாருங்கள்.

வெள்ளை நிறமல்லிகையோ வேறெந்த மாமலரோ வள்ளல் அடியினைக்கு வாய்த்த மலர்எதுவோ வெள்ளை நிறப்பூவாமல்ல வேறெந்த மலருமல்ல உள்ளக் கமலமடி உத்தமனார் வேண்டுவது.

தாமரை, நோஜா, மல்லிகை, முல்லை, செவ்வரத்தை, நீலோற்பலம் என இறைவனுக்கு சாற்ற பலவேறு மலர்கள் கிடைக்கலாம், சிலவேளைகளில் கிடைக்காமலும் போகலாம். அதற்காக நாம் கவலைகொள்ள வேண்டாம். எமது உள்ளமாகிய மலரை இறைவன் பாதங்களில் மெய்யன்போடு சமர்ப்பித்து வணங்கினால் அதுவே இறைவன் உவந்தேற்கும் மலர் என்கிறார் விபுலானந்தர்.

அரச மரத்தை நாள்நாள் வழிபடுவது நல்லது. சோமவாரம், செவ்வாய், வெள்ளிக்கிழமை நாட்களும் அரசமர வழிபாட்டுக்கு மிக உன்னதமானவை. அரச மரத்தைப் பிரதட்சணம் செய்தல் மிக அர்த்தமான செயலாகும். மரத்தின் மருத்துவப் பயன் பிரதட்சணம் செய்யும்போது எமது உடலில் பதிய வாய்ப்புண்டு. இது பிரதட்சணம் செய்தலின் பயன்களில் ஒன்றாகும். தேக்கு, அகில் முதலிய மரங்கள் மிக விலை உயர்ந்தனவாகக் காணப்படலும், அரசு, வேம்பு, ஆல் முதலிய மரங்களே தெய்வீகமும், புனிதமும், மதிப்பும் பெற்றவையாக உள்ளன. அரச மரத்தை வெட்டுவது பாவம். மரங்களை வளர்ப்போம், வழிபடுவோம், வழிபட்டு வளமாக வாழ்வோம்.

பகைவர்களைப் பெற எளிய வழி

தறவி ஒருவர் சொற்பொழிவு செய்துகொண்டிருந்தார். “நல்ல நண்பர்கள் பழைய பிறவித் தொடர்பால் அமைகிறார்கள். நல்ல நண்பர்களைப் பெற வழி ஏதும் இல்லை. ஆனால் பகைவர்களைப் பெறுவதற்கு ஒரு சுலபமான வழி இருக்கிறது” என்றார்.

கூட்டத்தில் இருந்த இளைஞன், “பகைவர்களை எளிதாகப் பெற வழி இருக்கிறதா? அந்த வழி என்ன என்று சொல்லுங்கள்? நாங்கள் அந்த வழியில் செல்லாமல் இருப்போம்” என்றான்.

புன்முறுவல் பூத்த அவர், “இளைஞனே! உலகத்திலேயே சிறந்த ஒழுக்கம் அடக்கம்தான். தன்னை எவன் தாழ்த்திக்கொள்கிறானோ அவன் உயர்த்தப்படுவான். தன்னை எவன் உயர்த்துகிறானோ அவன் தாழ்த்தப்படுவான். பகைவர்களைத் தேடி ஒருவன் எங்கும் அலைய வேண்டாம். தன் நண்பர்கள் முன்விலையில் தான் அவர்களை விட உயர்ந்தவன் என்று காட்டிக்கொண்டால் அதுவே போதும். நாளடைவில் அந்த நண்பர்கள் அவனுக்குப் பகைவர்களாக மாறிவிடுவார்கள். என்று விளக்கம் தந்தார்.

சமய வாழ்வு

(தொடர் -20)

- திரு இரா. செல்வவடிவேல் அவர்கள் -

மேல்நாட்டு இளைஞர்கள் அவர்களுடைய கலாசாரப் பண்புகளுக்கு அமைவான பழக்கவழக்கங்களின்படி வாழ்பவர்கள். அத்தகையவர்களுக்கு தமது வாழ்க்கை முறையில் வெறுப்பு ஏற்பட்டு வருவதை அண்மைக்காலமாக ஊடகங்கள் மூலமாக அறியமுடிகின்றது. இதன் ஒரு வெளிப்பாடாகவே அமெரிக்க இளைஞர்கள் சிலர் யாழ்ப்பாணம் வந்திருந்தார்கள். யாழ்ப்பாணம் சிவதொண்டன் நிலைய வாசலில் அவர்களில் சிலரைக் கண்டு உரையாட முடிந்தது. அவர்களின் பொதுவான கூற்று என்னவெனில் "நாங்கள் மன அமைதியை நாடி வந்துள்ளோம்" என்பதாகவே அமைந்திருந்தது.

உலகில் பல லௌகீக விடயங்களைக் கண்டு, அனுபவித்த அந்த மேலை நாட்டு இளைஞர்கள், இறுதியாக மன அமைதிக்கு சைவ சமய சித்தர்களை நாடி உள்ளார்கள் என்பதை நமது நாட்டு இளைஞர்கள் அறிந்துகொள்ள வேண்டும்.

இந்து ஞானிகள் பிரபஞ்சத்தைப்பற்றிச் சொன்னார்கள். உலகத்தைப்பற்றிச் சொன்னார்கள். உயிரகளைப்பற்றிச் சொன்னார்கள். மனிதர்களைப் பற்றிச் சொன்னார்கள்.

நமது சமயம் சொல்லாதது எதுவும் இல்லை. தெளிவில்லாமல் எதையும் சொன்னதும் இல்லை. ஒரு காலத்தில் உலகம் முழுவதும் இந்தமதம்தான் பரவி இருந்தது. இது இந்துக்களின் தற்பெருமை என்று எவரும் எண்ணவேண்டியதில்லை. லிங்க வழிபாடு உலகமெங்கும் இருந்திருக்கிறது. ஆண்பெண் தத்துவ வடிவமே லிங்க வடிவமாகும்.

சிருஷ்டியின் ரகசியமே லிங்க வடிவத்துக்குள் அடங்கி இருக்கிறது. ஆதிகாலத்தில் லிங்க வழிபாடு உலகெங்கும் பரவி இருந்ததாக சரித்திர ஆராய்ச்சியாளர்கள் ஒப்புக் கொள்ளுகிறார்கள். இப்படி ஆரம்பித்த வழிபாடு பல்வேறு நாடுகளில் பல்வேறு காலகட்டங்களில், எத்தனையோ மாற்றங்களைப் பெற்றது. இதையும் வரலாற்று ஆராய்ச்சிகள் ஒப்புக்கொள்கின்றன. இதனால்தான் இந்துமதம் ஆதிமதம் என்றும், தாய்மதம் என்றும் அழைக்கப்படுகிறது.

சீதையை மீட்க இங்கே போர் நடந்ததைப் போலவே ஹெலன் என்கிற இளவரசியை மீட்க கிரேக்கத்தில் போர் நடந்ததாக கிரேக்க காப்பியங்கள் கூறுகின்றன.

கிருஷ்ணன் சிறையிலே பிறந்து, மாடுகளைப் பராமரிக்கும் இடையர்களால் வளர்க்கப்படுகிறான். இயேசு கிறிஸ்து மாட்டுத் தொழுவத்தில் பிறந்ததாக பைபிள் கதை கூறுகிறது. தேவகிக்குப் பிறக்கும் எட்டாவது குழந்தையால் தன் உயிருக்கு ஆபத்து என்று பெரியவர்கள் சொல்வதைக் கேட்கும் கம்சன், அந்தக் குறிப்பிட்ட காலத்தில் பிறக்கின்ற குழந்தைகள் அனைத்தையும் கொன்று விடும்படி உத்தரவு இடுகிறான்.

பைபிளில் ஏரோது மன்னனும் ஒரு குறிப்பிட்ட காலத்தில் பிறக்கும் குழந்தையால் தனக்கு தீமை வரப்போகிறது என நிமித்திகர்கள் சொன்னதைக் கேட்டு, அந்த நேரத்தில் பிறந்த எல்லாக் குழந்தைகளையும் கொன்றுவிடுமாறு உத்தரவு இடுகிறான்.

கிருஷ்ணனின் தந்தை வாசுதேவர் சிறையில் இருந்து குழந்தை கிருஷ்ணனை

புத்தகங்கள் சிந்தனைக்கு விருந்தாகும் புனிதப் பொருட்கள்.

இரகசியமாக வெளியே அனுப்பி வைப்பதைப் போலவே, யேசுவின் தந்தை ஜோசப் குழந்தை ஏசுவை ஏரோது மன்னனின் கண்களுக்குப் படாமல் வெளிநாட்டுக்குக் கொண்டு செல் கிறார்.

இவ்வாறு இந்து இதிகாசக் கதை களின் பிரதிபலிப்பை வேற்று நாட்டுக் கதை களிலும் காணமுடிகிறது. அதனால்தான் எல்லா மதங்களுக்கும் முதன்மையான மத மாக இந்துமதம் கருதப்படுகிறது. ஆதாம், ஏவாள் கதை பைபிளில் மட்டும் இருப்பதாக எண்ண வேண்டாம். அதே மாதிரிக் கதை உபநிடதத்தில் காணப்படுகிறது.

வாழ்க்கையை முழுமையாகக் கண்ட வர்கள் இந்துக்கள். ஜெகமானிய ஆராய்ச்சி யாளரான மாக்ஸ்முல்லர், “இந்துக்கள் சிந் தனைச் சாதனையில் உன்னத நிலைகளை எட்டிப்பிடித்திருக்கிறார்கள். வாழ்க்கையின் மிகப்பெரிய பிரச்சினைகளைப் பற்றி ஆழ மாகச் சிந்தித்துத் தெளிவான முடிவுக்கு வந்திருக்கிறார்கள்” எனக் குறிப்பிடுகிறார்.

தெளிவான முடிவு என்பது என்ன? வாழ்க்கைக்குத் தேவையான அனைத்தையும்பற்றி இந்து ஞானிகள் சிந்தித்துத் தெளி வான பாதையினை நமக்கு வகுத்துக் கொடுத்திருக்கிறார்கள்.

வேதங்கள் நான்கு என்று சொல்லப் பட்டாலும், பல உபவேதங்களையும் இந்து ஞானிகள் உருவாக்கினார்கள்.

தனுர் வேதம் என்பது இராணுவத் துக்குத் தேவையான படைக்கலங்கள் பற்றிய ஆராய்ச்சிகள் நிரம்பியதாகும். இதுபற்றி மறைந்த இந்தியக் குடியரசுத் தலைவர் “அப்துல் கலாம்” அவர்கள் தனது “அக்னி” ஏவுகணை தொழில்நுட்பத்துடன் தொடர்புபடுத்தி விளக்கியுள்ளார்.

“ஆயுள்வேதம்” என்பது மருத்துவம் பற்றிய ஆராய்ச்சிகளைக் கொண்டதாகும்.

இதன் அடிப்படையில் “தமிழ் மருந்துகள்” எனும் தலைப்பில் கி.ஆ.பெ. விசுவநாதம் அவர்கள் அற்புதமான நூல் ஒன்றை எழுதி உள்ளார். ஆங்கில மருத்துவ வளர்ச்சி யினால் காணாமல்போன தமிழ் வைத்திய முறை அண்மைக்காலமாக மீண்டும் துளிர் விடுவதைக் காணமுடிகிறது.

“அர்த்தசாஸ்திரம்” என்பது அரசியல், பொருளாதாரம் பற்றிய ஆராய்ச்சிகளைக் கொண்டதாகும். இந்தத் துறைகளில் ஈடுபடு பவர்கள் இதனை நன்கு அறிதல் அவசியம் ஆகும்.

“கந்தர்வ வேதம்” என்பது இசைக் கலை பற்றிய ஆராய்ச்சிகளைக் கொண்ட தாகும். நமது நாட்டு இசைக்கல்வி பற்றி ஒரு விடயத்தைக் குறிப்பிட வேண்டும். வெறும் வேலை வாய்ப்புக்காக இசை ஆசிரி யர் பட்டம் பெறுகின்றார்கள். இப் பட்டத்திற் கான வேலை வாய்ப்பும் குறைந்துள்ளது என்பதை அறிந்து கொள்ள வேண்டும். இந் திய நாட்டில் இசைத்துறைக்கு பல திசை யில் வழிகள் உருவாக்கப்பட்டுள்ளன. இலங்கை யில் அப்படியில்லை. இத்துறையில் கல்வி கற்பவர்களுக்கு வாய்ப்புகள் மிகவும் குறைவு. இவ்விடயத்தை கட்டுரையில் குறிப்பிடு வதற்கு காரணம் “வேலையில்லாப் பட்டதாரி களின்” எண்ணிக்கை மேலும் அதிகரித்துச் செல்லும் என்பதைக் காட்டுவதற்காகவே.

இந்து மதம் என்பது வறண்ட தத்து வங்களின் தொகுப்பல்ல. இற்றைக்கு உல கெங்கும் உள்ள எண்கணிதமுறை இந்தியா வில் இந்துக்களால்தான் உருவாக்கப்பட்டது. தசம முறை என்கிற கணித முறையை உருவாக்கியவர்கள் இந்துக்கள்தான்.

அண்மைக்காலமாக உலகில் “சைப்ர தாக்குதல்” பற்றி அதிகளவு பேசப்படுகிறது. இக் கட்டுரையை எழுதிக்கொண்டிருக்கும் போது இலங்கையிலும் சைப்ர தாக்குதல்

நடந்திருக்கிறது. இந்த அற்புதமான சைபர் இலக்கத்தின் சிறப்பை அறியாதவர்கள் யாரும் இருக்கமுடியாது. ஒரு எண்ணுக்கு அடுத்து சைபரைப் போட்டால் அதன் மதிப்பு அதிகமாகும். முன்னால் போட்டால் அந்த எண்ணின் மதிப்பு மாறாது. சைபர் இல் லாமல் கணிதம் வளர்ச்சி பெற்றிருக்கவே முடியாது. இந்தச் சைபரை கண்டுபிடித்த வர்கள் இந்துக்கள். இந்தச் சைபர் பற்றி கண்ணதாசன் “பூச்சியத்துக்குள்ளே ஒரு இராச்சியத்தை ஆண்டுகொண்டு புரியாமலே இருப்பான் ஒருவன். அவனைப் புரிந்து கொண்டால் அவன்தான் இறைவன்” என்று தத்துவமுத்து ஒன்றை உதிர்த்திருக்கிறான். அதனைத் தேடிப் பிடியுங்கள்.

எனக்கு ஏற்படும் சந்தேகங்களை நிவர்த்தி செய்தவர் மறைந்த காரைநகர் வைத்தீஸ்வரக் குருக்கள் அவர்கள். ஒரு தடவை நான் எழுப்பிய வினாவிற்கு பதில் கூறுகையில் “லீலாவதி” என்கிற பெயரில் ஒருநூல் இருப்பதாகவும், அது ஆதார கணிதம் பற்றிய அருமையான நூல் என்றும் குறிப்பிட்டார். தமது நூலகத்தில் அந்த நூல் இருப்பதாகவும் தேடி எடுத்துத் தருவதாகவும் கூறினார். நூலைப் பெறமுடியவில்லை. கணிதவியலாளர்கள் நூலைத் தேடிக் கண்டுபிடித்து மாணவர்களுக்குக் கொடுக்கவேண்டும். அடியேனும் முயற்சித்துக்கொண்டிருக்கிறேன். மாணவர்களின் கணித, விஞ்ஞான அறிவு சைபர் ஆகிவிடக் கூடாது. யாழ் பல்கலைக்கழகத்திலேயே கணித விஞ்ஞானத்துறைக்கு தெரிவாகும் தமிழ் மாணவர் தொகை குறைந்து வருவது வருத்தமளிக்கிறது.

இந்துக்கள் கண்ட சூரிய சித்தாந்தம் என்கிற தத்துவம்தான் “திரிகோண கணிதம்” என்பதற்கு ஆதாரமாகும். “வான் ஆராச்சியில் ஐயாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு

முன்னதாகவே இந்துக்கள் சிறந்து விளங்கினார்கள்” என்று வேபர் என்கிற மேல்நாட்டு ஆராய்ச்சியாளர் கூறுகிறார். அமெரிக்க விஞ்ஞானிகள் நமது திருமணப் பொருத்தம் பார்க்கும் ஜோதிடக் கலையை விஞ்ஞான பூர்வமானது என ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் நமது இளைஞர்களோ பொருத்தம் பார்க்காமல் திருமண பந்தத்தில் ஈடுபட்டு நீதிமன்ற வாசலில் நிற்பதைக் காண்கின்றோம். நமது இந்து முன்னோர்கள் மூடத்தன்மை எதனையும் எந்தக் காலத்திலும் குறிப்பிட்டதில்லை.

சூரிய சித்தாந்தத்தை பின்னர் அராபியர்கள் தங்கள் மொழியில் மொழிபெயர்த்துக் கொண்டார்கள்.

சூரியன் நிலையாக இருக்கிறதென்றும், பூமிதான் சூரியனைச் சுற்றி வருகிறது என்றும் கலிலியோ கண்டு பிடித்ததாக இன்றைய விஞ்ஞானம் கூறுகிறது. “ஆத்திரேய பிரமாணம்” என்கிற சாஸ்திரம் சூரியன் உதிப்பதும் இல்லை மறைவதும் இல்லை என்றும், பூமி தன் அச்சில் சுழல்வதால் இந்தத் தோற்றங்கள் ஏற்படுகின்றன என்றும் தெளிவாகக் கூறுகிறது. ஆரியப்பட்டர் உலகம் உருண்டை என்று தெளிவுபடுத்தி இருக்கிறார்.

காளிதாசன் தன்னுடைய ரகுவம்சம் என்கிற காவியத்தில் சூரியனிடமிருந்துதான் சந்திரன் ஒளி பெறுகிறது என்றும், பூமியின் நிழல் சந்திரன்மீது விழுவதையே சந்திர கிரகணம் எனச் சொல்லுகிறோம் என்றும் தெளிவுபடுத்தியிருக்கிறார்.

இந்துக்கள் அறுவை சிகிச்சையில் வல்லவர்களாக இருந்தார்கள் என்றும், அவர்கள் அறுவைச் சிகிச்சைக்குப் பயன்படுத்திய கத்தி ஒரு மயிரை நீளவாக்கில் பிளக்கக் கூடிய அளவுக்கு கூர்மையானதாக இருந்தது என்றும் திருமதி மேன்னிங் எனும்

ஆய்வாளர் தன்னுடைய ஆராய்ச்சி நூலில் குறிப்பிடுகிறார். இந்துக்களின் மருத்துவ சாஸ்திரம் மிகவும் வளர்ச்சி அடைந்த நிலையில் இருந்தது. உடல் உறுப்புக்கள், தசைகள், இரத்தக் குழாய்கள், இழையங்கள் ஆகிய அனைத்தும் இந்து சாஸ்திரங்களில் தெளிவாக வர்ணிக்கப்பட்டு இருக்கின்றன. இந்தக் கருத்தினை சர் வில்லியம் ஹன்டர் என்பவரின் ஆராய்ச்சி குறிப்பிடுகின்றது.

இந்தப் பழம் பெருமையை இங்கு குறிப்பிடுவதற்குக் காரணம், நம்முடைய பழம்பெருமைகளைப் பற்றி தற்பெருமை கொள்வதற்காக அல்ல. இந்து வேதங்கள், சாஸ்திரங்கள் என்று சொன்னாலே அவை அனைத்தும் வாழ்க்கைக்குச் சம்பந்தம் இல்லாதவை, வாழ்க்கையை வெறுக்கச் சொல்லுகின்ற விடயங்கள் என்கிற தவறான கருத்து நம்மவர்கள் மத்தியில் காணப்படுகின்றன. இந்தத் தவறான கருத்தை போக்கு

வது அவசியமாகும். இன்றைய இஸ்லாமிய சமுதாயம் இந்துசமயக் கருத்துக்களை அறவே வெறுத்து ஒதுக்குகிறது.

இந்துசமயம் வாழச் சொல்லுகிறது. வாழ்க்கையை அனுபவிக்கச் சொல்லுகிறது. வாழ்க்கையின் சுக துக்கங்களிலிருந்து பாடம் பெறச் சொல்லுகிறது.

இந்த உடல் அழியக்கூடியது என்று இந்துக்கள் சொன்னார்கள் என்பது உண்மை. அது அழியக்கூடியது என்பதால் அதை அழித்துவிடு என்று சொல்லவில்லை. உடலை மிகவும் புனிதமான விடயமாகக் கருதினார்கள். நோய் தீர்க்கின்ற மருந்துகளை அவர்கள் கண்டார்கள் எனினும், உடலுக்கு நோய் வராமல் தடுப்பதில் தான் மிகுந்த கவனம் செலுத்தினார்கள்.

“நோய் நாடி; நோய்முதல் நாடி; அது தவிர்க்கும் வாய் நாடி, வாய்ப்பச் செயல்” (குறள். 948) (தொடரும்...

பசுவதையைப் பலியெடுப்போம்

உழவரின் தோழரென
உதவுகின்ற எருதுகளை
கொல்ல வரும் கொடியோரை
வெல்ல வொரு வழி பார்ப்போம்!

கொசுவைக் கொல்வது போல்
பசுவைப் பலியெடுக்கும்
பாதகம் தடுத்திடுவோம்
பாவத்தை விலக்கிடுவோம்!

மாட்டுப் பொங்கலென
மாலைமிட்டுப் போற்றிவிட்டு
வெட்டி வீழ்த்துவதோ?
வேட்டை ஆடுவதோ?

பாலாட்டும் தாய் போலப்
பணி செய்யும் பசுமாட்டை
கோமாதா என்றேத்திக்
கோயிலென வழிபடுவோம்.

~இரா. ஜெயக்குமார்~

தோல்வி அடையக்கூடாது என்று போராடு. உலகம் உன் கையில்.

ஆதரித்தாயே ஸ்ரீ முத்துமாறி அம்மா

- திருமதி பொ. செல்வக்காந்திமதி அவர்கள் -

தாயின் கருவறையில்
கருவாக உருவாக்கி - இத்
தரனியிலே தழவிட்ட
தாயே மரிஅம்மா.

அகவை எண்பத்தைந்தினிலே
தடம் பதித்த அடியேனை
ஆண்டு பல கடந்துமே
ஆரோக்கியமாய் வாழ வைத்தவளே!

நாவாற நான் உனக்கு நன்றிகள்
நல்கிட வேண்டுமம்மா
கையாறத் தொழுதே நான்
வணங்கிட வேண்டுமம்மா.

வளமுடன் நான் வாழ
வாழவைத்த தெய்வம் நீயம்மா
நலமாக நான் வாழ்ந்திட
நாயகமாய் நின்றவள் நீயம்மா.

பணிகள் பல புரிய வைத்தாய்
பண்பாட்டையும் பேண வைத்தாய்
புண்ணியம் பல செய்திலோ அம்மா - எனக்கு
செல்வக்காந்திமதி என்ற நாமம் வைத்தாய்.

முப்பத்துஎட்டு ஆண்டுகள் - எனைப்
பணி புரிய வைத்தாய்
மறவாது பிறவிதோறும் - உன்னை
நினைந்திட வேண்டுமம்மா.

புவிதனிலே மானிடராய் எனை
படைத்து காத்தும் அருளியவளே - உன்
பாதார விந்தத்தினை பணிந்தே
இறைஞ்சுகின்றேன்.

வளமாக நலமாக வாழவைத்துக் காத்தவளே
உளமார உனை நினைந்து
உருகியே தொழுகின்றேன்
இதுவரையும் நலமாக ஆதரித்தாயே மகமாரி!

சாதிக்கப் பிறந்தவன் தூங்கும்போதும் விழித்திருக்கிறான்.

வருடாந்த வைகாசிப் பெருவிழா - 2019

- தொகுப்பு -

வைகாசி விசாகத்திற்கு முன் பின்னதாக இடம்பெற்றுவரும் வைகாசிப் பெருவிழா இம்முறை வாராந்த நிகழ்வில் இணைக்கப்பட்டு 17.05.2019 வெள்ளிக்கிழமையன்று அடக்கமாகவும் பக்திபூர்வமாகவும் நடைபெற்றது.

வழமைபோன்று ஸ்ரீ செல்வச்சந்திரி வேற்பெருமானது பூசை வழிபாடுகளைத் தொடர்ந்து ஆச்சிரம மண்டபத்தில் ஆரம்பமாகியது. நாட்டில் இடம்பெற்றுவரும் விரும்பத்தகாத சூழ்நிலை காரணமாக அடியார்கூட்டம் மிகக் குறைவாகக் காணப்பட்டபோதும் விழாவின் முடிவில் நிறைவாக இருந்ததைக் காணக்கூடியதாக இருந்தது.



வழமைபோன்று பஞ்சபுராண ஒதுதலின் பின்னர் பேரவை உறுப்பினர் திரு கு. அருணகிரிநாதனின் வரவேற்புரையுடன் நிகழ்வு ஆரம்பமாயிற்று. ஆரம்ப நிகழ்வாக கலாபூஷணம் மூ. சிவலிங்கம் அவர்கள் எழுதிய "சித்தர்களும் சிவபூமி மண்ணின் எழுகோலமும்" என்னும் நூலின் அறிமுகவுரை இடம்பெற்றது. நூலுக்குரிய அறிமுகத்தை சைவப்புல வரும் ஆசிரியையுமாகிய திருமதி சசிலேகா ஜெயராஜன் அவர்கள் நிகழ்த்தினார்கள்.

ஏற்கெனவே நூலுக்குரிய வெளியீட்டுரை, மதிப்பீட்டுரை இணுவிலில் இடம்பெற்ற காரணத்தால் நூலில் அடங்கியுள்ள விடயங்களின் தொகுப்பை மிகவும் நேர்த்தியாகவும், சபையில் உள்ள அடியார்களுக்கு விளங்கக் கூடியதுமான முறையிலும் அந்நூலைப் பெற்று படிக்கவேண்டும் என்ற ஆர்வத்தைத் தூண்டும் வகையிலும் அவரது உரை அமைந்திருந்தது.

நூலின் அறிமுகவுரையைத் தொடர்ந்து நூலாசிரியரைக் கௌரவிக்கும் நிகழ்வு இடம் பெற்றது. அந்நிகழ்வினை ஆச்சிரம சுவாமி அவர்களின் நெறிப்படுத்தலில் விழாவிற்கு வருகை தந்திருந்த சண்டிலிப்பாய் துர்க்கா மரக்காலை உரிமையாளர் திரு இ. இராசநாயகம் அவர்கள் நூலாசிரியர் திரு மூ. சிவலிங்கம் அவர்கட்கு ஆச்சிரமத்தால் வழங்கப்பட்ட பொன்னாடையைப்



நன்றாகப் பேசுவது நல்லது. நன்றாகச் செயற்படுவது அதனிலும் நல்லது.

போர்த்தி தங்கத்தினாலமைந்த நினைவுச் சின்னத்தினை அணிவித்து ஆசிரியரைக் கௌரவித்தமையானது ஆசிரியரின் இத்தகைய நூல் உருவாக்கங்களுக்கு உந்துசக்தியாக அமைந்திருந்தது.

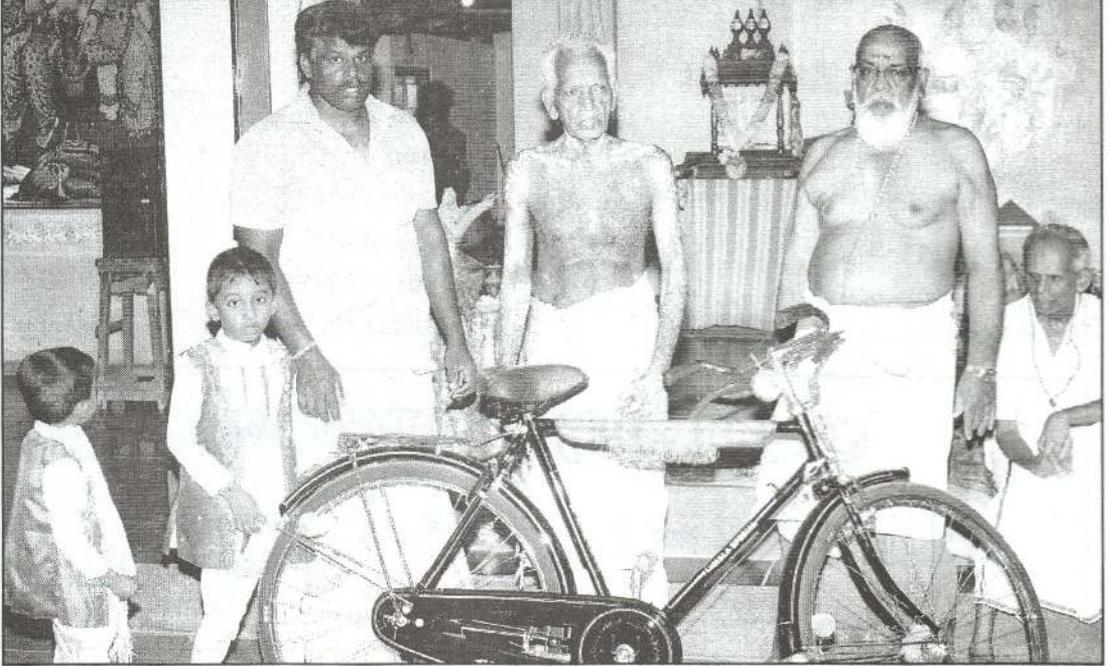
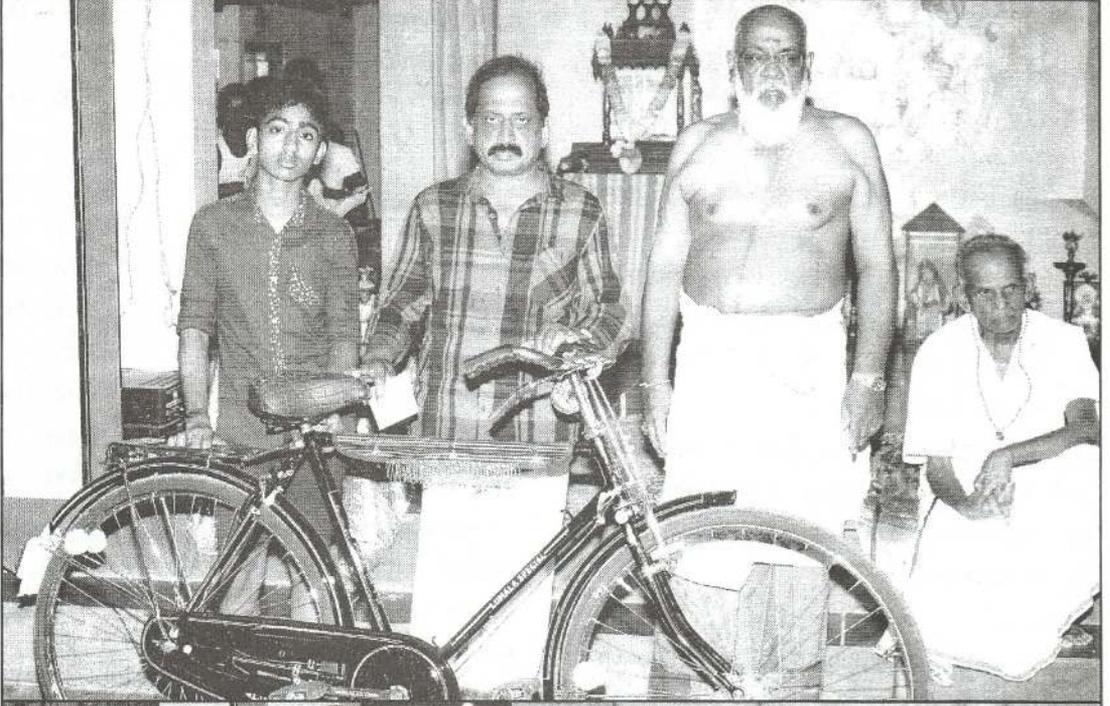


விழாவின் இறுதி நிகழ்வாக நன்றிசூறும் நிகழ்வினை ஆச்சிரம சுவாமி அவர்களே மேற்கொண்டார்கள். வருடாந்த வைகாசிப் பெருவிழாவின் நோக்கத்தையும் கடந்த காலங்களில் இடம்பெற்ற விழாச் செயற்பாடுகளையும் சபையில் உள்ள அடியார்களுக்கு விளக்கிக் கூறியதுடன் விழாவிற்கு பேரவையினரின் அழைப்பை ஏற்று வந்திருந்த ஆச்சிரம ஆர்வலர்களை அழைத்து நூல் பிரதி வழங்கும் நிகழ்வினை மேற்கொண்டார்கள். குறிப்பாக வருடா வருடம் இடம்பெறும் வைகாசிப் பெருவிழாவிற்கு மனமுவந்து நிதியை வழங்கும் அன்பர்களுக்கும் நன்றிசூறி, சந்நிதியான் ஆச்சிரமம் ஆற்றும்



மற்றவர்களுக்கு நன்மை செய்வதே உயரிய தர்மம்.

சமூக சேவைப் பணியின் நிமித்தம் பாடசாலையில் கல்வி கற்கும் மூன்று மாணவர்களுக்கு துவிச்சக்கரவண்டி வழங்கும் நிகழ்வின் விழா முற்றுப்பெற்றது.



உண்மை எங்கே இழுத்துச் சென்றாலும் அதைப் பின்பற்றிச் செல்.

2018ஆம் ஆண்டு வைகாசிப் பெருவிழாவிற்கு நிதியுதவ வழங்கியோர் விபரம்

ம. ஸ்ரீகாந்தன்		அச்சவேலி தெற்கு	5000. 00
த. கணேசமூர்த்தி	இலங்கை வங்கி	யாழ்ப்பாணம்	5000. 00
வ. துரைராசா	ஓஸ்காலேன்	உரும்பராய்	2500. 00
செ. நவரத்தினராசா	(கப்பூது)	குப்பிளான்	5000. 00
பாக்கியரெட்டணம்	இரும்பகம்	சங்காணை	5000. 00
இ. இராசநாயகம்	துர்க்கா மரக்காலை	சண்டிலிப்பாய்	2000. 00
M.S.K. மகேஸ்வரன்		தாவடி வடக்கு	3000. 00
S. சுந்தரலிங்கம்	(செல்வம்ஸ்)சிவலிங்கப்புளியடி	யாழ்ப்பாணம்	5500. 00
மகாராணி புடவையகம்	பெரியகடை	யாழ்ப்பாணம்	2000. 00
வ. இராசையா	c/o. இ. இராஜேஸ்வரன்	கேணியடி திருநெல்வேலி	2000. 00
க. தர்மலிங்கம்	J.P	நீர்வேலி	1100. 00
Dr சி. இராசலிங்கம்	இளை. வைத்திய பொறுப்பதிகாரி	அச்சவேலி	1000. 00
A.S.S. இராமச்சந்திரன்	மாலிசந்தி	அல்வாய்	2000. 00
ஐ. சண்முகலிங்கம்	ஆசிரியர்	கரணவாய் தெற்கு	2000. 00
சி. சரவணப்பெருமாள்		கரணவாய் தெற்கு	2000. 00
பிரம்மஸ்ரீ ச. வைத்தியநாதக் குருக்கள்		பொலிகண்டி	2000. 00
Dr E. கனகரெத்தினம்	கொற்றாவத்தை	வல்வெட்டித்துறை	2000. 00
திருமதி தவமலர்	சுரேந்திரநாதன் மயிலியதனை	தொண்டைமானாறு	3000. 00
சுந்தர்சன்ஸ்		மானிப்பாய்	1000. 00
சி. நாகலிங்கம்	லிங்கம்ஸ்	கரணவாய் தெற்கு	2000. 00
வ. ஆறுமுகம்	அதிபர்	ஆவரங்கால்	2000. 00
த. சிவகுருநாதன்	துவாரகா வெதுப்பகம்	கரணவாய்	3000. 00
லிங்கம் கூல்பார்		யாழ்ப்பாணம்	5000. 00
க. கைலைநாதன்		வட்டுக்கோட்டை	1000. 00
ஜெகதீஸ்வரன்	தர்மவதனி	லண்டன்	5000. 00
E.S.P. நாகரெட்டணம்		யாழ்ப்பாணம்	10000. 00

குருபுஜை தினங்கள்

யுன்	07	வை 24	வெள்ளி	சேக்கிழார் நமிநந்தியடிகள்
யுலை	06	ஆனி 21	சனி	மாணிக்கவாசகர்

உற்சாகமுள்ளவனுக்கு எந்த எதிர்ப்பும் தடையாக இருப்பதில்லை.

ஞானச்சுடர்

2019

வைகாசி மலர்

ஆனி மாத வாராந்த நிகழ்வுகள்

07.06.2019 வெள்ளிக்கிழமை முற்பகல் 10.30 மணியளவில்

சொற்பொழிவு:- “தீருப்பெருவடிவம்”

வழங்குபவர் :- சீவமூர் குமாரசாமி சுலுகல்ங்கம் அவர்கள்

(சைவியுலவர்)

14.06.2019 வெள்ளிக்கிழமை முற்பகல் 10.30 மணியளவில்

“ஒள்ளிசை”

(பக்கவாத்திய சக்தம்)

21.06.2019 வெள்ளிக்கிழமை முற்பகல் 10.30 மணியளவில்

சொற்பொழிவு:- “கந்தபுராணம்” (தொடர்)

வழங்குபவர் :- தீரு அ. குமாரசுவால் அவர்கள்

(சிரேஷ்ட விரிவுரையாளர், யாழ்ப்பாணம்/ கன்னட வட்டக்கோட்டை)

28.06.2019 வெள்ளிக்கிழமை முற்பகல் 10.30 மணியளவில்

ஞானச்சுடர் ஆனி மாத வெளியீடு

வெளியீட்டுரை :- பரமமூர் கு. தியாகராஜசுந்தரம்

(நீர்வைமணி) அவர்கள்

மதிப்பீட்டுரை :- தீரு க. கைலைநாதன் அவர்கள்

(சைவியுலவர், ஆசிரியர்)



பதிவு இல. QD/10/NEWS/2019

ஸ்ரீ செல்வச்சந்நிதி ஆலய முகப்புத் தோற்றம்

